

CIMELIA

0

315

Ms 40 +

Podr. 2642

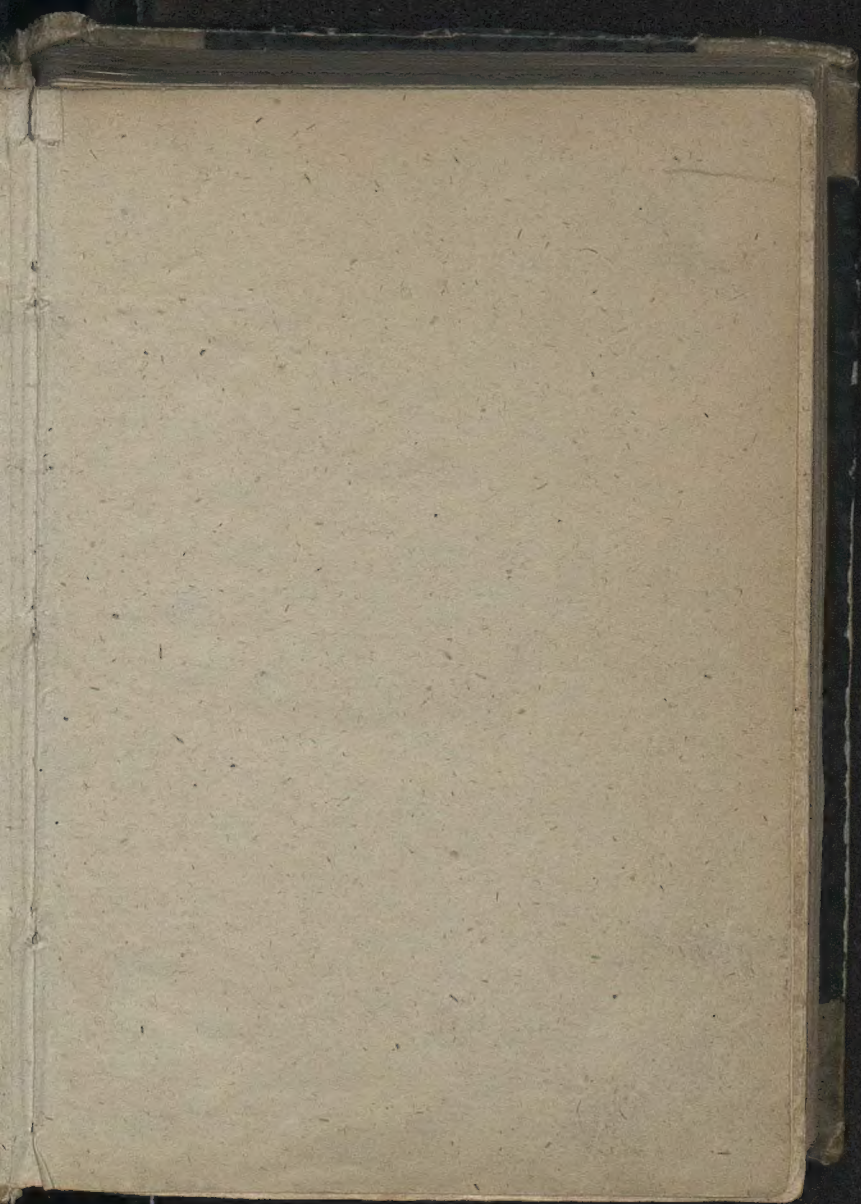

315

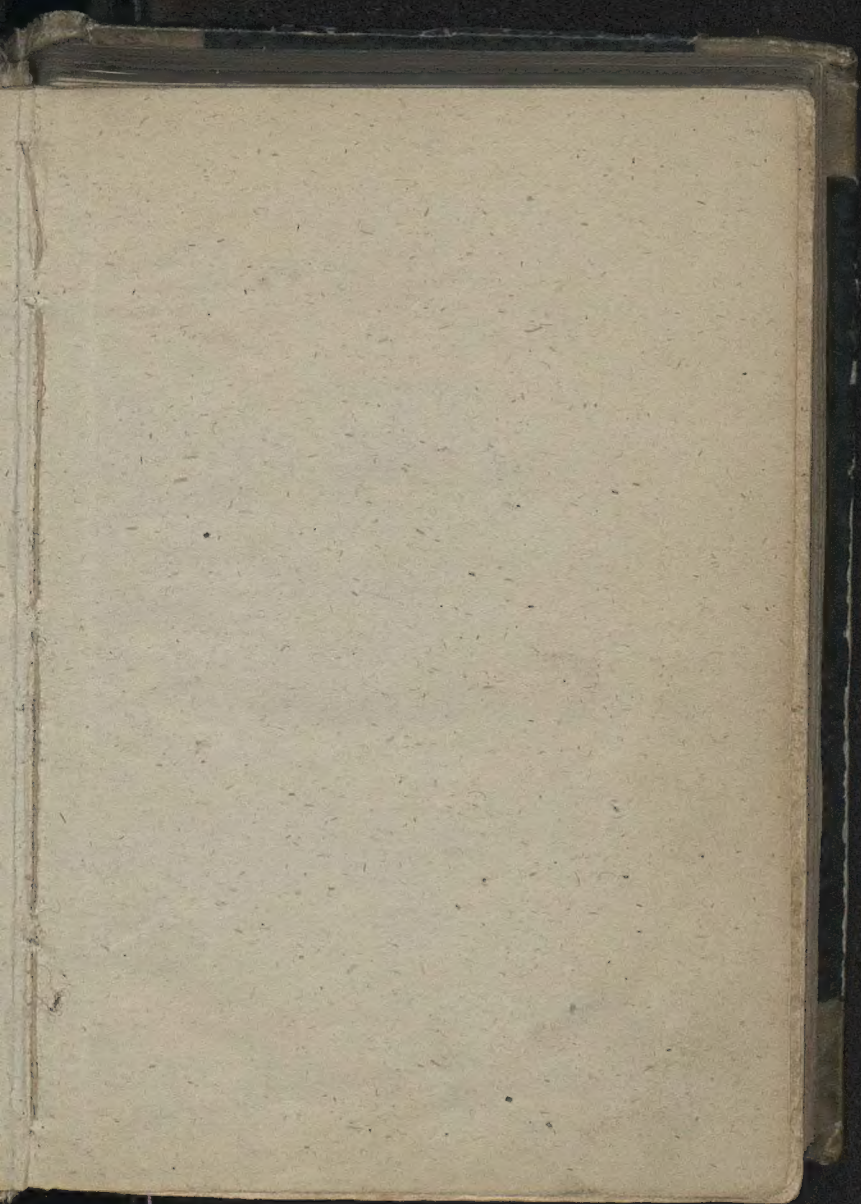
CIMELIA

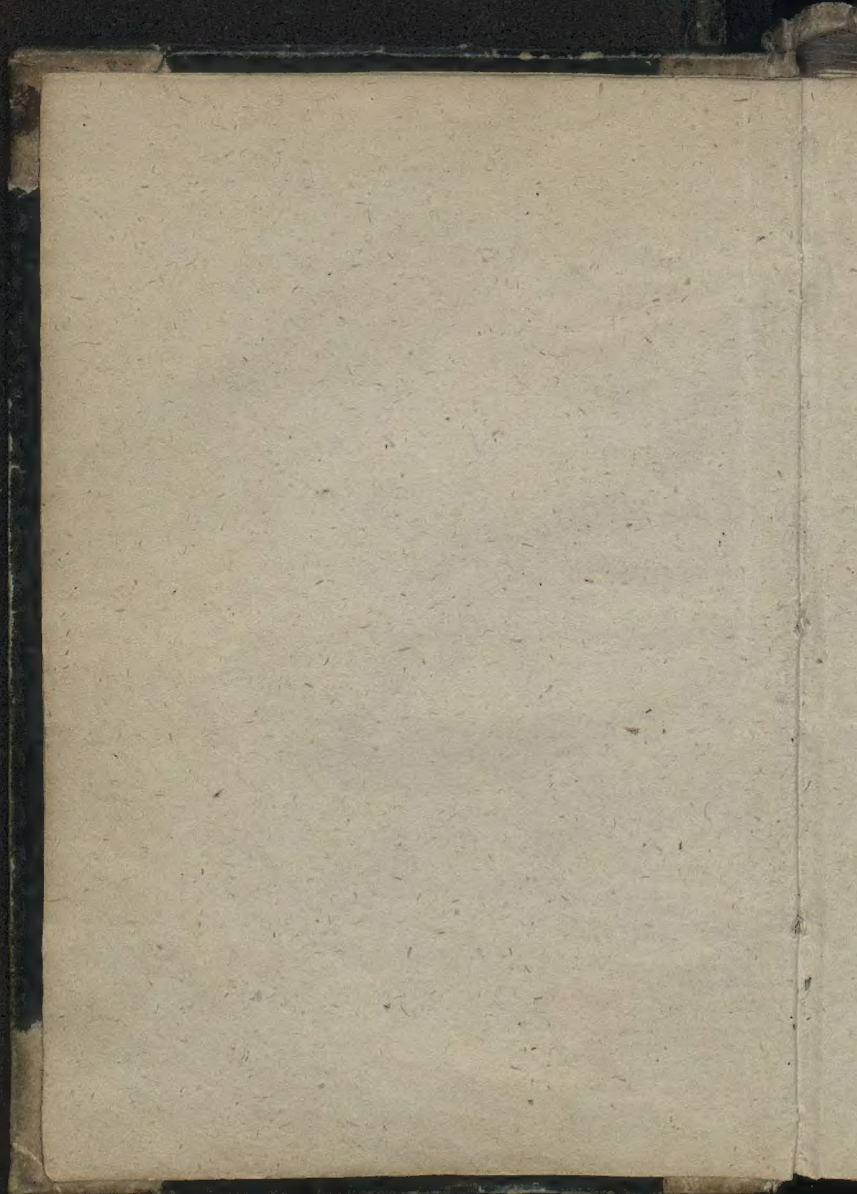
Gram. 467

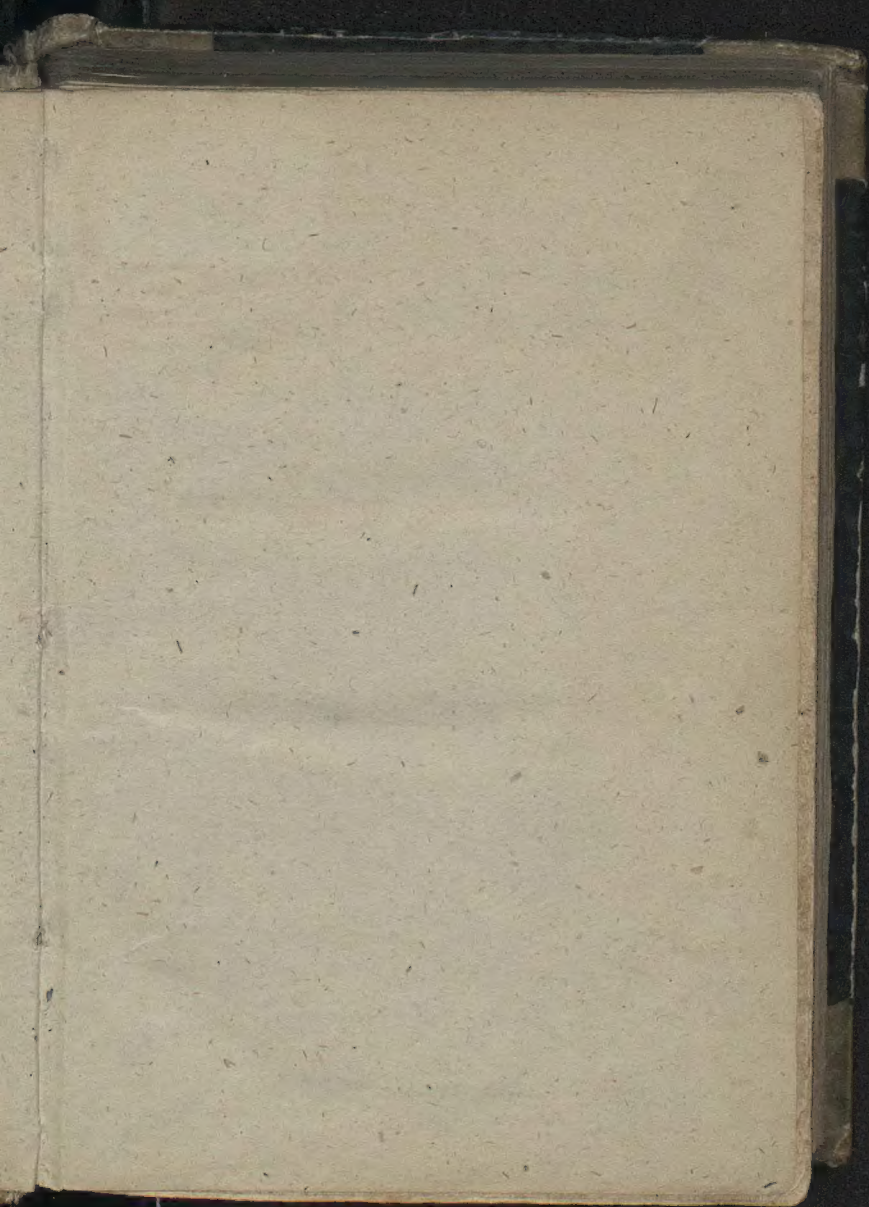
XX. l. 14.

X/

X.a. 25½

POLONICÆ GRAMMATICES INSTITVTIO.

¶ In eorum gratiam, qui eius linguæ
 elegantiam cito & facile addi-
 scere cupiunt.

¶ CRACOVIAE.

Apud Mathiam Wirzbietam, Ty-
 pographum Regium.

Manuscript Catalogus 568. Donatus Probatis Crac.
S. J. B. B.

Cim. O. 345

LIBRARY
UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
BIBLIOTECA UNIV.

DE CHALLOIR

GENEROSO

ET CLARISSIMO VI-

RO D. ANDRÆ DVDITIONO.

P. STOIENSKI S. P. D.

MULTOS QUIDEM NON infimæ sortis homines quominus perspecta cultioris Sarmatiæ humanitate, suas hîc sedes figerent, omniumq; fortunarum domicilium collocarent, Vir Magnanime, linguæ ipsius difficultas absterruit. Etenim cum duæ res sint, quibus homines non modo brutis præstant, verum etiam communem inter se societatem maximè colunt, Ratio & Sermo: illi quantumvis ratione atq; ingenio pollerent, tamen non satis firmum præsidium atq; vinculum se ad colendam exercendamq; ac retinendam cum Sauromatum gente amicitiam societatemq; allaturos iudicarunt, si sermonis atq; linguæ usu opèq; destituti, ac tanquam muti quidam pîscēs, omnia vel nutibus, vel interpretû opera atq; adminiculo transfigerent. Cû autem Polonorum prope incredibilis humanitas & summæ libertatis amor, multos è diuersis ac longè disitis orbis partibus ad se pellexisset, eosq; Sarmatici sermonis asperitate absterritos ad sua resilire, Sarmatiamq; non

spernendis ciuibus & singularibus ornamentis spo-
liari indignum iudicarem, ego Polonorum benefi-
cij affectus quamplurimus, pro virili dedi operā,
vt quam linguæ huius cognitionem & facultatem
toto decennio, summo labore & diligentia sum con-
sequutus, Grammatica methodo breuiter compre-
hensam, amicorum, ac præcipué Prosperi Prouanæ
clariss. viri, ac de me optimè meriti, hortatu, ad
publicam eorum vtilitatem in lucem emitterem,
quos linguæ huius desyderio teneri minimè ignora-
bam. Cuius studium non tam (vt existimo) ob-
difficentaliè multi abiecerunt (quid enim quæso tã
arduum est, quod labor non vincat improbus?)
quàm propter inepta quorundam iudicia, qui hanc
linguam ideo negligendam putabant, quod vaga,
inconstans, nullisq; legibus comprehensa, nullis con-
clusa limitibus, ipsis quidem iudicibus videretur.
In quo quàm turpiter hallucinati sint, vel metacen-
te iudicabunt ipsi, si has nostras lucubrations vel
leni brachio attingere voluerint. Esse quidem huic
linguæ uos idiotismos non iuerim inficias, sed qui
minimè obstant, quominus certa, & sibi constans ca-
nonum Grammaticorum sit ratio, & expedita me-
thodus, quæ linguam hanc alioqui primo aspectu in-
finitam, barbaram, insuauem, arduam, & inex-
plicabilem, non modo comprehensione facilem, ve-
rũ etiã ipso vsu incūdã suauemq; efficiat. Cũ aut
peregrinorũ omnium quos nostra memoria vidit Sar-
matia, tu

matia, tu vnus occurras, qui linguæ huius desyde-
rio maximè afficiâre, non tam, opinor, vt hunc cu-
mulum multarum linguarum, quarum calentiissi-
mus es, cognitioni addas, quàm ob mirificum in hâc
gentem studium, in qua relicto solo patrio, possi-
bitisq; summis apud Cæsarem honoribus fortuna-
um domicilium delegisti, id vitæ genus tanta cum
laude apud Deum, & rectè de virtute iudicantes
homines amplexus, quanto cum pudore à tuis olim
æqualibus spernitur, ac tanquam nefarium repu-
diatur, meas lucubratiunculas, quas à te vehemen-
ter expeti non ignorabam, summa celeritate elabo-
ratas, nec dum satis ad amussim perpolitas ad te
mitto, vt si quis illis fructus inerit, tu primus id de-
libatum percipias, deinde ad alios, si qui harum re-
rum erunt studiosi, tuis auspicijs emolumentū qua-
le quidem ex puluere Grammatico sperari potest,
quàm latissimè propagetur. Quod si è morbis qui us-
iam ferè toto biennio tanquā procellis agitated ali-
quando eluctatus viua voce aliquot dies horum v-
sum tradere potuero neq; tu hominem in tenui re, ac
rudi Minerva præditum atq; obscurum aspernabe-
re, in spem venio maximam fore, vt hisce rudimen-
tis perfunctus, multorum & tua fortassis opimenz
citijs, summam linguæ huius arcem tuo Marte con-
scendas, aut saltem eousq; progrediare, vt neq; te di-
ligentiæ ac laboris, neq; me lucubratiunculæ huius
vnquā pœniteat. Quod si nostra erunt huiusmodi,

ut publico indigna videantur, mihi tamen meum
studium ideo verti vitio non poterit, quod diffici-
lem scribendæ Grammaticæ viam nullo præeunte
ingressus, alios qui ista optimè exequi poterunt,
inepta ac rudi scriptione tanquã classico ab
otio & ignavia in hanc præceptorum scri-
bendorum arenam excitos pertraxe-
rim. Vale. Calendis Iulij Craco-
uia. 1567.

GRAMMATICAE POLONICAE RVDIS ac prima delineatio.

DE LITERARVM POTESTATE & genuina earum Pronunciatione

A

TRIPLEX est elementi huius vis & pronuntiatio, quod in alijs linguis non temerè occurrit. Primum enim clarè & perspicuè, ac molliter diducto ore profertur, quod vt à rudioribus facilius deprehendatur, accentu aecuto notari consuevit. Vt *Jámá* | *Specus*. *Sámá* | *Ipsa*. *Spáć* | *Dormire*, & sexcenta huius generis, quæ negligentius prolata in suauem quandam cacophoniam, eruditis auribus reddunt. Si quis enim pro *Látá* | *Anni*, pronunciet, *Lata* | *Volat*, & orationem obscuram reddiderit, & quæ natura distincta sunt confuderit. Idem de similibus esto iudicium.

Altera huius elementi prolatio est obtusior, ac veluti oclusa in faucium ac palati inanitate formata, medium quendam sonum, inter a & o retinens, qualis est Hebræorū *Chometh*, cū superior pronuntiatio illorum *pathach* omnino respondeat, vt, *Pan* | *Dominus*, *Herus*. *Stan* | *Status*. *Sad* | *Pomarium*. *Nacjz* ad quid? quorsum, manifesto discrimine, inter *Náć* | quod est nomen, & folia

& folia à quavis radice pmanētia significet. Obi-
 ſe & ſupinē proferuntur verba omnia, in a deſinē-
 tia, vt, **Ma** | Habet. **Da** | Dabit, ſiue ſint mono-
 ſyllaba, ſeu plurimum ſyllabarum, vt, **Bywa** |
 Eſſe ſolet. **Czyha** | Inſidiatur. **Wabywa** | **Que**
 rit, vel acquirit. Excipiuntur. **Trzebá** | Oportet,
 quod acutum eſt. Nominis enim formam habet,
 quod ex eius compoſito. **Potrzebá** | Maniſeſtum
 eſt, tamen ſi reſpondet Latinae voci, opus eſt. Exci-
 pe praterita quæ acuta ſunt, vt, **Bábá** rabeſ
 przepilá.

Præterea, omnia & dieſina in a finita, obtuſa ſunt
 vt, **Żla** | Mala. **Biała** | Alba. **Chytra** | Aſtu-
 ta. Excepe pronamina. **Moiá** | **Twoiá** | **Wá-
 ſá** | **Wáſá** | quæ acuta ſunt. Obſervatu dignum
 videtur, ſa acutum, ſiue clauum nunquam ſequi
 Hungaricum ſiue craſſum. Contra a obtuſum ſem-
 per ſequitur l durum, quod in iſtis duabus vocibus
 eſt euidentiffimum. **Mály** | Exiguus, paruus.
Máli | Pluralis numeri, i. Parui Exigui.
Ma—li? Haberne? Eſt enim li interrogandi
 particula.

Tertiſ huius literæ ſonus à ſuperioribus plane
 diuerſus, nota addita, dignoſcitur, traductio per ex-
 teriorem elementi partem obeliſco, hoc modo, a.
 Formatur enim ſonus ex ſuperiore a obſcuro in na-
 rium cannis obtuſe tinniente voce. Reſpondit au-
 tem Itatorum & Gallorum ſyllaba an, ita vt non
 audiatur

audiatur, ut in vocibus istis *Angelo, Antonio. Can Pan,* pro *Cane & Pane*, in quibus n. minimè percipitur, sed medius quidam sonus est inter m. & n. sicut nostrum a. profertur, tam in primis, quam in med. s. & ultimus syllabis, ut *Trabá| Tuba. Po ciagá| Attrahere. Beda| Erunt.* In hoc elemento proferendo, ut plurimum Germani hallucinantur. Disturi enim, *Idzie prosta droga!* Dicunt, *Idzie prostam drogaim!* Additum in fine sanè perridiculè. Quomagus est cauendum, ne in hunc errorem prolabamur.

B

A Latino nihil differt huius elementi prolatio, Exceptis vocibus in quibus b. finalis litera cū sibilo quodam effertur, cuius rei gratia, nota quaedam huiusmodi ascribi solet, ut *Rob| Lalora. Jedwab| Sericum, Wab| Sototá| Stub| Zielb|* Piscis nomen, Latini ut puto fundum vel gobium vocant. Accidit interdum linguae imperitia ut nonnulli p. loco b. scribant, ut in dictione, *Leb| Caput,* quod nonnulli scribunt, *Lepl|* quoniam in ea dictione ultima consonans durius proferatur, sed error ex obliquis casibus deprehendi potest. Dicimus enim in gignēdi casu *Lbá| nō Lpá|* etc. Quòd diximus, interdū hanc literam cum sibilo quodam proferri: vsus potius, quàm regula docebit, nō modo in hoc elemento, sed & in alijs ut videbimus in p. & w.

Latini,

LAtini, Itali, Galli, huius literæ, variū vsum pro ratione vocalium esse voluerunt. Polonis, ante omnes vocales eodem planè profertur modo. Cáy| Integer. Cet| Scopus. Cybulá| Cepe. Cxá| à Græco νογή. i. filia. Cud| Miraculum. In quibus vocibus, c profertur omnino vt apud Latinos, & Italos. c ante e & i. & sicut apud Germanos tz. ita vt multi Germanizantes in lingua Polonica c cum tz confundant. Quod diximus eodem semper modo c à Polonis proferri, de omnibus syllabis id dictum volumus.

Est illud notandum, hanc literam, quoties in capite punctum vel apicem gerit, pinguiusculè proferri vt ferè quidam Itali Romani præsertim eferre solent cî: vt Cichy| Mansuetus. Tráci| Perdit. Wymysłác| comminisci. Quoties autem hæc litera assumit ꝥ planè profertur vt ch apud Gallos & Italos quosdam, sono tamen quodammodo crassiore, idq; in omnibus syllabis, vt Czaczo| Crepundia, Cieluśc| Maxilla, quod in numero multitudinis prolatum, Cieluści| pro fornacis ostio, serore, accipitur. Cyháć| quod alij, Cuháč| Insidiari imminere, vt in illo Ouidij. Imminet exitio vir coniugis. Czoło| Frons. Czuć| Vigilare, Sentire. Oczy| Oculi. Precz| Procul, tametsi & alia significat. Hæc literam, optime omnium Florantini efferunt sicut & sequentem, quam nos docendi gra-

cendi gratia chi nuncupabimus, eò magis quod in
quodam libello in Prussia excusso hoc animaduerte-
rim annotatum. Poloni igitur **ch** aspiratum ha-
bēt, siue **chi**. Quod peregrinis est scitu necessarium.
Hanc enim literam cum **k** confudere solent, ridicu-
le admodum. Animaduerti non ita pridem in hoc
lapsum esse eum, quo auctore, huius linguæ funda-
menta ieci. Is enim scripturus **et** pronunciaturus,
Jechat / scripsit **Jekāt** / quod cū vidissem, ri-
sum tenere non potui.

Postremo hanc literam in quarundam vocum fine,
quasi parelcon, seu redūdantem reperio, vt, **Jač** /
pro, **Ja**. **Tyc pstroćiny** / pro **ty** versicolores
vestes. **Tátkeć** / pro, **Tátke**. Sic **Toć** / pro, **To**.
Hoc. **Wiereć** / pro, **Wiere**. Certe. **Dármoc** /
pro, **dármol** frustra. **Alić** / pro, **Ali**. Ecce **et**
diligenter à verbis distinguenda sunt voces, in qua-
rum fine istud reperitur, vt in hoc Rei summi poëtæ
versu: **Bo krásć / zdradzác / fałšowác /**
scieśćkác to do złotá. In quo tria infinitiua
precedunt in **áč** / quarta vox est nomen **scieśćkác** /
addendo **ć** affirmandi causa. Quanquam non vide-
tur hic sua deesse emphasis. Imò nisi vehemēter hal-
lucinor, hæc litera, in fine dictionum aliqui inte-
grarum, posita, pro integra syllaba **ci** accipitur.
De qua in pronomine dicemus. Habet **et** vim hæc
litera, pronominis **Tobie** / tibi, vt si dicas, **Nie**
wiem iakóć żá to mam żá stugowác / vbi,
iakóć / po-

śákoć/ ponitur, pro, śáko tobie. Zostań przy
tym coć lepiey przystoi. Coć/ i. Co te
bie. &c. Uie rádzeć.

D

D Assumit & in vnum elementum transire
videtur. Profertur autem bifariam. Nam
dz sequente i profertur vt g. apud Italos, vt, Dzi-
ti/ agrestis. Est & coloris nomen, ad castaneum
proximè accedens. Italus autem legat giki, tametsi
Polonicè loquētes, lingua mucrone, dentes asperius
hic feriunt, quàm Itali suum g proferentes, vel
Galli Dziad/ lege ac si scriptum esset Italicè Giad.
Sequentibus alijs vocalibus et ij quæ polonorum pro-
pria est, vt docebimus: dz profertur, vt apud Ita-
los zz, vt in dictione Lezzo quod Polonus scriberet,
Ledzo. Exempla sint, Rdzá/ rubigo, tam in
metallis, quàm segetibus, Rydzy/ equinus color,
qui medius est inter giluum & flauum. & ce.

Reperias tamen voces non paucas in quibus dz pe-
culiarem habeat prolationem, quam nulla alia lin-
gua, facillè & feliciter exprimat. Quare exercita-
tione potius quàm regula hic opus, vt voces, Dzdzá/
dzdzowi/ Drozdze/ non temerè quis proferat,
quàm mox peregrinitatem suam prodatur, tametsi in
nominibus Drozdze/ i. feces, & similibus syllaba
dze/ ab Italis proferri possit, ac si scriptum esset ge-
trassiore tamen pronuntiatione.

E

Duplex E

DVplex E habent Poloni. Subtiliorem enim di-
uisionem Poëtis, & rhythmorum scriptoribz,
relinquimus. Prius à nostro nihil differt. Alterum
obelisco notatum, vt in a ostendimus e profertur,
vt n vel em apud Italos, & Gallos, m vel n dissi-
mulato, Kedy/ bedzie/ pietá/ ſcienie/ quaſi
ſcriptum eſſet Italicè vel Gallicè, Kendi, bengie.
pienta ſchenien &c. Quod autem de exacta huius
elementi diſtinctione, paulò ante attigimus, vel in
his duabus vocibus, manifeſtum eſt, piec/ id ē,
fornax, & piec/ id ē aſſare, quorum illud e clarè
habet, iſtud verò obſcurum ac veluti occluſum.

F

HOc elementum, à nostro nihil differt, eſtq; vna
& eadem ſemper eius prolatio, Monendita-
men et ipſi Sarmatæ, hãc literã à pleriſq; pro w per-
peram in Orthographia uſurpari: Sæpe enim ſcri-
pturi pánow/ pánoff ſcribunt quòd fit ha-
rum literarum affinis poteſtas.

G

Gſæpe per pfertur vno modo ante oēs vocales ſicue
ab Italis pronunciatur ante a o & u. Gálazſ
ram, Gebá/os, Mogitá/cyppus, Goty/raſus,
Giniá/ equinum ſtramentum. Reperias tamen
vocalem gi. ipſum, in qua g quodammodo lique-
ſcit, propterea eruditiores non gi ſcribunt ſed ij, eo
autem vtantur pro Pronomine go, vt poſtea di-
cetur.

H Aspira-

H

Aspiratio vocalibus preponitur vt plurimū
 in quātamen pronuncianda, modus quidam
 est obseruandus. Experti enim sumus quosdam ali
 oqui non vides homines in hoc ita peccare, vt pro
 simplici aspiratione, **chi**/ literam vsurparent, feri
 bebant enim & proferebant, **chámowác** pro
hámowác/ cohibere. **chnet**/ pro, **hnet**/ ilico.
 In hac autem vocula, **hnet**/ aspiratio precedit
 consonantem, quod Italis & Gallis & alyis mollio
 ribus linguis, est inusitatum, & apud ipsos Polonos
 rarū, nisi vox aliqua Rutenica inciderit, vt, **chra**
motá/ literæ, quod planè Græcum est, **χρῶμα**-
τα. Quod quidam **tho** & **thej** & similia scribūt,
 pro **to** & **tez**, imperitiè faciunt.

I

Diligenter est huius vocalis sonus ab y distin-
 guendus, proferri enim debet planè Latinorū
 more, quandocunq; inciderit. Hoc tamen obseruan-
 dum i apud Polonos nunquā fieri consonantem.

K

KIn omnibus syllabis similiter enunciatum,
 estq; frequentissimum in hac lingua elementū
 Reperitur interdum **k** simplex per Apocopen pro
ku idq; vt plurimum ante consonantes quanquam
 in eo habendus est delectus, ne **k**elementum alioqui
 asperum consonanti aspere proponatur. Quanquā
 autem **p**litera, non admodum sit dura, tamen **k** nō
 est ei præ-

est ei præponendum. Harum enim duarum literarum concursus, obscœnum nescio quod, præsefert. Est autem *Eu* nota datiu, vt *Eu* *robie* | *tibi*, & breuius *E* *robie*. In his verbis *E* *uoli* | & sic proferatur vt parum à *g* differat, ideò à quibusdam scribitur *g* *uoli* | id autem sonat Latine in gratiam, vel, pro arbitrio.

L

L Duplex. Vnum molle & Latino simile, vt, *Lis* | vulpes, *Przyiaciele* *mili* | *chari* amici. In fine dictionum, sæpius occurrit, vt *nie* *mal* | propemodum. *Dubiel* | piscis nomen, vsurpatur pro stolido. Hoc autem *l* molle, cum e & i iungi solet, tametsi cum cæteris vocalibus connectitur, vt *Lás* | Sylua, *Lod* | Glacies, *Lud* | Gens. Quanquã non desunt qui, vt mollior sit pronuntiatio, scribunt, *lias* | *liod* | *liud* | quod eruditis displicere video. Alterum durum quod Hungaricũ voco, peregrinis omnibus pronunciatu perdifficile. Nã præterquam q̃ vim duplicis *l* habet lingue *macrone*, dentes asperè tundendi sunt. vt, *tápác* | arripere, *tep* | caput, *torwíc* | venari, *lu* | arcus, distinguitur autem ab altero, molliore obelisco, quo pars eius superior trãsfigitur hoc modo *l*. Obseruandum hanc literam cum i vocali nunquã coniungi. Hic si aliàs vspiam lingua asuefacienda est, ne *l* molle, cum aspero confundatur, quod vitiosum est, & non sine risu excipitur. Exempla sint. *Cátyl* | integer.

integre. *Cáli* integri. Iocularē est quod vulgò peregrinis obijcitur. *Boto miele mlyn*. Si quis has voces benè pronuciare didicerit, adytum ad rectam utriusque l pronuciationem sibi fecerit.

M

M Duplex. Alterum nostro simile, alterum accentu acuto notatur, & cum quodam sibilo proferitur. ut, *Lam* | *Barin* | *Frange*, *Pasce*, & similia.

N

N Similiter duplex. Alterum nostro persimile, alterum suæ genti proprium, et apice à communi distinguitur, hoc modo, *n*. Proferitur autem sicut *gn* apud Italos, Gallos, & Anglos, ut *Ron* | *Equus*. Lege ac si scriptum esset *Kogn*. *Pan* | *Genitius* pluralis à nomine, *hara*, *Domina*, *Matrona Pagn*. Ipsum nomen *Pani* | *hara*, quasi *Pagni*. *Uan* | *pro*, *na niego* | *Nagn*, ut *To wiedzie nan* | huius eum insimulat. *Ni* | *anis* & quæ sunt huius classis, non distinguuntur accentu, tamen si similiter quasi *gn* proferantur.

O

O Clarum & obscurum est quod accentu graui nuper à quibusdam notari cepit. Obscuri exempla sunt. *glog* | *fames*. *glog* | *rubus* vel *cynosbatus*, *wod* | *aquarum genit: plural: à sing: wodá* | *aqua*. Quæ obscuritas non tam ab ipsa vocali, quam ab

quam ab adiuncta consonante proficisci videtur.
Etsi autem hanc vocalem obscuram plerumq. sequi-
tur t, tamen occurrunt voces, in quibus l molle sequa-
tur. vt *Łakol* lolium. Notandum tamen in obli-
quis non seruari hanc obscuritatem. dicimus enim,
Łakolu oclaro & in reliquis quod obscurum vo-
co, non dissimile est diphthongo Græcæ & vel Gallico
ou &c. Manifestum discrimen apparet in his vo-
cibus, *Rodzic*. oclaro, parere. *Rod* o obscuro
genus. Gallus legeret, at scriberet *Roud* &c.

P

P Rater vulgatum p, est peculiare p accentu no-
tatum, quod vt multæ aliæ consonantes cum si-
bilo quodam effertur, vt *Pup* eme, *Lup* spolia
Dup cariosæ arboris hiatus.

Q

H Vius literæ propriè nullus est apud Polonos v-
sus nisi in peregrinis vocibus vt *kwit* acce-
ptilatio, quidam scribunt *qwit* quod non proba-
tur, rectè sentientibus.

R

R Admittit *Ł* & in vnâ consonantem cum
eo coalescit quam nonnulli eruditi, hoc modo
scribunt *Łz*. Huius pronūciatio nostris hominib. pau-
lò asperior videtur, ideo in ea multum setorquent.
Alij *Ł* prorsus non attingunt, vt *Trzebál* *Rze-
pál* *Rzad* *Rzym* pro quibus, minus exerci-
tati legunt *Trebál* *Repál* *Rad* *Rym*.

B

Qua pro-

Quæ pronuntiatio uti mollior quibusdam nationibus, gentis Henetæ, seu Sclauonicæ est familiaris.

S

S Interdum cum sibilo effertur, ut *śitá* / *vis*, *no* *men*, *śitá* / multum: aduerbium, *Dośyc* / *sa-* *ris*, *pośilek* / subsidium, ut autem is sibillus cognoscatur, notatur a pice, hoc modo ś.

Hoc elementum, interdum assumit *Ź* & profer-
tur ferè ut *ch* à Gallis, ut *śablá* / *śyśak* / fra-
mea, cassis, quæ Gallus scriberet & proferret, cha-
bla, chichak. Paulò durior est huius pronuntiatio,
sequente *c*z, ut *śczkák* / singultire, *śczodry* / li-
beralis, *śczenie* / catulus. Qui *bleśa* sunt lingua,
hanc literam proferre non possunt, sed eius locos cō-
mune pronunciant, non sine audientium risu. Quod
vitium Masouitis peculiare est, & quibusdam mu-
lierculis: quæ etiam hanc, ut ita dicam, *bleśitatem*,
de industria, affectant. Nam pro *Maś* / habes,
dicunt, *mas*. Porro, manifestum discrimen pro-
nuntiationis huius literæ in his vocibus apparebit, s
commune, ut *Pies* / *Pś* / canis, canes acus: plur:
s cum sibilo, *Pśi* / *rośi* / canes nom. plur: villa.
Sz *śatá* / vestis, *śelag* / solidus, vel triens, aut
tertia pars assis Polonici, quem grossum dicunt, *śy*
dzić / illudere.

T

A Latino nihil differt.

Simplex

10

V

Simplex semper est vocalis, à nostro nihil differt.

W

WDuplex habent Poloni, cuius pronuntiatio à nostro parum distare videtur, ut in f obiter monuimus. Hoc autem intelligendum est, si in fine dictionis fuerit, ut pánow| quasi scriptum esset pánoff| sono molliore. Quod si in principio vel medio dictionis occurrat, proferitur ut v consonans apud Latinos, wádá| vitium, trawá| herba, tametsi fieri potest, ut etiam interdum in principio & medio dictionis durius proferatur, ut krowás| fermentum, Drzećiwó| aduersus, vel erga, vel in, & si qua sunt similia, quæ docebit usus. Quod si w apicem, in fronte gerat, cum sibilo quodam proferri debet, ut krew| sanguis, mor, Drzewó| lrix, nisi me fallit arboris similitudo, háwó| huc, Bzewó| supercilium, Kotewó| anthora.

X

XRaro occurrit in sermone Polonico & nisi fallor, nunquam, exceptis vocibus Latinis, quæ Poloni suas fecerunt, & ciuitate donarunt, ut Terc & similia. Quod enim quidam scribunt Xiażel Dux. alijs magis placet, ut scribant Psiażel quibus assentior.

Y

Hius literæ pronuntiatio, differt ab i simplici, quod

B 2

lex

3
 y
 ei, quod, nisi sedulo obseruetur, non vulgarem ri-
 sum excitauerit peregrinus, harum literarum pro-
 nuntiationem & sonum confundēs. Zenim simplex
 molliter diducto ore, & quasi extra os profertur, vt
 in omnib; linguis ferè fit, sed N polonich nō multū ab
 ita Gracorū differēs intra oris angustias, profertur
 quasi i geminatum, ita tamen vt illa non sentiatur
 geminatio. vt Myto | merces, Zyto | secale, Pyz
 tam | quæro vel interogo, quam vocem si per i sim-
 plex proferas, præsertim in gynaceo, Deus bone,
 quem plausum quos cachinnos excitaueris. Vocem
 pijel bibit, caue per y proferas piaculum enim fu-
 erit. Byto | quod nos, fuerunt, vertere possu-
 mus, licet improprie, si proferas bito | aliud pla-
 nè dixeris cū hoc à bic | cedere, illud à byc | esse
 deriuetur.

Notandum & illud, i simplex sapè syllabam con-
 stituere, vt Moi | mei dissyllabum. Stoi | stat
 goi | sanat, y autem dyphthongum efficit, vt po-
 koy | Pax, Stoy | Sta, Moy | Meus, Twoy |
 Tuus &c. quæ iria sunt monosyllaba. Pyānā |
 spuma dissyllabum, Pijāna bābā | Pota anus
 trisyllabum.

piāna

2
 Interdum profertur sicut apud Latinos, vt
 Zab | dens, Skāzā | corruptela, Roza | ca-
 pra, interdum mollius effertur addito etiam apice,
 hoc modo 3 vt zimno | frigus, Pāzič | corrumpere
 Rozi | ca-

Bozil caprinus, si sequatur i non notatur apice, vt,
ziemiá/ terra, ziele/ herba.

Postremo crassius effertur in quibusdam dictionibus
addiecto in capite puncto, vt *żywoť*/ vita, ven-
ter, *żoná*/ vxor, *żał*/ luctus, *żadny* vel *żaden*/
nemo, quanquam *żadny* interdum pro deformi ac
inapto translaticiē capitur. Erratur sapius
ab ipsis Polonis, qui blesi sunt in hu-
ius literæ pronunciatione, simplex
enim, pro crasso, frequenter
vsurpant.

NOMEN.

IN tradenda prima parte orationis nos à genere incipiemus, in cuius cognitione, peregrini ferè omnes. idèd vehementer hallucinantur, quòd. hæc lingua suis careat articulis. Genus autem ex ipsa terminatione cognoscendum erit. Primo igitur loco, Masculini generis terminationes exequemur, Sic tamen ut ipsi vsui & exercitationi, quæ plurimum in omni arte potest, suas partes relinquamus.

In a desinunt dignitatum, officiorum, virtutum & vitiorum quedam nomina, viris conuenientia, ut.

Masculi- norū ter- minatio- nes.	Woiewodá.	Palatinus.
	Stárostá.	Præfectus.
	Wymowcá.	Orator.
	Sedzia.	Iudex.
	Pochlebcá.	Adulator.

B

ab	Schab.	Petafo.
ab	Glab.	Caulis.
eb	Leb.	Caput.
elb	Rietb.	Gobius.
yb	Szyb.	
ob	Źtob.	Præsepe.
ub	ślub.	Promissio
		vel Sacramentum.
rb	Garb.	Gibbus.

C

ac plác

ac	plac.	Locus.
ec	palec.	Digitus.
ac	Miesiac.	Luna.
ic	Slachcie.	Patricius.
oc	Omoc.	Fructus.
le	Smale,	
ne	Glanc.	Splendor.
ej	Podsejuwacz.	Incentor.
ucz	Klucz.	Clavis.
ec	Pypec.	Pullorum morbus.
fej	Desfej.	Imbr.
ach	Serach.	Tor.
ech	smiech.	
ich	Sztich.	in quo punctum
och	Proch.	luis. (cedim.
uch	Duch.	Spiritus.

D

ad	slad.	Vestigium.
	Grad.	Grando.
ad	Kzad.	Ordo & falere equi
	Sad.	Iudicium. (num.
bd	Cheb8.	Ebulus.
id	Wstid.	Pudor.
od	Wzod.	Abscessus.
	Lod.	Glacies.
ud	Lud.	Populus.
	Vd.	Femur.
adz	Wzeczadz.	Pessulus.

B

4

zoladz

	śoladz.	Glans.
edż	Niedzwiadż.	Vrsus.
	F	
uf	Żuf.	Acies.
	G	
ag	pstrag.	Trutta.
eg	Brzeg.	Littus, Rippa.
	śnieg.	Nix.
og	Glog.	Rubus.
	Rog.	Cornu.
ug	Dług.	Debitum.
	Rug.	Inquisitio, & ē vox
rg	Targ.	Forum. (forensis).

I

ij Rj. Bacillus.

Rlj. Gluten.

Qdā tamē per y scribūt.

K

at	Krzak.	Rubus.
	Mak.	Papauer.
at	Bak.	Oestrū, vel onocro-
	piaak.	Aranea. (talus).
et	Klebek.	Glomus.
	Wianek.	Corolla.
et	tek.	Anterior pars ephi
	Seł.	Nodus in ligno. (pŷ).
et	Rit.	Mugitus.

Szyt.

ye	Szyk.	Aciei instructio vel acies ipsa.
ot	Wzrok.	Visus.
	Bot.	Latus, eris.
ut	Buk.	Fagus.
nt	Grásunk.	Molestia.
	Szácunk.	Estimatio.
art	Stárk.	Surculus.
irk	Rostirk.	Discordia.
	Vstirk.	Cespitatio:
urt	Burk.	Stratum lapideum.

L

al	žal.	Dolor.
at	žástrzat.	Telum.
el	Cel.	Scopus.
	Chmiel.	Lupulus, herba.
el	Rociet.	Ahenum.
	Osiet.	Afinus.
il	Motil.	Papilio.
	Tyl.	Dorsum.
ol	Bol.	Dolor.
	Rakol.	Lolium.
ot	Rot.	Paxillus.
	Popiot.	Cinis.
ul	Pl.	Alueare.
	Mut.	Squalor agrorum:
ul	Mut.	Mulus post aqua rum illuciem.
		am Bram.

M

am	Bram..	Limbus.
	Kram.	Taberna mercatoria.
em	Syem.	Comitia.
im	Dim.	Fumus.
om	Grom.	Tonitrum.
um	Rozum.	Ingenium, Ratio.
	prum.	Nauigium.
Latius traſciendis fluuijs.		

N

	{ Stan.	Status.
An	{ Warchan.	Xylinum.
	{ Bocian.	Ciconia.
	{ Roſcien.	Kafna.
En	{ Beben.	<u>Bekna.</u>
	{ Brzemien.	Silex.
En	{ pierſcien.	Annulus.
	{ Klin.	Cuneus.
In	{ Dworzánin.	Aulicus.
	{ Mlyn.	Molendinum.
An	{ Piotyn.	Absynthium.
	{ Zakon zakonu.	Lex.
On	{ Ogon ogoná.	Canda.
un piorun.		

Vn { piorum.

Fulmen.

P

Ap { herap.

vi, przyszedł po herapies est Germanicū,
herhab.

Ep { Sklep.

Testudo.

Op { Ofcierp.

Hasta.

Jp { Dowcip.

Ingenium.

Op { potop.

Diluvium.

Op { Snop.

Manipulus, de segetib.

Op { Stup.

Columna.

Vp { lup.

Manubia.

Vp { Trup.

*Cadaver humanam, nā
de bestia dicitur, ścirw.*

R

Infinitiva sunt et alia penē Germanica.

Ar { Vi, herwar.

*Instrumentum cau-
ponibus notum. &c.*

Ar { Swar.

Conuentio.

Er { Fraucymer.

Gynaceum.

Er { Smer.

*Pro tumultu accipitur,
Est et herba nomē quod
serpillum vocari puto.*

	Mir.	Pax.
Jr	Wir.	Vortex.
	Mor.	Pestis.
Or	Dwor.	Aula. Est et domus nobilis.
	Mur.	Murus, mania.
Or	Rostur.	Bacillus, ferrea munia tus cuspidē. Dolon.
	Rárp.	
	Scárp.	
	Solwárp.	
Re	Jármárp.	
	Srymárp.	
	Sztutfárp.	
	qua quatuor postrema sunt Germanica.	
	S	
As	Tárás.	Carcer.
	Lás.	Sylva.
as	Was.	Mystax, barba labri su- prioris.
Es	Kres.	Meta.
	cis.	Taxus arbor.
Is	Lis.	Vulpes.
		Rios

	Rlos.	Spica.
	Trjos.	Zona.
Os	Uos.	Nasus.
	Glos.	Vox.
	Los.	Sors.
Us	Rus.	Morsus proprie, me- taphorice pro damnosumi- tur quod dolo malo illatum est.
	Lemies.	Vomer.
Es	Plēs.	Orbicularis in sacrificu- lorum vertice rasura.
		Canistrū, calat, Est & Fos! vox militaris & castra significat.
Os	Ros.	
Us	pus.	Pluma mollior.
scj	plascj.	Pallium.
	plāt.	T Census & assumentum panni.
āt	Rwiāt.	Flos.
		Os de brutis dicitur, me- taphorice ad homines.
At	Gnat.	

at Rat.

at	Kat.	Angulus.
Et	Kret.	Talpa.
	Ocet.	Acetum.
It	Aramit.	Holofericum.
	Pot.	Sudor.
Ot	plot.	Sepes.
	Chart.	Vertagus.
Rt	Cjart.	Demon.
Vt	Rogue.	Gallus gallinaceus.
	Grunt.	Fundamentum.
unt	Bunt.	Seditio.
	last.	Mensura genus, 60. co-
äst		ros Polon cos corinet.
ost	Rost.	Sumptus.
Alt	Gwalt.	Vis, quam Barbari vi-
		olentiam dicunt.
		Est Rdest.

Est { Rdest. *Herba quam officinae*
 { lyst. *persicariam vocant.*
Sura.

Ist { List. *Epistola.*
 { nost. *Pons.*

Ost { post. *Ieiunium.*

Ost Rost. *Craticula.*

Vst { Rospust.
 { Odspust.

W

Aw { Potraw. *Cordum.*
 { Retaw. *Manica.*

Ew Chlew. *Caula.*

Iw Dzir. *Miraculum, Portent.*

Ow { Row. *Fossa.*
 { Obow. *Calceamentum.*

Y

Ay { Gay. *Saltus vel sylva.*
 { Ray. *Paradisus.*

Riy.

	Kiy.	Bacillus.
Jy	{ Striy.	Patruus.
	{ Zdroy.	Fons.
Oy	{ Stroy.	Ornatus.
		Z
23	{ Raz.	Ictus. Est &
		Adverbium or-
		dinis, Semel.
az	Waz.	Serpens.
	{ Bez.	Sambucus. Genitivus,
33	{	Bzu. Est & Preposi-
	{ Woz.	tio, Sine, Absq.
		Currus.
O3	{ powroz.	Funis.
O3	Stroz.	Custos.
		C3
	Blucz.	Clavis.
		R3
	Ogarz.	Canis venaticus.
	Pecherz.	Vesica.
	Wieprz.	Porcus.
	Kierz.	Genitivus, Krzál Rubus.
		Kedzierz.

Redzierz.

Cincinnus.

Zwirz.

Fera.

Et hac de masculinorum terminationibus hactenus,
ex quibus reliqua quæ propè infinita sunt, facile co-
gnosci poterunt.

Et istis quidem vocibus, semper præponuntur ino-
ratione cum est opus, Ten/ Tego/ Temus/ &c.
Pro ratione casuum, non autem, tã/ rey/ te/ ut fa-
ciunt huius lingua rudes.

FOEMININORVM TERMINA- TIONES.

SI ea nomina de quibus in masculinis diximus
in a desinētia excipias, reliqua omnia quæ in á fi-
niūt, fæminina sunt. Glowá/ Wodá/ Nogá/
Trzodá. Item omnia ferè nomina quæ exeunt
in óśc/ fæminini sunt generis, Rosć/ Os ósibis, iã
tośc/ Dolor vel mæror, Mtodosć/ Iuuentus, et
alia infinita præsertim virtutum & vitiorum ne-
mina. Quæ tamen bifariam efferunt interdum,
ut Glupósć/ Stultitia, alia terminatione dicitur
glupstwo/ Przystoynośc/ Decorum. Przys-
toienstwo. Apud Reum videre est, non mo-
do nomina hac bifariam proferri. Sed etiam Ma-
sculina quedam fæminina fieri, ut Bład/ error,
ex quo fit błednośc. Quod tamen rarum est, &
poëticum. Obseruandum etiam non omnia fæmini-
na quæ óśc finiunt, alterã illã terminationē admit-
tere quæ

tere quæ est *stwo*. Non enim dicimus, *Szedzi-
stwo* / Sed *Szedziwość* / *Canicies* &c. Nege-
contra, sunt enim nomina desinentia in *stwo* vel
ctwo quæ non transeunt in classẽ eorum quæ in
ość desinunt, ut *Dziewiectwo* / *Dziedzictwo* /
opilstwo / & sexcenta huius generis. Non enim
dicimus. *Dziewiectwość* / *Dziedzictwość* /
Opilstość. Dissimulatum tamen non est, elegantius
vsurpari nomina in *stwo* / quam in *ość* / Si modo
sunt in vsu, pulchrius. n. dicitur *Balenstwo* / quàm
Baloność. Sunt & alia fœmininorum termina-
tiones: quas vsus docebit. Verum ut rudioribus
subueniamus exempla subiicienda sunt: sine quibus
ista percipi nequeunt.

EXEMPLA VARIARVM terminationum Fœminini generis.

<i>Lięc.</i>	<i>Folia à radice manātia, ut à rapa.</i>
<i>Gąc.</i>	<i>Via in palude lignis, ruderibus, ut alia materia strata.</i>
<i>Więc.</i>	<i>Restis, Diminutivum wittká.</i>
<i>Lięc.</i>	<i>Filum. Dim. Littká.</i>
<i>ptęc.</i>	<i>Sexus & faciei qualitas.</i>
<i>Chec.</i>	<i>Cupiditas.</i>

Obrecz.

Obrecz.	Circulus, quo dolia compinguntur.
Trtec.	¹⁴ Sydrargyrum.
Odniec.	Humidum tempus, vel tempestas (humida.
Moc.	Robor.
Noc.	Nox.
Wieść.	Rumor.
powieść.	Sermo.
przypowieść.	Paræmia.
Cześć.	Honor.
Cześć.	Pars.
Máść.	Color. vnguentum.
Kłóc.	Stramen longius, tegendis tuguriis.
śmierć.	Mors.
Sierść.	Pilus de brutis dicitur, pro ipso co- (lore sumitur.
Garść.	Pugillus.
Kadz.	Cadus, vel lacus, vasis nomen.
Czeladz.	Famulitium, familia.
Piadz.	Spychania gotolcedzi.
	C a Miedz.

Miedz.	Cuprum.
Młody.	Iuuentus.
Stal.	Chalybs.
Biel.	Album lignum quod est inter corri (ceme & ipsum arboris cor.)
Posciel.	{ Sol. { Sal.
Látorost.	{ Myśl. { Mens.
Radziel.	{ pilsń. {
Razń.	{ Castigatio.
Wazń.	{ Odium,
Boiazń.	{ Timer.
Dan.	{ Tributum.
Sien.	{ Atrium.
Bron.	{ Telń, quod defendēdi causa ge
Dlon.	{ Palma. (statur.
Wies.	{ Villa.
Ges.	{ Anser.
Korzyśćl	Preda.
Rostkoś.	{ Voluptas.
Myś.	{ Mus.
Wes.	Pediculus.
Brew.	Supercilium.
Kotew.	Anchora.
Ostrew.	
Konew.	
	{ Straz. Custodia.
	{ Gálaz. Ramus.
	{ ics. Mēdaciń.
	{ Obroz. Millus.
	{ Twarz. Vultus.
	{ Rzecz. Res.
	{ Cætera huius gene
	{ ris vsu & exercita
	{ tione facile cogno-
	{ scentur.

NEVTRORVVM TERMI- nationes.

Neutrorum tres sunt terminationes e e & o.
Ideo hoc genus omnium facillime cognoscitur.
Exempla e przymierze. e wymierze. o we
dzido. frąnum. In hoc genere obseruandum est
multa occurrere nomina quę Poloni neutro genere
efferunt, quorum tamen alia natura sint masculina
vt, panie/ paniatko/ quod diminutum est &
pan/ Dominus, Herus. Alia Fæminina. Dzie-
wczę/ Dziewczatko. Puella, Puellula. Alia
communia vt sęczenie/ Sęczeniatko. catulus,
quod Polonice indiscriminatim tam de mare quam
femina intelligitur.

Deniq; & diminutiva quedam in isto, natura Ma-
sculina in hoc genus transferunt, vt chłopisko/
Wilczyisko/ Wiedzwiedzisko. & huiusmodi.

De Genere Admonitio.

Virorum, officiorum virilium, mensium, mu-
lierum, & officiorum mulicbrium, ventorū
& mensium nomina genere cum Latinis conueniūt,
proinde nihil de illis separatim trademus. Exempla
tamen quedam propter rudiores proponemus.

Virorum vt,

piotr. Stanisław. Zbigniew.

Officiorum virilium, vt:

C 3

Káycá.

Ráycá. Wóyt. Poborcá.

Mensium vt,

Styczeń. Luty. Mázec. Kwiecień. qua
ex ephemeride peti debent.

Mulierum vt,

Márgorzetá. Helena. Dorotá.

Officiorum muliebrium.

Bábá. Mámká. Mátká.

Ventorum vt,

Wschodny / Zachodny / południowy /
połnocny / sub. wiátr. qua frequenter circum
locutione efferuntur, od wschodu / Eurus, od
Zachodu / Zephyrus, od południá / Auster,
od północy / Boreas, quasi à media nocte dicas.

Fluuiorum nomina cuius sint generis, ex ipsa ter-
minatione cognoscitur. Idem de arborum, Urbium
fructuumq; nominibus sentiendum. Quæ in a desi-
nunt, suum .i. femininum sequuntur genus, sin mi-
nus aut masculino aut Neutro generi sunt adscri-
benda. Quod ex terminatione dignosci poterit, ob
seruatis quæ de quibus sunt à nobis traditæ regulis.

Fluuiorum, Fœminini. G.

Wiśtá / Vistula. Odrá / viadrus. Wartá /
Narew. Wolchá / Tanais. Dzwina. Rubo.

Masculini.

Dunay / Ister, Dunáiec / Nieprz / Borystenes,
Niestr / Tiras. Numen / Memella. Bug.

Arborum.

Arborum.

20

Arbor Polonicè est Drzewo. Neut. g. specialia autem arborum nomina terminatione cognoscuntur Masc: G. Dab/ Quercus. Wiaz/ Vlmus. Orzech/ Nux iuglans. Klon/ Acer. Cis/ Taxus. Bukszpan/ Buxus. Bug/ Fagus. Swirk. Picea. Brzost/ ego roboris genus esse autumo. Modrzew/ Larix. &c. Jálowiec/ Juniperus.

F. G.

Omnia in a finita. Sosnia/ Pinus. Jodla/ Abies. Gruszká/ Pirus. Wiśniá/ Cerasus. Wirzbá/ Salix. Item, Jábłon/ Pomus. Circũscribimus quaddã vi Łaskowe drzewo/ Coryllus. dicitur etiam leščyná. Bobkowe drzewo. Laurus. Sigowe drzewo/ quæ & figa dicitur. Ficus.

Fructus. M. G.

Orzech włoski/ zoladz/ migdal/ Kástan/ Łaskowy orzech/ Nux, iuglans, Glás, Amigdala, Castanea, Auellana.

F. G.

Gruszká/ Pyrń. Sliwá/ Prunũ. Wiśniá/ Cerasum. Broszkwinia/ Persicũ. Oliwá/ Olina.

N. G.

Jáblko/ Pomum.

Urbium nomina ex terminatione cognosci debet, ut distũẽ.

De Epicæno Genere.

In hoc genere cognoscendo non multum laborandū est: Si quæ ante dicta sunt de masculinorum, fæminorum, Neutorum & Communium terminationibus in promptu fuerint. Accedit quod raro occurrunt animalium nomina quæ utroq; genere non inflectantur, ut suo loco dicemus. Quadrupedū quædam Epicani sunt generis siue masculinam siue fæminam habeant terminationem, ut *Rys* / quam lyncem esse puto, alij lupum cernariū. *Łoś* / *Alces*. *Sárná* / *Caprea*. *Liská* / *Vulpes*. tametsi & *Lis* dicitur masculina terminatione. *Borsuk* vel *Jázwiędz* / *Taxus* vel melis. *Jez* / *Erinaceus*. *Wiewiórká* / *Sciurus*. *Anium* & *Járzabek* / *Attagen*. *Kuropátwá* / *Perdix*. *Drop* / *Tarda*. *Wrobl* / *Passer*. *Kaniá* / *milvus*. *Piscium*, ut *Karp* / *Cyprinus*. *Szczuká* / *Lucius*. *Lyn* / *Tinca*. *pstrąg*. *Trutta*. *Karáś* ego hunc piscem inter *Rhombos* numero. Insectorū ut *páiót* / *Aranea*. *pcjóta* / *Apis*. *Chrzaści* / *Bruchus*, & sexcenta huiusmodi, quæ cum duorum sint generum, tamen sub una terminatione continentur. Distinguūt autem Poloni hoc genus epicænum, per *sámiec* / *mas*, & *sámica* / *fæmina*, quæ nomina de brutis tantum usurpant, de homine loquentes dicunt honestius, *Sam* / *Sámá*.

NOMINVM COMPARATIO.

Est vsitata

Est visitata & anomala apud Polonos adiecti-
 uorum comparatio, visitatam voco, quæ in du-
 obus ultimis gradibus positiui formam seruat, vt
 Swiety / Swietſy / Nafswietſy / Sacer.
 Długi / Dłuzſy / Naddłuzſy / Longus. Pies-
 kny / Piekniefſy / Napiiekniefſy / Pulcher.
 Vbi notandum est, in quibusdam etiam visitata cõ-
 parationis nominibus comparatiuum vna syllaba
 crescere, vt vides in Pieknny / Piekniefſy / in
 quibusdam minime, vt Chudy / Chudſy / ma-
 cilentus, pauper. Comparatiui igitur nota est
 ſy / Superlatiuus fit ex comparatiuo, præposita par-
 ticula Na / vt Hoyny / Hoyniefſy / Nahoyn-
 niefſy. Biały / Bielſy / Nabelſy. In-
 terdum pro Na dicunt Nay / vt Naylepfſy /
 Naygorſy / Naywizſy.

Anomala comparatio est, cum duo Gradus postre-
 mi à positiui terminatione & cognatione degene-
 rant, vt Dobry / Lepſy / Nalepſy. Zły /
 Gorſy / Nagorſy. Wielki / Wietſy / Na-
 wietſy. Mały / Mnieyſy / Namnieyſy.
 Obiter illud notandum comparatiuis interdum præ-
 poni particulam przy, vt cum dicimus, To mi
 będzie przyerudnieyſzym. Quæ particula sa-
 tis commodè Latine exprimetur per sub, hoc modo.
 Pan ieſt przyſmucnieyſzym. Herus est sub-
 triſtis. Est & alia comparatio ſui quodammodo
 iuris ex vſu ipſo cognoscenda. Dicimus enim. Daj

leki/ Dálſy/ Nadálſy. Longe remotus poſ-
 tus vel diſtans. Zedogi/ Zedozſy. Ochedo-
 zny/ Ochedozniczyſy. Vożony/ Vżeńſy.
 Szyroki/ Szyrſy/ Nášyrſy. Latus. Ma-
 dry/ Medrſy/ Namedrſy. Lekki/ Licy-
 ſy/ Nalicyſy. Wyſoki/ Wyżſy/ Na-
 wiżſy. Altus. Głęboki/ Głębſy/ Nagłęb-
 ſy. Profundus. Miálki/ Miłſy/ Namiłſ-
 ſy.

Ab aduerbiis, ſunt nomina comparatiua vt He-

Hesternus. ri, Wejorál/ Wejorazyſy/ ab Hodie, Dziś/
Hodier- Dziſiezyſy/ à cras Jutro/ Jutrzezyſy/ a nu-
nus. per. Onegdà/ Onegdazyſy. &c. Sarnol/
Crastinus. Sarny/ Sarniezyſy.

Nuperus. Mouentur adiectiua quedam duabus terminatio-
Plenus. nibus, quod in comparatione non fuit omittendum.

Gratus. vt, Petny/ Pelen. Wdzięciny/ Wdzięcien.

Felix. Szczęſny/ Szczęſcien. Prożny/ Prożen/

Vacuus. & Prażen. Godny/ Godzien. Wolny/

Dignus. Wolen. Pożyteczny/ pożyteczien.

Liber. Alia efferūtur per apocopen. vt, Sroggi/ Srog.

Utilis. Nudy/ Nedy. & alia in quibus vsus erit obser-

Sensu, ter- uandus. dicendi magister. Smetny/ Smetcien.

ribilis. Syt/ Syty. Comparatiua & ſuperlatiua ſe-

Tristis. quuntur genus ſui poſitiui. vt Biały/ Białal

Białe. Biłſy/ Biłſa/ Biłſe. Nabel-
 ſy/ Nabelſa/ Nabelſe.

Quod autem in Epicano monuimus, quadam na-
 mina ſub-

mina
 hoc lo
 multa
 mente
 bis pro
 vsus i

B
 B
 p
 C
 E
 v
 p
 p
 Z

Huc
 nomi
 aliae
 elká
 Rot
 Wt
 nárt
 Nál
 prz
 In ha
 nomi

mina substantiua sub duobus generibus moueri,
hoc loco est commemorandum. Quod apud Polonos
multò latius patet, quam apud Latinos, ni si vehe-
menter hallucinor, stametsi omnia persequi non sit no-
bis propositum, esset enim prope infiniti laboris, &
usus ista docebit. Exempla.

Krol/	Krolowa.
Ksiażel	Ksieżná.
Pan/	páni.
Gospodarz/	Gospodyni.
Stárostá/	Stárościna.
Woiwodá/	Woiwodzina.
podstárbi/	podstárbina.
podstoli/	podstolina.
Bráyczy/	Bráyczyna.

Huc adde aliacum dignitatum, tum artificiorum
nomina feminina, quorum non vna est terminatio.
alia enim in owa desinunt, alia in árká/ alia in
elká/ alia in iní/ vt videbimus. In owa/ vt,
Kotmistrz/ Kotmistrzowa. In árká/ vt,
Włodarz/ Włodárká. Młynarz/ Mły-
nárká. Rucharz/ Ruchárká. In elká/ vt,
Náuczyciel/ Náuczycielká. Przyiáciel/
Przyiáciotká/ quod regulam non seruat.

In hanc classẽ referri possunt propter affinitatem
nomina Gentilia: vt,

Krześciánin/	Krześciánká.
Żyd/	Żydowlá.
	pogánin/

pogánin/	Pogánká.
Polak/	Polká.
Moskwićin/	Moskiewká.
Tátárzyn/	Tátárká.
Wegrzyn/	Wegierká.
Niemieć/	Niemkíní.
Wloch/	Włoská.
Fráncuz/	Fráncuská.
Hispan/	Hispánská.
Cegán/	Cygánská.
Murzyn/	Murzynká. &c.
Litwin/	Litewká.
Rusín/	Ruská.

Eiusdem generis sunt & ista.

Pánic/	Pánná.
Dzierwiec/	Dzierwicá.
Dziedzic/	Dziedziczká.
Pijánicá/	Pijániczka.
Stodzyey/	Stodzyeyká.
Lotr/	Lotryni.
Prorok/	Prorokini.
Czárównik/	Czárównicá.
Zwodnik/	Zwodnicá.
Robocnik/	Robornicá.
Ruglarz/	Ruglarká.
Blazen/	Blaznicá.
Rmieć/	Rmiotówná.
Niewolnik/	Niewolnicá.
Wychowániec.	Wychowánicá.

Vbi illud obiter notandum ab istis nominibus in
arz finitis, fæmininum semper formari in arka.

Kárzet/	Kárlíká.
Swietyl	Swiećicá.
Bog/	Bogini. &c.
Latáwiec/	Latáwicá.

Quadrupedum nomina:

Lew/	Lwíká.
Niedźwiedz.	Niedźwiedzicá.
Wilk/	Wílczyká.
Pies/	Pśicá/ quod & suká sulá & sulicá dicitur.

Ogarz/	Ogarzycá.
Chárt/	Chárćicá.
Wyśi/	Wyślicá.
Roń/	Robetá/ Swirzno pá/ Bláćjá.

Ośi/	Oślicá.
Mu/	Mulicá.
Rozi/	Rozá/
Jelen/	Láni/ vel Lánia/
	vel Jelenicá/ quod ra-
Cielec/	Cielicá. (rodiuntur.
Wielbład/	Wielbładzcá.
Wieprz/	Swiniá.

Avium.

Rur/	Rokoś.
Cietrzew.	Cieciorká.
	Gasiore

Gasior/
Kacior/
Paw/
Orzet/

Geś.
Kaczk.
Pawicá.
Orlicá. &c.

Numeralia.

Plura apud Polonos declinantur numerorum nomi-
na, quã apud Latinos.

┐ Jeden/ Vnus.

Num. Sing.

N.	Jeden/	Jedná/	Jedno.
G.	Jednego/	Jedney/	Jednego.
D.	Jednemu/	Jedney/	Jednemu.
A.	Jednego/	Jedne/	Jednego.
Ab.	Jednego/	Jedney/	Jednego.
Sep. Ca.	Jednym/	Jedna/	Jednym/

Plur. Num.

N.	Jedni/	Jedne/	Jedne.
G.	Jednych.		
D.	Jednym.		
A.	Jedne.		
Ab.	Jednych.		
Sep. Ca.	Jednymi.		

Jeden sape usurpatur pro sam / vi. Jeden
francymier co kosztuie?

┐ Dwál Duo.

N. Dwál

N.
ie/ e
tam n
chlo
tow
ie p
quen
Ac. e
gier
chá
G.
D. e
Abl
Sept.

N.
G.
D.
Dici
Etio
N.
G.
D.
pro

N. Dwo! Dwoie/ Dwoie/ (Dicitur & Dwo
ie/ & coniungitur cum Genitivo plurali nominum
tam neutrorum, quã Masculinorum, vt, Dwoie
chłopiat / Dwoie chlebá / Dwoie chár-
tow / Dwo cie pšov / Dwoie ludzi / Dwo
ie pieštow / quod dicendi genus contemptum
quendam significat, & habet Dwoie in Genitivo,
Ac. & Ab. plur. Dwoy gá / Sept. Casus. Dwoy
giem / vt, vřeřwat záiaca dwoy giem
chártow.)

G. Dwu.

D. & Dwiemá.

Abl. &

Septimus Casus.

Dwoie/ Troie/ Czworę ryb &c.

Differt à Dwoie/ Trzy/ Citerzy ry-
by / nã dwie rybie / duo pisces. Dwo
ie ryby pisces duobus modis costos vel
apparatos, vel duorũ generũ. Tro-
ie dziwy / Trzy zbyty.

☞ Trzy / Tres Omnis generis.

N. Trzy / Trzey.

G. Trzech.

D. Ab. & septimus cas. Trzemá & Trzemi.

Dicimus & Troie / cuius & declinatio & confir-
matio eadem est cum superiore Dwoie.

☞ Citery / Omnis generis.

N. Citery / Citerzey.

G. Citerch.

D. Citerem / Citermá / & Citermi

pro ratione substantiui cum quo iungitur.

☞ piec / Omnis generis.

N. piec.

N. pięć.

G. pięć.

D. pięciami.

✓ Sześc/ Omnis generis.

N. Sześc.

G. Sześci.

D. Szesciam.

✓ Siedm/ Omnis generis.

N. Siedm.

G. Siedmi.

D. Siedmiam.

✓ Ośm/ Omnis generis.

N. Ośm.

G. Ośmi.

D. Ośmiam.

✓ Dziewieć/ omnis generis

N. Dziewieć. G. Dziewiać.

D. Dziewiaciam. Także dziesięć.

A quatuor ad decē reperīuntur numeralia quae desīnūt in oro et eandē habēt cōstructionē quā Dwoie/ Troie/ de qua vide supra. Hac aut sunt.

N.
Drzewa.
Ludzi.
Chleba.
Prosiat.
Dzyeci.

etc.

{ Czwor/ G. Czworka/ D. Czworkiem/
piecioro/ Pieciorga/ Pieciorgiem.
Szescioro/ Szesciorga/ Szesciorgiem
siedmiro/ siedmiorga/ siedmiorgiem
Osmioro/ Osmiorga/ Osmiorgiem.
Dziewieciro/ Dziewieciorga/ Dziejewieciorgiem.
Dziesieciro/ Dziesieciorga/ Dziesieciorgiem.

A decem

A decem vsq̃ ad viginti, additur particula hæc
nascie nommibus numeralibus, vt Jedennas-
scie/ Dwānascie/ Trzynaścic/ &c. manē-
te ipso nōme declinabili, Dwānascie/ Dwie-
manascie/ Piecioronascie/ Pieciorga-
nascie/ &c. Sic Dwoienascie/ Troienas-
scie/ Czworonascie/ &c.

Viginti, Dwādzieści/

Triginta, Trzydzieści/

Quadraginta, Cierdzieści/

Quinquaginta, Piecdziesiat/

Sexaginta, Szesćdziesiat

Septuaginta, siedm̃dziesiat

Octuaginta, osm̃dziesiat/

Nonaginta, dziewięćdziesiat/

Centum. Sto.

¶ Kilka declinatur hoc

modo, kilka/ kilku/ kilkiem/ & est omnis ge-

neris, kilka chłopow/ kilka białych głow

kilka paniat/ Quidam dicunt, kilo/ kilko,

quod Ruthenicum est. In obliquis obseruanda ē

huius vocis constructio kilka groszy/ kilku gros-

zy/ kilkiem groszy/ kilka osob/ kilku osob

kilkiem osob/ kilka psow/ kilku psow/

kilkiem psow/ &c. kilka nascie/ aliquot su-

pra decē vsq̃ ad viginti, kilka dziesiat/ aliquot

supra viginti vsq̃ ad centū, kilka set/ Aliquo-

ties centum vsq̃ ad mille. Quod dicitur Tysiaci

& sic declinatur.

ōnis generis.

D

Numero

Numero Singulari,

N. Tyſiac/ Maſcu: Gener
G. Tyſiacá/
D. Tyſiacu/
Sep. Caſ. Tyſiacem.

Numero Plurali,

N. Tyſiecy/ Tyſiacá/
G. Tyſiacu/ & Tyſiacy/
D. Tyſiacom/
Sep. Caſ. Tyſiacmi.

Sto/ Dwieſcie/ Trzy ſtá/ Czerzy ſtá/
Pieć ſet/ vſq̃ ad Tyſiac.

Tyſiac/ Dwa tyſiacá/ Trzy tyſiace/
Czerzy tyſiace/ Pieć tyſiecy/ vſq̃ ad cen-
tum millia, & deinceps. Jeden groſz/ dwa
groſzá/ trzy groſze/ Czerzy groſze/ pieć
groſzy/ & ita deinceps. Vbi notandum eſt, ſub-
ſtantiuum ſequi euphonia cauſa, terminationem
nominis numeralis contra naturam declinationũ.
Dicimus in plurali Konie/ Equi, & Latine Di-
citur, Duo equi. Polonicè vero, Non dwa ko-
nie/ Sed dwa koniá/ cum Konia ſit termina-
tione ſingularis numeri. Trzy/ Czerzy Konie
regulariter, at pieć/ Sześć/ Siedm/ &c.
Dzieſieć/ Dwádzieſciá/ Trzydzieſci/ &c.
Sto/ Kilka ſet/ Tyſiac/ Kilka tyſiecy Konij
& ita de reliquis ſentiendam.

Idè de Feminino & Neutro eſt iudiciũ. Jed-
ná Szyna

ná Sztuká/ Dwie Sztuce/ Trzy/ Czte-
 rzy sztuki/ pięć/ Szesc sztuk/ &c. Jedno o-
 ko/ dwie ocel/ trzy oká/ czterzy oká/ pięć
 śesć/ siedm/ &c. ok/ &c. Sciendum ta-
 men hoc non esse perpetuum vt substantium se-
 quatur nominis numeralis terminationem. Dici-
 mus enim Dwá chłopi/ dwá wory/ dwá
 domy/ &c. quæ vsus docebit.

Sunt quædam nomina à numeralibus compo-
 sita q̃ Latino carent nomine. Sed periphrasi expo-
 nuntur, vt Sámowtor/ Sámotrzcé/ &
 Sámotrzcéi/ Sámoczwart/ & Sám-
 oczwarty/ Sámopiaty/ & ita deinceps, quæ
 tribus generibus inflectuntur Sámowtor/
 Sámowtorá/ Sámowtorej/ &c.

Latine explicantur per participium comitatus,
 vt Sámowtor przyiechał/ venit vno comi-
 tatus, vel vnum habens comitem, vel cum vna
 comite; & sic de reliquis.

N U M E R I.

PRæter numeros Singularē & Pluralē, quos
 Poloni cum reliquis linguis habent communes
 Dualem numerum apud eos reperio. Sed in qui-
 busdam Pronominibus & verbis tantum, tamen si
 & occurrunt nomina quædam in constructione
 duali vt in verbis dicetur. Quia de re suo loco di-
 cemus. Cæterum numerorum terminationes ex de-
 clinationibus cognoscuntur.

D

a

Casus.

CASVS.

Preter Sex Casus cum reliquis linguis communis, casum habent Poloni, quem Septimum apello, est autem eius Significatio eadem, quæ Ablatiui Latini, quem Instrumentalem vocant, quanquæ et alium vsum habet, vt vsum docebit.

DECLINATIONES.

Ne nimis curiose declinationum numerum consuetando me et lectorem remorer: tres omnino declinationum ordines constituam, et ad tria illa summa genera docendi causa eos accommodabo. Primus ordo erit masculinorum. Secundus fœminina complectetur. In tertio neutra collocabimus: Initio illud monentes. Nomina masculina in a finita declinatione cum fœmininis in a terminatis conuenire. Item, neutrorum tres esse casus similes, tã singulari quàm plurali numero, in quo isti casus pares in a finiunt, vt apud Græcos et Latinos.

TYPVS PRIMÆ DECLINATIONIS MASCVLINORVM.

Numero Singularis

N. Multiplex eius terminatio.

G. A, V, E, GO.

D. OVI, V, Y, EMV.

A. A, V, e, Y, GO, et Sæpe nominatio simili-

V. CZE, V, O.

Ab. A,

Ab. A, K, Y, EM, S.

Numera Plurali.

N. Y, I, IE, O, O, O, O.

G. OW, Y.

D. OM.

A. E, Y.

V. Y, I, IE, O, O, O, O.

Ab. OW, Y, MI, AMI, IECH.

PARADIGMA.

Singulariter.	Pluraliter.
N. Zerb/	N. Zerby/
G. Zerbu/	G. Zerbowl/
D. Zerbowl/	D. Zerbom/
Ac. Zerb/	Ac. Zerbyl/
V. Zerbief/	
Ab. Zerbui/ Zerbem/	Ab. Zerbowl/ Zerbowl/
Zerbie.	by/ Zerbiech/

PARADIGMA IN A.

Singulariter.	Pluraliter.
N. poborcá/	N. poborce/
G. poborce/	G. poborcowl/
D. poborcyl/	D. poborcom/
Ac. poborce/	Ac. poborce/
V. poborco/	V. poborcowiel/
Ab. poborce/ pos/	Ab. poborcow/ pos/
borcui/ poborca. borcach/	poborcámi.

PARADIGMA.

Singulariter.	Pluraliter.
D. 3	N. Zielb

N. Kielb/	N. Kielbie/
G. Kielbiá/	G. Kielbiow/
D. Kielbiowi/	D. Kielbiom/
A. Kielbiá/	A. Kielbie/
V. Kielbiu/	V. Kielbiowie/
Ab. Kielbá/ Kielz	Ab. Kielbiow/ Kielz
biu & Kielby.	biem/ Kielbiech.

¶ Omnis fere terminationum

PARADIGMA.

N. Końiec/	P. Końcel
G. Końcá/	
D. Końcowi/	

In quibusdam u. vi temur pálcu.

Quadā assumunt n młodzińciec/ P. cy/ młodzińcá/ młodzińcowi. Ec in cá/ Gosćńciec/ Gosćńcá/ Gosćńcu. Ec/ Ciyściec/ Ciyścá/ Ciyścowi & Ciyścu. Lec/ Lecá/ Lecowi. Piec/ Piecá/ Pieco

Quadam literam deponunt.

(wi.

Kierz/

Krzá/ non Kierzá/

Krzú/

Quadam Duas.

pies/	psi/	Zrzebiec/
psá/ non piesá/		Zrzebcá/
psu/ cuius diminuti-		Zrzebcowi.
uum tamen retinet,		Skępiec/
pieśet/ pieśń.		Skępcá/
		Skępcowi.

cy.

Gwies/ Gwisy/

Gwisa/ Kobicę/

Gwisa. Kobicą.

Kopiec/ Wieprzek.

Kopca/ Krzacę/

Kopcowi. Krzacęku.

IN *Et* precedente consonante, deponunt sem-
pere in obliquis.

Pepet/ pti. Wianek/ Wianką.

Pepką/ Szeindlek/ Szeindłką.

Pepkowi. Upadek/ Upadku.

Pelet/ Pełką/

Pytel/ le. Knáse/ Knásu.

Pytką/ Sigel/ Siglu.

Kościę/ Kosiń.

Sen/ Smu.

Beben/ Bebną/

Blazę/ Blazną.

Ber/ Bru.

Bez/ Bzu.

IN *Et* deponunt e frequenter.

potę/ cie.

potęką/

potęku.

IN *ab* & *ab*.

Gotab/ ebie.

Gotebią/ Jąstrzab/

Gotebiu. Jąstrzabą/

Jąstrzabowi.

D

IN *Ab*

IN Ab & Arb.

Drab/	abi.	Starb/	árby.
Drabál		Stárbu/non	Stárbá.
Drabowi/		Stárbowi/	
	Ob		Vb.

Grob/	oby.	Slub/	uby.
Grobui/		Slubui/	
Grobowi/		Slubowi/	
	Ar.		Ar.

plác/	áce.	Záre/	árce.
pláci/		Záreui/	
plácowi/	pláci/	Zárcowi/	Zárcui/

IN Acj.

Graci/ cje.

Graciál

Gracjowi/

Ach Ech Och- Vch. (fuo.

Strách/	áchy.	mchumchowi	depo-
Stráchu/		Proch/	ochy.
Stráchowí/		Prochu/	
Grzech/	echy.	Prochowi/	
Grzechu/		Duch/	uchy.
Grzechowi/		Duchál	
Mech facit mchy		Duchowi.	

Ich.

Szych/	Mnich/	iszy.
Szychu/	Mnichál	
Szychowí/	Mnichowi/	

Irzech

Irzech	Vf.
Wirzch/ irzchy.	Zuf/ ufy.
Wirzchu/	Zufu/
Wirzchowi/	Zufowi & Zufu/
Ość	Łści.
Gość/ oście.	Deści/ Dzdze.
Gością/ ości.	Deścią/ sed cōmunis ē.
Gościowi/	Dzdź/
	Dzdźowi/
	Ab. Dzdźu/

ad

Bład/ edy.	Rzadu/ & edy.
Bledu/	Rzedu pro varia Signifi-
Rzad/ ady.	catione Rzadowi.

Ad

Grad/ ády.	Ebd.
Gradu/	Chebdu/
Gradowi/	Chebdomi.

Od

Zawod/ ody.	Vd.
Zawodu/	Lud/ ludzie.
Zawodowi/	Ludu/
adz	Ludowi/
	Jedz.

Pieniadz/ adze.	Niedzwiadzi/ edzie.
Pieniadzą/	Niedzwiadzią/
Pieniadzu/	Niedzwiadziowi/

ag

Pstrag/ Pstragá/	Pstragowi.
D 5	Sniegi/

Eg.
 Snieg/ Sniegu/ Sniegowi/ egi.
 Og.
 Glog/ u/ owi/ ogi.
 Arg.
 Targ/ u/ owi/ agi.
 Vg.
 Plug/ a/ owi/ ugi.
 Ak.
 Ptak/ aká/ owi/ acy.

ADMONITIO.

Quæ in ak desinunt, si rerum animatarum sunt Nomina, formant Pluralem Numerum in acy/ ut Żak/ Żacy. Si vero rebus non animatis tribuantur, habent Pluralem Numerum in aki/ ut Żak/ Żaki. Idem in quibusdam terminationibus usu venit.

ak.
 Páiak/ aká/ owi/ owie.
 ek.
 Brze/ ku/ kowi.
 Ok.
 Bok/ ku/ owi/ oki.
 Vk.
 But/ u/ uki.
 Vnk.
 Grásunk/ ku/ owi/ unki.
 Yrk.

Vstyre/

Ustyrk/ lu/ owi.

Al.

Zal/ u/ owi.

El.

Chmiel/ lu/ owi/ iele.

Et.

Rociel/ otly.

Rockat anomalum.

Rockowij

Ol & Ot.

Bol/ u/ owi. Piopiol/ u/ owi.

Quadam sunt otue & otá/ Wol/ u/ & á.

Stot/ Stotu/ & Stotá.

Yl.

Yl.

Tyt/ lu/ owi. Moryt/ lá/ owi.

Vl.

Vl/ u/ owi.

Am. Ym. Om. Vm.

Bram/ u/ owi. Dym/ u/ owi.

Grom/ u/ owi. Prum/ u/ owi.

An.

Pan/ páná/ pánu.

Stan/ Stanu/ Stanowi.

Blan/ Blanu/ Blanowi.

Bocian/ Bocianá/ Bocianowi.

En.

Cien/ Cientiá/ Cieniu/ & owi.

On.

Szwon/

Dzwon/ Dzwonu/ Dzwonowi.

Vn & Yn.

piorun/ piorunu/ & á/ piorunowi.

piolyn/ piolyná/ piolynowi.

Irp. uno vi unig

śirp/ śirpá/ śirpowi.

Epa. Vito.

Lep/ Lepu/ Lepowi.

Ościep/ Ościepá/ Ościepowi.

Opa. u u

Trop/ Tropu/ Tropowi.

Snop/ Snopu/ & á/ Snopowi.

Vp. u u u

Stup/ Stupá/ Stupowi.

Trup/ Trupu/ & á/ Trupowi.

łup/ łupu/ łupowi.

Ar. uno u u

Dar/ Dáru/ Dáru.

Swar/ Swaru/ Swaru/ & qwi.

Er. u u u

Graucymer/ Graucymeru/ owi.

Ir.

Mir/ Miru/ Mirowi.

Or.

Dwor/ Dworu/ Dworowi.

Vr.

Mur/ Muru/ Murowi.

Kostur/ Kosturá/ Kosturowi.

Arko

Ark.

Stárk/ Stárku/ Starkowi.

As.

Tárás/ Tárásá/ Tárásowi.

Lás/ Lásu & sá/ Lásowi.

Czás/ Czásu/ Czásowi/ & compositum.

Wezás/ Wezásu/ Wezásowi.

Pás/ Pásá/ Pásowi.

as.

Was/ Wasá/ Wasowi/

Es.

Kres/ Kresu/ Kresowi.

Is.

Cis/ Cisú/ Cisowi/

Lis/ Lisá/ Lisowi.

Os.

Glos/ Glosu/ Glosowi.

Nos/ Nosá/ Nosowi.

Vs.

Rus/ Rusu/ Rusowi.

Vz.

Pus/ Pusú/ Pusowi.

Es.

Lemies/ Lemiesá/ Lemiesowi.

Of.

Ros/ Rosá/ Rosowi/

As.

Plasz/ Plaszá/ Plaszowi.

As.

	Acz.	
pláci/	pláciu/	pláciowi.
	At.	
plát/	plátu/	plátowi. <i>Census.</i>
Rát/	Rátá/	Rátu/ & Rátowi.
plát/	plátá/	Plátu. <i>Pānifrustū assumētū.</i>
	at.	
Rat/	Ratá/	Ratowi.
	Et.	
Rret/	Rretá/	Rretowi.
Ocet/	Octu/	Octowi.
	It.	
Arámit/	Arámitu/	Arámitowi.
Szczyt/	Szczytu/	Szczytowi.
	Art.	
Chárt/	Chártá/	Chártowi.
	Ot.	
plot/	Plotá & u/	Plotowi.
	Vt.	
Rogut/	Rogutá/	Rogutowi.
	Vnt.	
Grunt/	Gruntu/	Gruntowi.
	Ast. Ost. Ost.	Alt. Ost.
Lást/	Lástá/ & tu/	Lástowi.
Rost/	Rostu/	Rostowi.
Most/	Mostu/	Mostowi.
Rstalt/	Rstaltu/	Rstaltowi.
Spust/	Spustu/	Spustowi.

Aw.

Aw.

Rekaw/ Rekawá/ u/ Rekawowi.

Iw.

Dziw/ Dziwu/ Dziwowi.

Rw.

Cyrrw/ Cyrrwu/ Cyrrwowi.

Ow.

Row/ Rowu/ Rowowi.

Ay.

Gay/ Gáiá/ u/ Gáiowi.

Iy.

Kiy/ Kijá/ Kiju/ & owi.

Striy/ Strijá/ Strijowi.

Oy.

Stroy/ Stroiú/ Stroiowi.

Sy.

Resy/ Resego/ Resemu/

Habet formam adiectiui, ideo adiectiuorum imitatur inflexionem.

Az.

Raz/ Rázul/ Rázul & rázowi.

Vz.

Guz/ Guzul/ Guzal/ Guzowi.

Wz.

Waz/ Wejá/ Wejowi.

Wcz.

Blucz/ Bluczjá/ Bluczowi/

Is.

Sliz/

Sliz/ Slizál Slizowi.

Stroż/ Stroż! Strożowi.

Irz
Zwirz/ Zwirzu/ & á /Zwirzoni.

REGVLÆ QVÆDAM DE VO-
CATIVO ET ABLATIVO,
cum inter se conueniunt.

Quæ in ab/ ab/ ob/ ub/ desinunt, for-
mant Vocatiuum, in ie/ Drabie/ Jastrza-
bie/ Gråbie/ Czubie.

Inac/ faciunt Vocatiuum, in u/ Niesi ac
Niesiacu. Zaiac/ Zaiacu.

In Acj/ Ęć/ formant Vocatiuum cju/ Oracj/ Oraciu. Puchacj/ Puchacju. Pártácj/ Pártácju. poleć/ polciu.

In Ec/ finiunt Vocativum in cje/ Młodzieniec/ Młodzienje. Niedbalec/ Niedbaleje. & hoc intelligendum de personis. Alioqui Vocativus erit in u/ Koniec/ Koncu. Pálec/ Pálcu. Rágániec/ Rágáńcu.

In Jc/facit cze/Sláchêic/Sláchêicze.
Horum Ablatiuus finit in a siue personam siue
rem significant.

GENERALIS REGULA
OMNIUM.

In 2401

In Ad/ & ch. desinentium est, ut assum-
pto u/ formetur Vocatiuus ex Nominatiuo,
Serách/ Seráchu. Míech/ Míechu.
Mnich/ Mnichu. Groch/ Grochu.
Such/ Duchu. Jad/ Jádu. Gad/
Gádu.

In ad/ finita mittunt Vocatiuum in dzie/
Sad/ Sadzie. Rząd/ Rządzie.

In Od/ faciunt Vocatiuum addito Zie/
Narod/ Narodzie. quæ etiam est Ablati-
ui terminatio.

In Od/ faciunt Vocatiuum Du/
Lud/ Ludu.

In R precedente quacumq; vocali sumit u/
Brzák/ Brzákú. Bák/ Bákú. Pepek/
Pepekú. Puć/ Pućú.

In Tr/ facit Trze/ Lort/ Lotrze.
Póder/ Pietrze. mutato o in e/ Rmótr/
Rmótrze.

In El molle interdum assumpto u/ formæ
Vocatiuum, Dubiel/ Dubielu. seruata regu-
la, Rnásel/ Rnáslu. non Rnáselu: Przys-
iáciel/ przysíácielu. In El durum &
Hungaricum, aliter formatur, ut Roziet/
Rozle. Posel/ posle.

In n/ faciunt niu/ Cien/ Cieniu.

In n/ faciunt, nie/ Błazen/ Błaznie. &
Generatim omnia n/ finita, assumpto ie/ formæ
E Vocat.

Vocat. similiter et quæ in p/ desinunt.

R/ finita, sumunt u/ Dar/ Daru. et
ita deinceps. Excipiuntur quædam in or/ et ur/
quorum vocatiuus est rze/ vt Obior/ Obies
rze. Riwior/ Riwierze. Kofstur/ Kof
sturze. et si quasunt similia.

In S/ finita, quædam assumunt u/ vt Lás/
Lásu. Quædam ie/ vt Was/ Wasie. Nos/
Nosie.

In ſ/ et ſe/ finita, sumunt u/ Lemieſ/
Lemieſu. Koſ/ Koſu. Plaſe/ Pla
ſeju. de quibus dictum.

In T/ finita, exeunt cie/ Kwiát/ Kwie
cie. non Kwiácie/ euphonia gratia. Rat/
Racie. Kret/ Krecie. Grzbiet/ Grzbie
cie. Similiter quæ in ſt/ desinunt, mittunt Voc.
in ſcie/ Mąſt/ Mąſcie. Moſt/ Moſcie.
Ląſt/ Ląſcie. et c.

In W/ quædam mittunt Voc. in ie/ vt Re
kaw/ Rekawie. Quædam in u/ vt Cjyrw/
Cjyrwu. Ścjrwo/ Ścjrwu.
Quæ autem desinunt in ew/ habent Voc. similem
nominatiuo.

In X/ purũ finita aſumunt u/ Kij/ Kiju.
Strij/ Striju. Gay/ Gaju.

In Z/ finita, variam habent Vocat. termina
tionem. Quædam exeunt in u/ vt Bez/ Bzu/
Waj/ Weju. Stroj/ Stroju. Powroz/
Powro

Powrozie. Pecherz/ Pecherzu.

Wieprz/ Wieprzu.

Observandum est autem istas fere omnes vocatiuorū terminationes, communes esse ablatiuis eorundē nominū: quorum sunt Vocatiui. Quod utilissimum est rudioribus ad inueniendam Ablatiui terminationem, alioqui subdifficilem.

Ceteri casus multo sunt faciliores. Exempli causa, Si scire voles quis sit Ablatiuus à Nomine Rzad/ quare eius vocatiuum in observationibus, et virumq, casum habebis. Itē quis sit Ablatiuus nominis Most/ Wzrost/ eodem modo erit inuestigandus.

Sed ut obiter attigimus minime silentio prætereundum est, vocales nominatiui plerumq, Euphonia causa in istis casibus quibusdā mutari, ut Lás/ non dicimus Lásie/ sed Lesie. Sic Cias/ Ciesie. Wzros Wzresie. Popiol/ Popiele. Kósciol/ Kósciele. Czoł/ Ciele. Ciął/ Ciele. Otrąg/ Otręgu. Brąwadź/ Brąwedzi. Pieniądz/ Pieniedzi. Wzrost/ Wzrośtu/ Wzrosły. Wierzą/ Wierze/ Wierzą Wierze.

Insignis et perpetua fit mutatio e in a, in genitiuis pluralibus, tam masculinorū quāmfeminarum nominum. Młeki/ Młeki. Gebą/ Gab. Romięgą/ Romięg. Otreby/ Otrab. et quæ sunt generis eiusdem à peregrinis accuratissime obseruanda.

Terminatio quorūdam genitiuorum Pluralis Numeri.

E a

Appen-

APPENDIX DE A- BLATIVO.

Monendi sunt rudiores. Ablativum varie
esse terminationis. Quod sit cōstructionis ratione.
Primum. Ablativus propriè sic dictus Genitivo
Accusativo est similis. Exempla. Ten kord
jest páná mego. Mei heri est hic gladius.
Widziałes páná mego. Herum meum vi-
disti. Masz to dobrodzieystwo od páná
mego. Hoc beneficium habes ab Hero meo.
Hic est accusativus propriè dictus. Deinde est
Ablativus secundus, quem septimū casum nun-
cupo. Idzie droga. Kijem mie vbit.
Stárszy ciebie rokiem. Toba sie to dzie-
ie. pánem sie broni. &c. Postremo Ab-
lativum habet Poloni, quo utuntur cum verbis
aliquid alteri melle, vel in altero fieri significan-
tibus. Exempli causa. Mam w Bódze náj-
dzieie. Spem in Deo habeo. Licet etiam dicere.
Mam w Pánu Bogu nájdzieie. Sicut di-
cimo, Nie masz w Bogu odmiány. Con-
sulēdus tamen emendate loquentium usus. Nie
masz chleba w domu. Dicitur & Domie!
Ostoja sie twe skarby w cudzym domie
Sed hoc infrequētius, quod tamē à dect. simis po-
etis usurpatur. Nie kupuy kotá w worze.
Wielka dzis odmiána w vbierze. Zaiat
go po grzbiecie. Nie rob niikt o głodzie.
Ná pieś

Ná piérze táblá. W wozie wlgnał
etc. Ná sercu/ W sercu/ ná gorze/ w go-
rze/ Po gorze/ W wielkicy trwodze.

Hac autem Ablativi varietas etiam plurali
numero communis est. Nie sędz obogich
Ludzi. Nie sędz miedzi dobremi ludz-
mi. Szis w Ludzoch dziwne obyczaj-
ie. Nie sędz po Ludzoch chodzi/ nie
po drzewiech.

Hoc autem in omnibus fit generibus. Diffum
est de masculino. Exemplum feminini. Drog/
Drogami/ Drogach. Exemplum Neutri-
us generis. Drzew/ Drzewy/ Drzewiech.
Comu. gen. Slug/ Slugami/ Slugach.
Raciech/ Ofreciech/ Chomaciech/
Preciech.

OBSERVATIO.

In omnibus Masculinis & Neutris. Ablati-
vus pluralis secundus, id est; quem in exemplis
superioribus secundo loco posui, raro desinit in A-
mi/ sed vel in y/ vel in mi. Wieśiadwie s
przyacioly/ Igratia żony z meżmi/ Ro-
bi kónmi/ Pieniadzmi/ Swięmá plus-
gi. Cane ne dicas cum vulgo, Przyaciolami
z meżami/ kóniami/ pieniadzami/ etc.
Licenter forte dixeris. Ten wol bodziero-
gami/ pro rogi.

Femininorum & Communium in a desinen-

tium, Ablatiuus secundus plur: num: exit in
 Ami/ semper. Trudny rzad z biatemi
 głowami. Nieprzyjechał przed zlymi
 drogami. Na sprawes slugami/ Dzi
 wnie sie obchodził s sirotami. Ab-
 latiuis interdum dupliciter effertur, ut po swies
 cie/ po swiātu/ ná ledzie/ ná lodu. qua
 fere sunt poetica in usu tamen. Notandum
 autem hos Ablatiuos in nominibus Adiectiuis
 semper in imi/ desinere, Białymi konimi/
 Białymi sárkami/ Jásnymi zwierci-
 dły/ Twárdymi wedzidy.

▼ **SECUNDA DECLINATIO,**
 quæ est Fæmininorum, & Communium in a, &
 Fæmininorum tantum, quorum variæ sunt ter-
 minationes, ut ante in exemplis fæminini gene-
 ris videre est.

Singulariter.

Pluraliter.

N. A.	N. Y, E.
G. Y, E.	G. I, & in ys quæ de
D. Dze, Dzie, I.	finunt in Ba, Ca, Da,
A. e, a, Interdum si-	Fa, Ga, Ka, Ła, Ma,
milis Nominatiuo quo-	Na, Pa, Ra, Sa, Ta,
ties in consonantem desi.	Wa, Za. formatur hic
nit ipse Nominatiuus.	g, p, ablato a, ex fine no-
V. O, I.	minatiui Sin. Quæ tła/
Ab, Y, vel I, a,	finiūt, habet gen. plu. tet
Dze, Dzie.	Mioclá/ Totet.

Item

Item quæ habet e in Nominatio Sing. mutatur
in Genit. Plura, in a, ut diximus antea.

D. Am, Bączmá/ Bączem.

V. Y, E, facit Vocatiuus Ablatiuo similis.

Ab. I, Ach, Ami, præter illam terminationē,
quam cum Genitiuo Plur. habet communem.

¶ PARADIGMA. in a, purum. Purum
autem dicitur quod vocalis præcedit, impurum
quod ante se habet consonantem.

Singulariter.

Pluraliter.

N. Szytá/

N. Szytél

G. Szytel

G. Szytél

D. Szytél

D. Szytiam/

A. Szytel

A. Szytel

V. Szytél

V. Szytel

Ab. Szytél/ Szytia/ Ab. Szytél/ Szytiám/

Szyti.

Szytiach.

ANNOTATIO.

Declinationem nominum, in a purum sequun-
tur desinentia śá/ ut Dusśá. in cá/ pracá/
Racá/ Macá. in dzá/ Uedzám/ Rozá.
Rulá/ I molle, Rosulá. Obseruato quod
de Genitiuo plurali diximus. Uedze/ Rul
Rosul/ prac/ Rac/ Mac.

ALIUD.

Singulariter.

Pluraliter.

N. Wodá/

N. Wodyl

G. Wodyl

G. Wod/

E 4

D. Wod

D. Wodziel	D. Wodami
A. Model	A. Wodyl
V. Wodoł	V. Wodył
Ab. Wodyl Wo-	Ab. Wodl Wodaś
da/Wodzie.	mi/Wodach.

ANNOTATIO, DE DAT. &
Ablativo.

Desinentia in Bál Sing. quem tertium docendi causa voco, formant Dativum & tertium Ablativum singularem, in Bie| Bábá| Bábie. Trabá| Tracie. Gebá| Gebie. Zie bá| Ziebie.

Desinentia in Sál formant Dativum, & Ablativum tertium singularem in Dzie| Wodał| Wodzie. Trzodał| Trzodzie.

Desinentia in Gál formant prædictos casus in Dze| Drogá| Drodze. Trwogá| Trwodze.

Desinentia in Rál formant hos casus in rze| Rurá| Rurze. Sziurá| Dziurze.

Desinentia in Tál habent hos casus in Cie| Záplátá| Záplácie. Chtoštá| Chtoście. Robotá| Robocie. Inotá| Inocie. Rotá| Rocie. Chá| finita habet Sze| Pychál| Pyše.

Cætera in à desinentia sequuntur terminationem nominum in Bál finitorum. Szafá| Szafie, exceptis quæ in kál & wkal desinunt, quæ hos casus

hos casus mittunt in Ce/ Laká/ Lacc. Kis-
ianká/ Kijance. Maká/ Macc. Mám-
ká/ Mámce. Káwká/ Káwce. Pjaro
ká/ Pjarrowce.

Quæ tá/ finiunt, hos casus habet in le/ Smo-
ká/ Smele. Pcjolá/ Pczele. mutato o in e.
qua de antea dictum est.

DE VOCATIVO ANNOTATIO.

Quæ á finiunt, habent Vocativum in o/ Sles-
poto. Wędzo. Quod etiam in nominibus ma-
sculinis in á finitis observatur, Woierwodo.
servatis regulis quas recensuimus, & disertorum
loquendi usu. Quæ in consonantem exeunt, Vo-
cativum formant assumpto i. Stárośc/ o bie
dna Stárości. qui casus genitivo est similis.
Gataż/ Gátezi. Pleć/ Pleci. Kaziń/ Ka-
żni. Czesć/ habet gen. & Ablat. heteroclitum
ści/ Czesć/ Czesć.

ALIA OBSERVATIO.

Masculina primæ Declinationis, Secunda
fæmininorum Declinationem sequuntur: obser-
vatis regulis paulo antea nobis traditis.

DE IIS QUÆ PRÆ FINIUNT, ADMONITIO.

Quæ PRÆ/ finiunt, habent genit. Sin. wic/
Dat. & Ablat. wi/ Krew/ Krowie/ Krowi.
Konew/ Konwie/ Konwi. Brev/ brwie/
Brwi. Szew/ Szwie/ Szwi. sunt qui scri-

bunt & dicunt Szou. Nie bedzie sie tho
wam poszou prolo. Quæ paræmia signifi-
cat, aliquid ex animi sententia non succedere.

APPENDIX.

Annotavi in Accus. Sing. a. Id autẽ intelligẽ
dum de fæminæ terminatione Adiectiuorũ, &
eorum quæ his sunt similia, vt Participia fæmi-
nina de quibus dicetur suo loco. Alioquin nullum
est substantiuum quod accusatiuum mittat in a.

PARADIGMA Nominis Adiectiui

per omnia genera.

Singulari Numero.

	M.	F.	N.
N.	Biaty/	Biatat/	Biatet/
G.	Biatego/	Biatey/	Biategos/
D.	Biatemu/	Biatey/	Bialemus/
A.	Biatego/	Biatat/	Biate/
V.	Biaty/	Biatat/	Biate/
Ab.	Biatego/	Biatey/	Biategos/
	Biatym.	Biatat.	Biatym.

Plurali Numero.

N.	Biate/	Biate/	Biate/
G.	Biatych/	Biatych/	Biatych/
D.	Biatym/	Biatym/	Biatym/
A.	Biate/	Biate/	Biate/
V.	Biate/	Biate/	Biate/
Ab.	Biatych/	Biatych/	Biatych/
	Biatymi.	Biatymi.	Biatymi.

Annota-

ANNO TATIO.

In Neutris Pluralibus substantiuus, Nominus, Accusativus, & Voc. in a finiunt. Adiectiva autem in e, ut vides in exemplo, quod hoc loco posui, ut esset in conspectu adiectiuorum declinatio, quæ omnia secundum hoc paradigma in flectenda sunt sicut & participia actiua presentis, & passiva præteriti temporis.

TERTIA DECLINATIO NEUTRORVM.

Typus declinationis Neutorum.

Singulariter.

Pluraliter.

N. E, e, O.

N. Ac. Vo. A.

G. A.

G. Formatur partim à

D. V.

nominatiuo Sin. detracta

Ac. & Voca. similes

à fine vocali, partim à no

Nominatiuo.

minatiuo plurali, eadem

Ab. A, V, E, EM.

ratione, quoties pluralis nō
nihil à Sing. degenerat.

D. OM.

Ab. Primus similis geni
ti. plu. Y, IECh, Ach.

PARADIGMA IN E.

Singulariter.

Pluraliter.

N. Loſel

N. Ac. Vo. Loſál

G. Loſál

G. Loſl

D. Loſur

D. Loſem/

Ac. Loſel

Ab. Loſl Loſyl Loſ

V. Loſe.

ſach.

Ab. Łożá/ Łożu/ Łożem.

Singulariter.

Pluraliter.

N. Ac. V. Wymie/ N. Ac. V. Wymioná.

G. Wymienia/ G. Wymion/

D. Wymieniu/ D. Wymionom/

Ab. Wymienia/ Ab. Wymion/

Wymieniem/ Wymiony/

Wymieniu. Wymionach.

Quadā euphonia causa assumūt c, in obliquis.
Dati. & Abl. vi. żrzebie/ żrzebieciá. Pa-
nie/ Panieciá. Szczenie/ Szczenieciá.
quorum genitivus plur. exit in at/ Paniat/
Szczeniát.

PARADIGMA.

Singulariter.

Pluraliter.

N. Ac. V. Panie/ N. Ac. V. Pánieta/

G. Panieciá/ G. Paniat.

D. Panieciu/ D. Paniecjom.

Ab. Panieciá/ Pa- Ab. Paniat/ Panies
nieciu/ Paniecjem. ty/ Panieciech.

PARADIGMA O.

Singulariter.

Pluraliter.

N. A. V. Wedzido/ N. A. V. Wedzidá/

G. Wedzidá/ G. Wedzid/

D. Wedzidu/ D. Wedzidom.

Ab. Wedzidá/ Ab. Wedzid/

Wedzide/ Wedzidy/

Wedzidem. Wedzidtech.

Qua in

Quæ in *sko* & *tko* finiunt, habent gen. plu.
in *et*/ ut *Łosko*/ *Łożek*. *Chłopiacko*/
Chłopiackę. *Kopytko*/ *Kopytek*. &c.

Quæ in *dto* habent *del*/ *tel*/ *Siódło*/ *Sio-
del*. dicitur tamen, *Radł*/ à *Radło*. & à
Siódło/ *Siódl*. quæ rara sunt.

PARADIGMA in *eto* & *ato*.

Singulariter.

Pluraliter.

N. A. V. *peto*/ *chomato*/ N. A. V. *petá*/ *chomatá*/

G. *petá*/ *Chomatá*/ G. *pet*/ *Chomat*/

D. *petu*/ *Chomatu*/ D. *petom*/ *chomatom*

Ab. *petá*/ *Chomatá*/ Ab. *pet*/ *Chomat*/

pecie/ *Chomacie*/ *Peciech*/ *Chomaciech*/

Petem/ *Chomatem*. *Pety*/ *Chomaty*.

Observanda sunt quadam, ut *Vcho*/ plur.

Vsy/ *Vś*/ *Vśom*/ *Vśy*/ *Vśu*/ *Vśyż*

ma. Item, *Oto*/ *Oczy*/ *Oczę*/ *Oczom*/

Oczach/ & *Ociu*/ *Ociymá*.

▼ ANOMALA.

Rara sunt apud Polonos nomina, quæ com-
munem declinationum regulam non seruent. In-
signe exemplum est *Ciłowiek*/ quod numerũ
plur. propriè nullum habet, mutuatur autem à
nomine *Lud*.

N. S. *Ciłowiek*/ & *Ciłek*/ *contractè*. G. *Ciło-*

wieká/ & *Ciłeká*, *contractè*. D. *Ciłowie-*

ków/ & *Ciłowieku*, *contractè*, *Ciłeku*.

Ac. *Ciłowieká*/ *Ciłeká*. V. *Ciłowieciel*

tantum

tantum. Ab. Cztowiek / Czte / Cztowie
ku / Czteku / Cztowiekiem / Cztekiem.
Plu. N. Ludzie. G. Ludzi. D. Ludziom /
alijscribunt, Ludziom. Ac. Ludzie / & lu
dzi. V. Ludzie. Ab. Ludzi / Ludziach /
Ludzi. *Ludzi.*

Ipsum nomen Lud / id est, Gens, videtur ca
rere. Plur. sed hac Grammaticis relinquo.
Lud' autem sic inflectitur.

N. S. Lud. G. Ludu. D. Ludowi.
Ac. Lud / Ludu. Ab. Ludu / Ludem.

Rok / non habet vsitate Roki / sed Latá / ve
anie dictum est, intellige cum pro anno sumitur.

Locorum propria quæ in yce / finiunt, singu
lari numero carent, quorum infinitivus est nu
merus apud Polonos, ut Rosyce / & similia,
sunt autem secunda declinatiõis femininorum.

Appellativa quamplurima, Singulari nume
ro carent, quæ ex vsu sunt petenda. Nos exem
pla quædam subiiciemus. Vsta / Gody / Wis
dly / Pochwy / Drzwi / Ksiegi. quanquã
nonnulli dicunt Ksiegá / quod eruditus non pla
cet. Okowy / Zgoniny / smieci / Grocho
winy. Dicitur Neutro genere smiecie / ve
Ná smieciu leiy. Zagle / Ofrecy / Zaná
drá / Drozdze / Dzieie / Pierśi / Lákoći /
Konopie / Jeżyny / Choboty / Láchiná
ny / Ostominy / Lowy / Szráńki / Szá
chy / Cepy. *Sunt*

Sunt & alia in iny/ finita quæ Plurali numero declinātur, vt Zrekowiny/ Pokładziny/ Wywodziny/ Krzeiziny/ Przenosisiny/ & natalitia, quæ hoc modo formantur, Janowiny/ Andrzeiowiny/ Augustowiny.

Plurali numero carent, vt Wet/ Secunda mēsa, seu bellaria. szkło/ Vitrum. Węgle. quod collectiui Significationem habens, plurali numero caret, & similia.

Anomala etiam est declinatio est Nominis.

Obá/ & Obádwa/ Obie/ Obiedwie/ Oboie.

N. P. Obá/ Ambo, vel Obádwa/ Mas. g.

G. Obu/ Amborum, vel Obudwu/

D. Obiemá/ Ambobus.

Ac. Obu/ vel Obudwu/

Ab. Obu/ Obiemá/ & Obudwu.

Fœmininum.

Obwie.

N. P. Oboiá/ vt Oboiá stroná. Oboie vel obie.

G. Obu/ vel Obudwu.

D. Obiemá.

Ac. Obie.

Ab. Obu/ Obudwu/

Obiemá.

N. P.

N. Oboie/ Obie.

G. Oboygá.

D. Oboygam.

Ab. Oboie/ Oboygá/ Oboygien.

Est & hæc terminatio Neutrius generis, vt Obie occ/ Obu

Hoc utimur in cōiunctiōe duorū diuersorū generū, vt si di-

Obuoczū/Obicz
māoczymā.

vt si dicas de viro & v-
xore: Obote dobrych
q̄ notatu dignū ē Peregri-
nis in hoc facile errāt.

Quae imitationē significāt indeclinabilia sunt,
vt Tāncuie Hāyduckiego/ Wtoſkiego.
Jdzie Gonionego. Skoczy psiego. wle-
cze sie tkaniego/ & haec quidē frequēter occur-
runt. Haec quae non inflectuntur Sāmopās/
Pustopās/ &c. Rowien/ Ge. Rownia.
ceteris casibus caret.

▼ NOMINVM SPECIES.

Primitiua alia sunt, vt Jelen/ Roń. A-
lia à primitiuis deriuantur, vt Ronik/
Jelonek.

PATRONYMICA.

Alia gentem seu familiam significant. In
hac autem lingua vt plurimum in ſki/ desinunt.
fœm. in ſkā/ quae terminationes latissimē patent.
Quod si gentis nomen in ſki non desinat, patrony-
micū masculinum à primitiuo non differt. Fœmi-
ninum autem exit in oronā/ vel in ankā. haec
autem terminatio à primitiuis deriuatur in ā de-
sinentibus, vt Rmiciā/ Rmiciankā. Jāz
klicā/ Jākliciankā.

A propriis nominibus non fiunt patronymica
in hac lingua. Litواني eleganter formant sua pa-
tronymica in ic/ vt Andrys/ Andrysōwic.
Sieduri

Siedur/ Siedurówic. Poloni circumscribunt
Syn Andrzeiow. Syn Janow. Quater
minatio ow/ est una ex formis adiectiuorum.
Eius Fæmininum est owá/ Nentru owe/ vel
owo. Quod si nomini proprio cognomen familiae
vel genus addideris, non uteris adiectiuo in ow
sed genitiuo nominis.

Patronymicorum formam ista habere videtur
Krolewic/ Woiewodzie/ Stárościc/ se
dzie. id est, Regis, Palatini, Praefecti, Iudicis,
filii, &c. Fæmininũ anká/ Woiewodzian
ká/ Stárościanká/ Sedzianká.

A patria, id est: ab urbe & gente fiunt pa-
tronymica masculina in in/ Fæm. anká/ eczká
in ká/ ut Greczyn/ Greczká. Turczyn/
Murzyn/ de quibus diximus. Rzymianin/
Rzymianká. Krakowiánin/ Krakó-
wiánká. Dicitur & Krakowczyk/ ut se-
quenti annotatione monebo.

Observandum tamen quomodo Urbium nomi-
na desinant. A quibusdam enim formantur pa-
tronymica in czyk/ ut à Wilno/ Wilnowa
czyk. à Lublin/ Lubelczyk. Atheni-
enczyk.

POSSESSIVA GENTILIA.

Hæc plerũq; in ski desinunt. Włoski. Grãt. *Alia in*
cusi. Niemiecki. Mieyski. Wieyski. *czy ut czko*
Rzymiski. Wenecki. &c. Sunt & quadam wick, czko
F in ow/ wiecky.

in ow/ ut dictum est, Janow/ Pánow/ ut
 Ciyi to iniecż: Pánow. Ciyiá to śátá?
 Janowá. Sum et alia in owski/ ut á
 Woyt/ Woytowski. Alia sunt in odny/
 ut ab Ogrod/ Ogrodny. Alia in owy/
 ut á Targ/ Targowy. Wotowy. Alia
 in ni/ ut ab Jelen/ Jeleni. Sárná/ Sár
 ni. Swiniá/ Swini. Báran/ Bárani.
 A toś/ fit tośi. á Lis/ Liśi. ab Ośiel/ Ośi.
 á Ryś/ Ryśi. á Ciele/ Cielecy. á Bśiadż
 Bśeży. á Bśkup/ Bśkupi. Alia in in/
 de quibus paulo ante diximus, et sunt á primi-
 tiuis in á desinentibus, ut á Stárośtá/ Stá-
 rościn. á Woiewodá/ Woiewodzin.
 Femininum in ina.

Alia in sty/ ut Oyczysty, quod et Oycow-
 ski dicitur, quanquā illud prius ab Oyczyzná
 deduci videtur. A mátká non dicimus mát-
 ski sed mácierzynski/ á Nominatio Mác-
 cierz/ vel Mác/ quo utuntur rustici pro
 Mátká.

Sed hæc varietas cum tanta sit ut præceptis
 comprehendere vix queat, usu est cognoscenda,
 multum autem iuuabit seruata nominū analogia

Illud tamen obseruandum, horum possessiuo-
 rum variam esse significationem. Interdum enim
 non tam possessionem quam decorum significant,
 ut Páńśka to rzecż. Hoc herum decet. Wie-
 mistrzowska

mistrzowska to rzecz. Hoc magistrum non
debet.

DIMINUTIVA.

In hac parte vehementer Polonica lingua luxuriat. Ego enim ab vno primitiuo decem plus minus Diminutiuu, eaq; omnia vsitata interdum obseruaui, quod vt alijs linguis appareat, ego exemplum subijciam. erit autem nomen **Chlop** quem & rusticum, & virum fortem interpretantur.

Sic ab eo formantur diminutiuu, **Chlopek**
Chlopeček / **Chlopiatko** / **Chlopiates**
czko / **Chlopie** / **Chlopiśko** / **Chlopinas**
Chlopeczisko / **Chloptas** / **Chlopineczka**.
Quae vsurpantur modo minuendi, modo blandi-
endi, modo irridendi, modo negligendi causa.
Esse autem in hac lingua multiusmodi nomi-
mina non dubium est.

Chlopek
Chlopiatko
Chlopiates
Chlopie
Chlopiśko
Chlopinas
Chlopeczisko
Chloptas
Chlopineczka

ALIA DIMINUTIVORVM EXEMPLA.

Krol / **Krolik**. **pan** / **panek**. **Czł**
wiek / **Człowieček**. **Som** / **Domek** / **Do**
meczek / **Domina**. **Chálupá** / **Chátapa**
ká / **Chátupeczka** / **Chátupina**. Quae in
má desinunt contēptus causa vsurpāt,ur, **Pies**
pieśek / **psisko**. **Wilc** / **Wilczek** / **Wilczek**
Wilczatko / **Wilczyśko**. Quae in **sko** desinunt,
intendendi vim habent eo enim utimur se
F 2

ut, quum

re, quum ingentem belluam designare volumus,
Głowá/ Głowká. Ręka/ Ręká. Pás
lec/ Páluszek. Serce/ Serdeczko/ Ser-
dusko. Brzuch/ Brzuszek. Nogá/ Nosi-
ká. propria diminuantur, partim in pueris, par-
tim blandiendi gratia. Jan/ Janet. quod ru-
sticum est. Politiore dicunt, Jás. Stánia
staw/ Stás. & in Fœminino, Bábárá/
Básfia. Bátárzyna/ Básfia.

Drzewo/ Drzewko/ Drzewiná, quod
diminutivum semper non est, Rámien/ Rás-
myk/ Rámyczek. Rybá/ Rybká/ Rybe-
czká/ Rybie/ Rybiatko. Rol/ Rolek/
Roleczek. Rzak/ Rzaczek. Ron/ Ro-
nik/ Roniczek. Ofiel/ Ofielek. Stárzec/
Stáruszek. Młodzieniec/ Młodzienias-
zek. Mys/ Myská/ Mysiatko. Nies-
wiástá/ Niewiásteczka/ Niewiescis-
kot. Niewiescina. Dusá/ Duska/ Dusycz-
ka. Vl/ Vlie.

Adiectiva etiã diminuantur, Mátý/ Mát-
luski/ Málusienki/ Málusienieczki/
Málutorny/ Málundy. Cienki/ Cies-
niuczki/ Cieniuchny/ Cieniusienieczki.
Tlustý/ Tluscianchy/ Tlusciusienieczki
Syty/ Syciuchny. Chudy/ Chudzius-
chy/ & Chudziná. Reliqua ex usu petenda
sunt.

Denomi-

DENOMINATIVA SUB- STANTIVA.

Smiały/	Smiałość.	
Cnotá/	Cnotliwy/ & Cny.	
Niejemny/	Niejemność.	
Żárdy/	Żardość.	
Pyśny/	pychá/ non Psychość.	
Skrzetny/	Morosus, Skrzetność.	
Wrzedny/	Wrzedá.	
Wstydlivy/	Wstydy/ & wstydlivość.	
Slugá/	Sluzbá.	
Owcá/	Owczárnia.	
Kowáć/	Kowal/ Kuznicá.	
Rozny/	Roznicá.	
Głowá/	Głowacý.	
Rog/	Rogacý.	
Stodk/	Stodkość.	
Mocny/	Moc.	
Możny/	Możność.	
Dab/	Dabrowká/	Debiná.
Gniazdo/	Gniazdość.	
Szkodzić/	Szkodá/	Szkodnik.
Wirzbá/	Wirzbina.	
Drzewo/	Drzewiná.	A Substantivus & ver-
Sol/	Solnicá.	bis sunt quaedam Substá
Olśa/	Olśyná.	tina ppriè cuiusdã clas-
Buc/	Buczyná.	sis, vi. Tależne. Odn
świrć/	świrczyná.	zdne. Mostowe. Tar
Ocieć/	Oycyzná.	gorwe. Wborne.

Mácierz/ vel Mác/ Mácierzyzná.

Bábá/ Babizná.

Swiádek/ Swiádectwo.

Drzwi/ Odzwierny.

Klucz/ Klucznik.

Wrotá/ Wrotny.

Przewoz/ Przewoźnik, & sexcenta huius generis, hæc autem de multis delibauimus, ut hanc sequentes analogiam lectores, cetera ipsi inuestigare possint.

✓ A Substantiis & Adiectiuis Verba deriuantur eleganter, quod alijs linguis nõ est vsq̃ adeo familiare, ut a Wrzod/ Owrzedzić.

a Krostá/ Okrostáwieć. a Płochy/ płoścáć.

párch/ párszywieć. Luć/ Luczyć.

pole/ Polowáć. &c. a Dzikí/ Zdziczyć.

a Stáry/ Stárzeć sie. a Młody/ młódzeć sie

Odmiádzam sie. Siwy/ Siwieć.

ADIECTIVA DENOMINATIVA.

Zdrowie/ Zdrow/ San, Zdrowy/ Salubris

Szczescie/ Szczesliwy/ & Szczesny.

Szrzedek/ Szrzedni.

pole/ polny. Campestris, Agrestis.

Rálużá/ Rálużysty. Palustris.

Deszcz/ Szdżowy. Pluuiosus.

Okrutnik/ & Okrutny/ Okrutnicá. Cru-

Leż/ Lżywy. (delus.

Niebo

Niebo/	Niebieski.	<i>Caelestis.</i>	
Ziele/	Zielisty.	<i>Herbidus.</i>	
Chwast/	Chwaścisty.		
Krzewiná/	Krzewisty.		
Gálaż/	Gáleżisty.		
Piaśek/	Piaśczysty.		
Kámiień/	Kámienisty.		
Drzeń/	Drzenisty.		
Trawá/	Trawny.	<i>Herbosus, de equo.</i>	
<i>herbis aut gramini affueto.</i>			
Zelázo/	Zelazny.	<i>Ferreus.</i>	
Wost/	Wostkowy.	<i>Cereus.</i>	
Rok/	Roczny.	<i>Anniculus.</i>	
<i>Aduerbium est, Loni/ Lónski. Anni pteriti.</i>			
Láto/	Látośi/	et Letny.	
<i>Estiuus. et huius anni.</i>			
Rzeká/	Porzeczny.	<i>Fluuio proximus.</i>	Pieprz.
Wtorze/	Pomorski.	<i>Maritimus.</i>	Pierny.
Dab/	Sebowy	<i>Quernus.</i>	Korzenie
Deren/	Dereniowy.		korzenny
Sosná/	Sosnowy.	<i>Pineus.</i>	Brat.
Wile/	Wilczy.	<i>Lupinus.</i>	Bratski.
Drzewo/	Drzewiány/	Drewniány.	braterski.
Głos/	Głośny.	<i>Vocalis.</i>	Ligne Ciotka.
Wonía/	Wonny.	<i>Odoratus.</i>	(us. Ciotcony
Rybá/	Rybny.	<i>Piscosus.</i>	Kopeć.
Wino/	Winny	<i>Deducitur etiam à Wis</i>	ty.
<i>ná.) Qui ex vino constat.</i>			

Piwo/ Piwny. *Qui ex zytho constat.*
Opilstwo/ opity/ *Ebrius.*

Ucho/ Uśńasty. *Auritus.*

Geba/ Gebiasty. *Vastus oris, futilis.*

Zab/ Zebaty. *Dentatus.*

Rog/ Rogaty. *Cornutus.*

Ron/ Roniski/ Ronny. *Varia signi-*
ficatione, Equinus, Equestris.

NVMERALIA ORDINALIA.

Pierwszy/ Wtóry/ Trzeci/ Czwarty/
piaty/ Szosty/ Siódmy/ Ósmy/ Dzies-
wiaty/ Diesiąty/ Dwudziesty/ Trzy-
dziesty/ &c. Setny/ Dwusetny/ &c. Ty-
śiacny.

DISTRIBVTIVA.

po iednemu / po iedynkiem. po
dwu. po trzech. po czterech. po pia-
ci. &c. *Singuli, Bini, Terni, Quaterni, Qui-*
ni, &c. po stu/ po dwu set/ po trzech
set/ po czterech set/ po pięci set. po
Tysiacu.

DE ADIECTIVIS ADMO- NITIO.

Qua sibi finiunt possessionem proprie, inter-
dum decorem quendam significant, vt paulo an-
te ostendi. Qua owy/ & any finiunt, materi-
am vt plurimum notant, tametsi non est per pe-
tuum. Rogowy/ *Corneus, szlany/ Vitreus.*
Primiti-

Primitiua quedam hanc formationem non admittunt, ut Złoto/ Złoty. A Złoty/ florenus fit, Złotowy/ id est, florenum æquans. Srebro/ Srebrny. Argenteus. Rámień/ Rámienny. Zelázo/ Zelázny. Alia erunt vsu cognoscenda.

Quæ in isty & bny finiunt, copiam significant, ut à Ziele/ herba seu planta, differt enim à vulgari gramine quod dicitur Trawá/ fit Zielisty/ Herbidus. Item Rátużysty/ Opázysty. Vide supra plura exempla.

Ab vno primitiuo fiunt plura denominatiua Adiectiua, quæ ut voce, ita significatione differunt, ut à Kon/ fit Konſki. Equinus. Konſki rog/ Konſka grzywá/ Konſkie koopyto. Konny autem Equestrem significat. ut Kotá konna/ Konny poczet/ Konny Kotmistrz. Quum quid apparatu inſigne efferre volunt Poloni, ab hoc Adiectiuo in ny formant aduerbia in no/ ut Konno/ Pácholczno/ Zbroyno/ Láncuſno/ Stroyno/ Swietno. quæ omnia una voce Latina explicari nequeunt, quod quidem ſciam. Quatuor illa priora circumlocutione ita exponuntur, ut significant, egregium equorum, famulitij, armorum & torquium apparatus & splendorem.

Alia duplicem habent terminationem idem tamen significant, ut Wie czyn/ Wiekuiſty. Verum de his haſtenus. F 5 Verba-

Chybić.

VERBALIA.

Chyba.

Gubić.

Guba.

Ohydzić.

Ohyda.

Krzyw-

dzić.

Krzywda

Sirzelać.

Sirzelba.

Mierzić.

Miara.

Mierzić.

Mierzia

tką.

Chłubić

się.

Chłuba.

pochłuba

Kupić.

Kupia.

Kować.

Kuznia.

wierzić.

wiara.

Chramać

chromota

fromać się

A verbis formantur nomina, ut *a* *Milos*

wać / *Miłość*. *a* *Nauczając* / *Nauczka*. *a*

Guba. *Czytając* / *Czytanie*. *a* *Stuchając* / *Stuch-*

Ohydząc. *Auditus*, *a* *Słyszec* / *Słyszenie*. *Audientia*.

Ohyda. *Pisząc* / *Pisanie* / *Pisarz* / *Pismo*.

Krzyw- *Żalować* / *Żal* / *Żaloba*.

dzić. *Przychodząc* / *Przychodzenie*.

Krzywda *Chodząc* / *Chod* / *e* *eius* *composita*, *Roz-*

Sirzelać. *chod* / *Dochod* / *Przechod* / *Wycho-* / *e*.

Sirzelba. *Opiekając się* / *Opieka* / *Opiekun* / *O-*

Mierzić. *piekarnik*.

Miara. *Stworzyć* / *Stworzenie* / *Stworzyciel*.

Mierzić. *Skepici* / *Skepstwo* / *Skaposc*.

Mierzia *Siedzic* / *Siedzenie*.

tką. *Panować* / *Panowanie* / *Panstwo*.

Chłubić *Żabić* / *Żabicie* / *Żabijanie* / *Żabijac*.

się. *pić* / *Picie* / *Pijak*. *hinc* *Pijawka* / *hirudo*.

Chłuba. *Żreć* / *Żarcie* / *Żartok*.

pochłuba *Sadnic* / *Sadno*.

Kupić. *Żadać* / *Żadza*.

Kupia. *Chcieć* / *Chcenie* / *Chęć* / *Chuć*.

Kować. *Czuć* / *Czucie* / *e* *Czynosc*.

Kuznia. *Cieszyć* / *Pociecha* / *Uciecha* / *pocieszyciel*

wierzić. *Cirpieć* / *Cirpliwosc*.

wiara. *Brzeć* / *Brzeć*.

Chramać *Pasć* / *Pasa* / *Pastwisko* / *Pastewnik*.

chromota *Pieścić* / *Pieścić*.

fromać się

Przy

Przyśiadz/	Przysięgá/	Przysięscá/	vnde Srom.
Arzywoprzysięstwo/	or	Arzywoprzy	sromościć.
Prosić/	Prośbá.	(sięscá/	Sromota.
Odziać/	Odzienie.		zawodzić
Obrać/	Obior/ Obranie.		Zawod.
Obierać/	Obieranie.		Rozwo-
Ząstónić/	Ząstóná.		dzić.
Ztorzeczyć/	Ztorzeczeństwo.		Rozwod.
Obmowić/	Obmowisko/Obmowcá.	Przewo-	
Wymowić/	Wymowá/ Wymowká.	dzić.	
Námowić/	Námowá.	Przewod.	
Przymowić/	Przymowká.	Zatoczyć.	
Wyrzec/	Wyrok.	Zatoka.	
Drzec/	Droć/ fascinum.	Rozew-	
Przykrzyć/	Przykrzcie.	rzyć.	
Spiwac/	Spiwac/ Spiwanie.	Rozwora	
Zawádzać/	Zawádá/ Wádá/ simplex.	Lupić.	
Zwyciężyć/	Zwycięstwo/ Zwycięscá.	Lup. Lu	
Pobrać/	pobor/ poborcá.	pięstwo.	
Widzieć/	Widzenie.	Lupiesca	
Wzrzyć/	Wzrok.	(wisko. Brako-	
Stać/ Stan/ Stanie/ Stania/ Stano-		wać. brak	
Stroić/	Stroy.	wrze-	
Gwałcić/	Gwałć/ Zgwałcenie.	ścić.	
Wydrzeć/	Wydarcie.	wrzask.	

Deruantur etiam Nomina Fœminina, ut. trzesezczć
 Rzadziochá/ Mocartká/ Rycertká/ Roz Trzask.
 Dzięcielká/ Zwycięzycielká/ Nauczyciel Tarkotać
 ká/ qua Tarkot.

Markot. ADIECTIVA QVÆDAM
Przezierno- VERBALIA.

Przewrot Zbit/ Zbity. Odbić/ Odbity. Kryć/
wyrócić Skryty. sunt quæ hanc formam habent, neq̃ta
wywrot. men sunt verbalia, vt Rozmáity/ Obfity/
wykrećić Znákomity/ Poſpólitý.

Grozić. pádzisty. quod inclinationem quandam.

Groza. significat.

Grozba. Jazy / Swarliroy / Gniewliroy /

Lamač. Markotlinoy/ Zdrádlinoy.

Vlomek. Tny/ Dny/ Zdrádný/ Větládný/ V

Pleč. Ple. trátny/ Vdátny/ Rádny.

widto. Any/ Odrány.

Plewiar-Emnyl Przyjemny.

ka. Tn:1 Bitny.

Omylic. Arwy! Legarwy! Ciekarwy. Quamquam
Omytka. haec terminatio latius patet. (mny.

Cislač. Mnyl Vtomnyl Ogromnyl Skroš

Cizba. cõ Onnyl. Sktonny. (ly.

feria mul 24ty/	Ofierociáty/ Staty/ Zemdlá
-----------------	----------------------------

arudo. Thy/ Zarvity/ Zgnity/ Opity.

20ty/ Vpády.

Tny/ Swietny/ Smietny/ Metny/

Spiełty/ wopiełty/ opuchły.

Τυ/ 1734

Ty/ Władety/ Świety/ Kościety.
Zny/ Grozny.

Reliquas terminationes docebit usus.

DE COMPOSITIS, BREVIS ANNOTATIO.

*Composita ex duobus integris, integrè decli-
nantur, ut* Swarwola/ Sweywoli.

Niezgodá/ Niezgody. Przygo-
dá/ Przygody. Białá głowá/ Białey
głowy. &c. Ex corrupto & integro sic Swo-
wolny/ Swowolnego. &c. integro tantum
declinationem recipiente. Ex duobus corruptis, Ex duo-
bus cor.
ut Dobrodziey/ Dobrodzieiá/ Dobro-
dzieiowi. Voc. Dobrodzieiu. Márno-
trátny/ Márnotrátneho. ut reliqua Ad dzieia.
ieśliua. Podścżurwácz/ Podścżurwacjá. kółodziej
ut reliqua in ácz. Pedzi
wiatr.

DE PRONO- MINE.

E Go, Ja/ Tu, Ty/ Sui, Sie/ Siebie/
pro ratione constructionis alio etiam modo
verti poterit. Ille, On/ vel Ten/ vel Ow.
Iste, Ten/ addunt interdum discriminis causa
Poloni, Oto ten/ Owó ten. Ipse, On/ vel
Sam. Hic, Ten/ Oto ten. Is, On/ Ten.
Quis, Kto, Qui, Ktory. pro quo Poloni vsur-
pant col

Chłop co
nanimsto
płatow.
Ociecka-
zał abyś
śedł do
niego.
Ociecka-
zał ci
prziść do
siebie.

pent co / omnis generis, Kon co v mnić iest.
Głowá co boli. Niebo co świeci. In o-
bliquis proktorego / dicunt, co go. Kochano
uius in Diluuió. Sami Noenálezion co go
Bog miłował. Co go / id est, Quem. Ita
in Faminio, co ia / proktora. In Neutro,
co ie / proktore. Meus, Mój / Twój, Twój /
Suius, Swoy / Jego. Iussit herus suū equū
adduci, Rozkazał Pan aby iego koniá
przywiedzyono. Z koniá swego przy-
wieść. Noster, Náš. Vester, Wáš. No-
stras, Náš. Sub. Ziemet / vel Towárzyś /
vel pobrátym. Vestrás Wáš / S. zyemet /
etc. Cuius, Ciy / Cuiá, Ciyá / Cuium, Ciy
ie. Cuias, Skąd / Cuiate, Skąd / quod ad
verbum sonat, Vnde.

PRONOMINA OMNIS GENERIS.

Ja / Ty / Sie / vel Siebie. Ego Tu, Sui.
COMMVNIS.

Nostras, Náš / Nášá / Nostrate Neutrum,
Náše. Vestrás, Wáš / Wášá / Vestrates,
Neutrum, Wáše. Cuias, Skąd ten ábo
tá / Cuiate, Skąd to. vt Skąd to Wino.

PRONOMINA trium vocum.

Ille, On / Ten. Illa, Oná / Tá. Illud, Ono / To. Iste, Ten. Ista, Tá. Istud, To.
Ipse, On / Ow / Sam. Ipsa, Oná / Saa
má. Ipsum

m. I. Ipsum, Ono/ Sámó. Hic, Ten/
 Hac, Tá/ Hoc, To. Is, Ten/ Ea, Tá/ Id,
 To. Quis, Kto/ interrogatiuum. Quæ, Kto-
 ra/ Quid, Co. Qui, Ktory/ Relatiuum. Quæ
 Ktora/ Quod, Ktore. Meus, Moy/ Mea,
 Moia vel Ma/ Meum, Moye vel Me.
 Tuus, Twoy/ Tua, Twoiá vel Twa/ Tu-
 um, Twoie vel Twe. Suus, Jego/ Swoy.
 Sua, Jey/ Swoyá vel Swa/ Suum,
 Swoie/ Jego vel Swe vel Twe.
 Noster, Táß/ Nostra, Táßá/ Nostrū, Táß-
 ße. Vester, Wáß/ Vestra, Wáßá/ Vestrū,
 Wáße. Cuius, Cjyy/ Cuius, Cjyia/ Cuius,
 Cjyie.

▼ ADMONITIO.

Habent Pronomina Poloni, alijs linguis inco-
 gnita, q̄ formātur à possessiuis. Moy/ Twoy/
 Swoy. Dicunt enim. Moyßki/ Twoyßki/
 Swoyßki/ Jegoyßki. Significant autem a-
 ptitudinem quandam, vel id quo quis plurimū
 delectatur, ut, Moyßki to kon. Hic equus
 mihi ē idoneus, vel aptus, vel eo delector, Twoy-
 ßki to chleb. Swoyßki interdum significat rē
 dominatam, non aduectam peregre, ut Swoy-
 ßa tokoß. Jegoyßkie to mießtanie. Do-
 mus ei apta et commoda.

DECLINATIONES PRO- NOMINVM.

Singula-

	Singulariter.	Pluraliter.
Ego. N.	Jal	N. Myl
G.	Minie/	G. Wasl
D.	Minie/Mi/	D. Naml
Ac.	Minie/Miel	Ac. Wasl
Ab.	Minie/Mina.	Ab. Wasl/Wámi.

Nom. Plur. Wá.

DUALIS NUMERVS.

Quo utuntur quoties de duobus est sermo, non tamen superstitiosè hoc obseruari video, reperitur autem in istis duobus Pronominibus tantum, & in Verbis, ut postea videbimus.

Tu. N.	Tyl	N. Wyl
G.	Ciebie/	G. Wasl
D.	Tobie/	D. Waml
Ac.	Ciebie/Ciel *	Ac. Wasl

* pro quo sæpe usurpant ci & c in fine dictio-
num ut Dictum est in literis.

V. Tyl	V. Wyl
Ab. Ciebie/Tobie/	Ab. Wasl/Wámi.
Toba.	Dualis, Tá.

Sui. G.	Siebie/	} In plurali eodem mo do iisdem declinatur casibus.
D.	Sobie/	
Ac.	Sie & Siebie/	
Ab.	Siebie/Sobie/Soba.	

N.	On/ Oná/ Ono & Jel
Ille. G.	Onego/ per apharesim * Go/ gi/
	* Jego. & Fæmi. Jey/ Niey/ Oney.
	D. Ones

D. Onemu/ contractè Jemu/ & Mu/

Ac. Onego/ Go/ Uiego/ contractè On/

Ab. Onego/ Go/ Uiego/ Im/ Uum.

Numero Plurali.

N. Oni/ G. Onych/ Ich/

D. Onym/ Im/ A. Ony/ Je/ Uiel

Ab. Onych/ Ich/ Uich/ Imi/ Uimi.

N. Ow/ N. Owy/

G. Owego/ G. Owych/

D. Owemu/ D. Owym/

Ac. Owego/ Ac. Owy/ (mi

Ab. Owego/ Owym. Ab. Owyh/ Owy

N. Ten/ N. Ci/ Iste,

G. Tego/ G. Tyh/

D. Temu/ D. Tym/

Ac. Tego/ Ac. Ty vel Tel

Ab. Tego/ Tym. Ab. Tyh/ Tymi.

Fœminina & Neutra sequuntur declinatio-

nem Adiectiuorum Nominum, vide suo loco.

N. Sam/ N. Sami/

G. Sámego/ G. Sámych/ Ipse,

D. Sámemu/ D. Sámym/ (me.

Ac. Sámego/ Ac. Sámy vel Sá

Ab. Sámego/ Ab. Sámych/

Sámym. Samemi.

N. Kto/ Indefinitum.

G. Rogo/ Co/ Coś/ Quis.

D. Ronu/ Czego/ Czegoś/ Quid.

Ac. Ro/ G Czemu/

Ac. Kogo/

Ciemu/ Ciemuś/

Ab. Kogo/ Kim. Co/ Cims/

Ciego/ Czym/ com-
positū, Cokolwiek/ &
sine Cokolwiek/ quod
rusticum est.

Observandum est, non temere vsur pari casus
eorum Pronominum quos multiplices esse anno-
tauimus, ut in Pronomine, Ja/ Ego, vides Ac-
cusatiuum duplicem, Mnie & Mnie. Bene i-
gitur dicas, Podz do mnie/ non Podz do
mie. Itē bene dixeris, To ná mie wiedzies/
nó ná mnie. Restē hoc, Wygrat ná mnie
sto złotych/ non ná mie. Illud enim mnie/
est Ablatiui casus, quod ipsa ostendit Syntaxis.
Idem de Secundo & Tertio Pronomine iudiciū.

A Pronomine On/ est, G. & Ac. & Ab.
Onego/ Jego/ Niego. & Fæmininum, On-
ney/ Tey/ Niey. Quæ terminationes non sunt
temerē vsurpanda, etiamsi idem significant. Vi-
ces enim, Jde do onego/ Do niego/ Do
oney/ So niey. Od onego/ Od niego/
Od oney/ Od niey. Non autem, Jde do ie-
go/ Jde od iego/ So iey/ Od iey. quan-
quā si substantiuum addas, sic omnino erit loquē-
dū. Jde do iego domu/ Do iey gmachu/
non autem Niego/ Niey/ quia hac relationē,
illa possessionem potius significant.

Est &

Est & obseruatu dignū quod pro oonego/ Et pro w
vel iego/ eleganter utimur particula, on & onego &
en/ ut Uiesmie sie on pokuśc/ id est, o w niego &
niego. Fæminino genere dicimus, o nie. non sunt
Strzez sie samotoroki/ bys w nie nie in vsu cõ
wpadł. Wiem co sie wen wleie. Nie muni.
masz naden/ id est, nad niego. Nemo est Sic pa-
ei preferendus. Ten jest dzien swiety/ a nie trze nati
godzi sie wen robic. wen id est, ipso. die. id est, na
Mam cudny klenot/ a kto mie on bez niego.
dzie prosit? &c. on/ ipsum. Pána sie boi/ y
nie smie sie przedeni wkazac. Non inelegã
ter interdum Substantiuo coniungitur, Relati-
uum Pronomen. Reius, in Zodiaco, cap. 6.
Dobrzy w iego Reiestra ci nigdy niea
wchodza. ubi cõredundat Latine.

Eleganter dicitur per contractionem przeni
proprzez niego/ ut Przyiechal do mnie
pan/ a nie mam nic przeni/ id est, pro ipso,
vel quod ei apponam.

Ocz/ pro o co/ Bije mie/ a nie ma ocz/ id est, sine causa. Uaci pro na co/ Uacz
mie prosis? Ad quid?

Compositum, Oczkolwiek/ Uaczkol-
wiek/ Zacz/ Za co/ Przecz/ Prze co. Uio
stoi nizaci/ Przecz go bijesz. &c.

Gi vel ij/ sapius usurpatur pro go/ tam de
animatis quã non animatis, Kochan, Satyro.

Rogaty to syllogizm á trudno gi zbá-
dác. Przywiódł gi do tego / id est, ipsum.

To / frequenter sumitur in distributione, pro
coniunctione copulatiua, To to / To owo / id
est, y to / y owo. Interdum exaggerat. Reius.
Toná to pogladáiac / iáko kienoz Krza-
ka. Item, Toż dopirko nápoly wstapitá
weni duśá.

Dicitur & Toć / w Toć miżal tych lusa-
dzi. Obserua To / licet neutrius sit generis, ta-
men promiscue in masculino & Feminino præponi
ut, To chłop / To páni / quod usurpatur,
quoties aliquis uel laudatur uel spernitur, ut
Czysty to cýłowiek / Známiemita to pá-
ni / &c.

Adiicitur syllaba ze quibusdā Pronominibus,
qua syllaba met apud Latinos respondere uide-
tur, ut Tenże / Onże / &c. Quæ sic inflectuntur.

S. P. S. P.

N. Tenże / ciż / Onże / Oniż / (iel
G. Ac. A. Tegoż / Tychże / Onegoż / Onych
D. Temuż / tymuż / Onemuż / onymuż /
Ab. Tymuż / Tymuż. Onymuż / onymuż.
Fæmi. Táż / Teyże / Neut. Toż / Tegoż.

Et sic de reliquis, quæ quidem hanc syllabam
admittunt, ut, Oeże / Zaciże / Przeciże /
Nac że. Composita, á To / & Kto / & Kto-
ry / Cokolwiek / Ktookolwiek / Ktorykol-
wiek. Inflexio. Cokol

Cokolwiek/ Ktokolwiek/ Ktorykolwiek.
Ciegokolwiek/ Kogokolwiek/ Ktoregokolwiek.
ciemnikolkwiek/ Komukolkwiek/ Ktoremukolkwiek.
Czymkolkwiek/ Kimkolkwiek/ Ktorymkolkwiek.

Sic Femininum Ktorakolkwiek/ &

Neutrum, Ktorekolkwiek.

His sunt affinia, Ledá co/ Ledá kto/ Les-
da ktory. Tameſi ſe cum nominibus & Ad-
uerbijs conneſtitur. Ledá/ ut Ledá chlop. *Quidam.*
Quius è vulgo & Ledá kiedy/ quod indefini- *Quius.*
tum & breue tempus ſignificat.

Addi poteſt & Niecz/ Nihilũ, quod cõ-
poſitũ è ex Nie & Co. Eſt aut̃ indeclinabile.

Cos/ vocauĩ indefinitum Pronomen, eo enim
Poloni in re ambigua vtuntur, & cuius ratio mi-
nime conſtat, vt, Jeſt tu cõs/ hĩc aliquid ſub-
eſt, vel latet. Pan pilno czõs piſke/ Herus
aliquid accuratè ſcribit. Datiuus Czemuſ ſa-
pe pro non ſine cauſa ponitur, vt ſi dicas, Nie
ſczẽſcĩ ſie nam czemuſ po tĩ kátá. Hi-
ſce annis parum ſumus felices non ſine cauſa. Sic
enim hoc loco verto Czemuſ/ cum ad verbum
ſonet, propter aliquid, etiam ſi ſit Datiuus. Ni-
ſi quis intelligere malit Czemuſ/ id eſt, Nie-
wiem dla czego.

Huc pertinere videntur ea quibus ſ in ſine
contemptus cauſa additur, vt, Jákiſ chlop
ſie s kátá wyrwat. Sic, Jákaſ/ Jákieſt

Feminino & Neutro genere. Quaquam dubi-
tandi interdum nota est, ut vsus docebit. Pro
frequenter dicimus si. Est & s, secunda perso-
na nota, ut, Byś weyrzał pod iezyk/ nās
lazībyś iad prāwy. Qua dere in Verbis plu-
ra. Monui, literam ċ/ & particulam ċi/
vsurpari pro tobie. Cuius rei exempla possem
infinita proferre. Ego uno aut altero rem expe-
diam. Reius in Socrate Zodiaci: **Minia**
maś powinowāci gdyć owo dudkua.

Niepsuj Gdyć/ id est, Gdy tobie. Ipsi etiam voci
Tobie additur ċ/ ut ibidem: Nie tobieć/ aś
sobiecja- le spadkom/ &c. Neq̃ tamen est ċ/ semper
su, pokie Datui nota, cum promiscue omnibus fere voci-
ssyda go bus affirmandi & emphaseos causa addi soleat,
la. ut, Minieć tu bārzo blisko/ Nie dalekoć.
Zasumiasto coś wzgore/ alić Jastrzab
z drzewa. Sa dobrzy/ sać y zli ludzie nā
świecie. ~~Rada in Radosze Wierzmieć~~
~~owych pasz sowa sadowa potami~~
Nie dła Bogatow byli nado no ydyć/
nauk. ċi/ ut, Bychci to miał powies
dzieć/ id est, Bych tobie miał powies
dzieć. Niechci sie to zawszy w głowie
Preći. Additur etiam alijs vocibus, Jużci/
Nasći/ Wiemci/ Niewiemci/ Aliś ċi/
& sexcenta eius generis ab vsu non à nobis pe-
tenda.

Sobie/

Sobie/ interdum pulchre redundat, ut Leży
sobie/ Spięwa sobie/ &c. Rozmawia
sobie s slugami. Buyno sobie kroczy.

DE VERBO.

Verborum alia Actionem, ut Orze/ Arę
pięe/ Scribo. Alia Passionem, ut Jes
stem & Bywam miłowan/ Amor. Alia
Neutrū significāt, Siedze/ Sedeo. Stoię/ Sto.
Biegam & Bieże/ Curro. Quadam Neu-
tracircūloquimur, ut Zimno mi/ Algeo, Fri-
geo. Cieple mi/ Caleo. Gorąco mi/ Estuo.
qua ad verbum significant, Frigus mihi, Calor
mihi. Estus mihi, s. est.

Verbum aliud Personale, ut Ja rostkązus
ie/ Ego mado. Ty słuchasz/ Tu audis. Bo-
lesław zabił Staniśława/ Boleslaus Sta-
nislauum occidit. Aliud Impersonale, Stoią/
Statutur. Siedzą/ Sedetur. Grąją/ Luditur.
piją/ Bibitur. Idą/ Itur. Circunloquimur
interdum, ut pięe sie/ Idzie sie. Je sie. E-
ditur, ut po pracy ie sie ochotnie/ Post
labore auidē editur. ad verbum, Idzie sie po
máluciku/ Sensimutur.

Actionorū non vna ē terminatio, alia enim
desinunt in nie dysyllabum, ut Miłwie/amo.

Psuie/ corrumpo, alia in e precedente consonā-
 re. Tráce/ Amittō. Rádze/ Consulo. Alia
 in am/ vt Mácām/ Palpo. Oblápiam/
 Amplector. Lápam/ Capto. Alia in e pra-
 cedente vocali, vt Kríje/ Tego. Búje/ Cado.
 Ríje/ Fodio. Alia in em/ vt Rozumiem/
 quæ terminatio ferè Neutris conuenit, vt
 videbimus.

Passiua nullam propriè habent terminationē,
 circumlocutione autem exprimitur. Constat autē
 hæc circūlocutio ex verbo. Jestem/ vel Jam
 iest/ vel Bywam/ id est, sum, & Participio
 præteriti temporis, vt ab ailiuo, Kuſze/ Tēto.
 Passiuū Tentor dicimus. Jam iest Kuſony/
 & contractè, Kuſon/ & Jestem Kuſon/
 & Bywam Kuſon/ sed istud postremum, fre-
 quentatiuè sumitur, vt suo loco dicitur. Latine
 sonat, Sum tentatus. Sic in Fœminino, Jestem
 Kuſona. In Neutro, Jestem Kuſone. Sed
 fit nescio quomodo vt hæc lingua passiuus rarius
 utatur. Actiua enim significatio plenior est. E-
 leganter aut per tertiā perso. Pl. nu. circumloqui-
 mur passiuū, vt Kuſa go/ Tentatur, ad ver-
 bum, Tentant eum. Wſkole zati bija/ In
 gymnasio caduntur scholastici. Quæ loquendi for-
 ma ad Impersonalia accedere videtur. Ego eccli-
 pticam esse existimo, & subaudiendum Nomina-
 tuum, qui commodior videbitur. Alia item
 circun-

circunlocutio Passiva Verba bellè exprimit, ut
Omylam/ Fallo, Omylam sie/ Fallor,
Lupam/ Findo. Lupa sie/ Finditur. Qua-
dam tam Altius quàm Passivè efferuntur, ut
Nie bede go gonit. Nie bede sie z nint.
gonit.

Neutra affluorum terminationes sortita sunt
Stoiel/ Sto. plywam/ No, Nato. Wscho
dze/ Orror. Pádám/ Cudo. Chce/ Volo.
Drze/ Tremo. Jde/ Eo. Mogel/ Possum.
Kwituel/ Fioreo, & si autem Neutra casum
non admittunt, tamen dicimus, Wie, y na kaza
dy dzien dziesiec mil. Emetitur dena milli-
aria singulis diebus, qui casus est cognata signi-
ficationis, quod & Latinus est familiare. Est
terminatio, em/ Neutris familiaris, ut
Smieim/ audeo, Wiem/ & V-
miem/ Scio.

Deponentia & Communia ignorat lingua Po-
lónica, verum habet eorum loco verba proprio
nomine carentia. Commode Neutra Passiva di-
ci poterunt. Ea autem semper assumunt particu-
lam sie/ ut Dzirowie sie/ miror. Wrócam
sie/ Redeo, & sexcenta huius generis.

Quibus similia habent Itali, Galli, Germani,
ut cum dicunt Itali, Io me maraunglio. Ja
dzirowie sie. Tu te maraungli, Ty dzirous
ies sie. Quello se maraunglia, On sie dzirous
ie. Hoc

le. Hoc vno differunt quod apud Italos & Gal-
los usurpantur Prima & Secunda personae
Pronomina in his verbis. Poloni autem usurpāt
sic/ tertia persona in omnibus personis & nume-
ris, Wyrzekł to. Pronunciauit hoc, dixit.

Wyrzekł sie tego/ Hoc detestatus est, vel
Professus est, sibi cum hac re nihil deinceps fore
cōmune, est & abdicare, vt Ociec wyrzekł
sie Syná swego. Pater abdicauit filiū. Qua-
dam verba sic admittentia à verbis simplicibus
oriuntur, vt in superioribus exemplis patet. Qua-
dam sui sunt iuris & originis, vt Tutam sie.
Błakam sie. Erro, Vagor. Dowiaduię
sie. Quaro. Vmizgam sie/ vultum ad ine-
ptam quandam grauitatem componere. Nō enim
dicitur simpliciter, Tutam/ neq; Błakam/
Dowiaduię. Huius generis, podobam
sie pánu/ Placeo Domino. Rocha sie w pie-
niadzech/ pecunia delectatur. Stárzeię
sie/ Senesco. Swárze sie/ Rixor. Błaniam
sie/ Genu flecto, &c.

A perfectis verbis deriuantur frequentatiua
vt à Robię/ Laboro fit Rabiám. à Mos-
wie/ Loquor, Mawiam. à Pięie/ Bibo, Pi-
iam. ab Jem/ Edo, Jadam. à Spie/ Dor-
mio, Sypiam. à Chodze/ Eo, Chadzam.
à Bie/ Cado, Bijam. à Widze/ Video,
Widam. Párze/ Sparzam. Pościze/

Paszczam.

Paſciam. Dret/ Zdzieram. Tre/ Scies
 ram. Pytam/ ſiſcior, Sle/ Poſylam.
 Blnet/ Zalluam. A Chwoſet/ Capto,
 Chwoycam/ Chwatam. Tameſi quadā
 huius formæ primitiua ſunt, ut Matam/ Mē
 tior. Szukam/ Quero. Spiewam/ Cano.
 Porro illa frequentatiua non ſemper actionem præ
 ſentem ſignificant. Sed aſſiduitatem, conatum
 vel habitum, & exponi poſſunt per ſoleo, vel per
 ſæpe, ut Pijam/ Soleo bibere, vel ſæpe bibo.
 Bywam w Koſciele. Frequenter adſum in
 tēplo, quod barbare vulgō noſtrū ait, ſio in tēplo
 Et ſi autem perfectæ & frequentatiua promiſcūe
 in oratione concedente & negante ſeu prohibente
 uſurpantur, ut Chodz/ Ito. Nie chodz/ Ne
 eas. Pij/ Bibe. Nie pij/ Ne bibito. Czyn/
 Facito. Nie czyn/ Ne feceris, tamen uſus ob
 tinuit ut in prohibente & negante oratione fre
 quentatiua locū haberent, ut Siedz/ Nie ſia
 day. Zāworzy/ Claude, Nie zāwieray/
 Ne claudas, Odmorō/ Nie odmarwiy. Denega.
 Oddal/ Nie oddalay. Brni/ Nie
 bradz. Quæ diligenter ſunt obſeruanda. Auerte.
 Vadato.

A uerbis primitiuis in am/ frequentatiua
 ſiunt in ywam/ Spiewam/ Cano. Spies
 wywam/ Cantito & ſimilia.

Inchoatiuorum formam habent quæ cum præ
 poſitione pod componuntur, ut podſtarzał
 ſobieſ

Latinorum sunt. Poloni illis carent. Ideo autē
recensui, ut rudibus ad interpretationem eorum,
aditum sternerem.

▼ FIGURÆ.

Simplex, Pię/ Bibo. Composita,
Wpijęm/ Ebibo. Latissimè patet
hic locus, & non parum negotij faces-
sit peregrinis hominibus quod ipse
sum sapius expertus. Quo plus study
ius impēdēdū ē, ut hāc partē rite per-
discant, in quato ius linguæ cardo ver-
titur. Verba autem cum istis ferè præ-
positionibus componuntur quæ ut si-
gnificatione multum differunt, ita in
verbis ab uno eodemq; themate ortis
miram gignunt varietatem. Præpo-
sitiones, DO, O, OB, OD, NA, NAD, PO,
POD, PRZE, PRZY, ROZ, WE, W, WY,
Z, ZE, ZA, V, S.

A simplici Verbo Bić/ Cado, tot fiunt,
composita, quod infinitis alijs contingit.

Dobić/ Obić/ Gobić/ Ubić/ Pobić/
podbić/ przebić/ przybić/ Rozbić/
Wbić/ Wybić/ Vbić/ Zabić/ Zbić. His
adde frequentatiua quorum Infinitiuus est áć/
Sobić/ Obić/ & sic de reliquis.

▼ Paść/ Cadere.

Dopáść/ Opáść/ Odpáść/ Uąpáść/
Popáść/

Chce/ Volo, &
chce mi sie/ cum
Accusatio, Odes
chciáło mi sie
tego/ id est, desij
velle, ad verbum.
Zachciáło mi
sie tego/ huius rei
me incescit cupido.
Uosiel/ Donas
sam.

popásć/podpásć/Przepásć/Przypásć
Rospásć/ Spásć/ Upásć/ Wypásć/
Wpásć/ Zápásć. Adde frequentativa in
dác/ Opádác/ Ciápádác/ &c.

DE HARVM PRÆPOSITIO-
NVM SIGNIFICATIONE.

Quæ So/ recipiunt, finem & perfectionem
aliquam significant, ut si dicas, Jamci bił
nieprzylaciela/á inšy go dobił. Feriū qui-
dem hostem, at eum alius interemit. Vt paucis di-
cam, Verba in Do abſolutionem & consilij finē
denotāt. Pyta/ále sie jadney rzeczy dopy-
tác nie może. Quærit quidem vel ſciſcitur,
at nihil extorquere poteſt. Dowiodł rego/
Hoc perfecit vel effecit, vel ad exitum perdu-
xit. Sopit/ Ebibit, Dodał rády/ Conſiliū
ſuppeditauit. Somieſcił/ Perducere. Do-
pásć/ ut Konia dopadł/ Korda/ &c. Ar-
riput. Conſtruuntur interdum hæc Verba cum
particula ſie/ ut Dobit ſie ſlawy. Pugnā-
do famam aſſecutus eſt. Dotopáli ſie złota.
Fodiendo, ad aurum uſq; perueniunt. Tak
dlugo topay/ á ſie widy czego do-
paſć. & infinita huiusmodi. Et cum Datus fi-
ne ſie/ ut Dorobit mu/ & idem eſt quod po-
robit go. quod eſt aliquem in anguſtias ſum-
mas redigere. Doſt. i. e. Doſtawa mu/ pie-
niedzy/ rozzumu. pecunia, ingenio abandata,
pollet.

pollet. Dostaty sie iągody. Maturuerunt
bacca. Dostat sic donieba. Caelum adijt.
Dzial mi sie dobry dostal. Sors vel pars
mihi bona obtigit. Ostrykatem sie. Dolojyc
sie kogo. consulere aliquem. Prať nie dos
siada. / *Auis non expectat insidiantem venatore.*
Dostoię pánu. Intrepide me illi opponam, q.
d. in eius conspectu stabo belli fortunā expertus.

O significationem habet superiori non absimi
lem, tametsi aliter construatur. Dicimus, Wo
da opada. Decrescit aqua, Opadania kwia
tki. Decidunt flosculi. Oglodził miasto.
Wiatr osuszy ziemię. Desicabit, Ograt
sasiada. Aleam ludendo vicinum pecunia spo
liauit. Oskubł Gąskę. Deplumauit anserem,
Odart sie. Attriuuit vestes, & laceris indui
tur. Obaciyl sie. Ad se redijt, Otrywacł
Contegere, Opalić / Oburere, Ośadzić za
mek / arcem praesidio munire. Ośadzić miast
ko / wieś / Urbem aut villam, colonis implere.

OB Actionem ut ita dicam circularem signi
ficat, ut cum quid cingi vel aliquid vndiq; fieri
innuimus. exemplum, Obegli zamek nie
przyiaciele / Hostes arcem obsederunt. Vnde
obleżenie / Obsidio, Obstapili go / obto
czyli / obkoczyli. Eum corona cinxerunt.
Nie obedyziem tego pola za godzinę.
Nequaquam hanc planitiem unius horae spatio o
bierimus.

obierimus. Tym sie nie obeyde/ Figurate.
Hoc mihi nequaquā fatis erit. Hinc est obiazd.
circutus. Chustke obrebować. intortas &
implicatas trophioli oras undiq. con uere, oba
cinąć/ obrzynąć/ obwijać/ obkładać/
'odczyścić/ & sexcēta eius generis. obłowić
sie/ Prædam venando capere, unde obłow.
elegans venatorum vox. Præda, methaphorice
dicitur obłowił sie/ eadem patrauit.

Od significationem habet verborum quæ La
tine ex De, & Ab, componuntur, ut Odstąpił
przysięcielą w potrzebie/ Amicum in peri
culo deseruit. Odmówił mi tego/ Id ei de
negauit, Abnuī. Odludzić/ Blanditiis abdu
cere, & blandiri. Odstrzelać sie/ Aberrare,
methaphora est à Sagittariis sumpta, Significat
etiam id quod Re Præpositio inseparabilis, ut
Oddać/ Reddere, Odkupić/ Redimere, Od
mierzyć/ Remetiri. Odwetować/ Repen
dere. Odpisać/ Rescribere. Odbić komu/
Aliquem vicissim cadere. Et Neutrum passi
uum, Odbili sie. Odeydz/ Abire. Odcią
gnąć/ odjąłować.

NA, inter ceteras significationes hac latissi
mè patet, ut copiam & cumulum quendam signi
ficet. ut Wypijać sie/ Włabijać sie/ Własta
ć sie. Potare, Cedere, audire ad Satietatē,
vel multum, & Włazdzil sie/ multum ac diu
equo vel

equo vel curru uellus est.

In alia sed cognata significatione verba per se
fla, id est, absq; sic frequenter occurrunt, *Łas*
być/ *Łásiac*/ *Łádac*/ & cum genitiuo con-
struuntur, *Łábyć*/ & *Łábywac* pienie *Nawie-*
dzy/ *Łásiac* pšenice/ *Łádac* stowko *Łasac*, *Na-*
mu. *Łámiesiac*/ *Łápráwie*/ *Łátka* *Łyć*, *pa-*
mu gebe/ Os ei impleuit, sunt alia quae resol-
uuntur hoc modo, *Łáiechat* go. In eum fecit *bryzko*
impetum. Incurrit in eum, vel adortus est, vim *Napie-*
inferendi causa. *Jechat* nań/ sic *Łásied* *Łac* sic *cze*
go/ id est, *Szedt* nań. Huic est *Łáiazd* *Ło*. *Nale*
Łácierac ná *Łogo*/ ná *co*. *gać* *Łogo*.

NAD, variè usurpatur, ut *Prose* ábyś
do mniená *Łsied*/ *Łádiechat*. Quae so ve
me adeas, ubi intelligitur, non diu apud me fu-
turus. Deinde significat interuenire, ut *Łáda*
Łsied ro moy obiád/ me prandente interue-
nit. Interdum copiae significandae causa usur-
pantur, ut *Dam*/ y *Łáddam*/ *Dabo*, &
quidem cumulatè. Interdum contra, ut *Łáda*
cieto mu/ *Ładrabano* mu.

PO, Intendit significationem Verbi cum quo
iungitur. *Popuszczy* koniowi wedzi *Łta*.
Laxa equo habenas. *Lis* poiád/ nam *Łuryś*
Łtopy bá y *pánowie* sic *popili*. *Szedt*
vnde, *Possiedt*/ *abijt*, & *pošto*/ quod figu-
ratè significat inclinationem vel similitudinem.

H

vi pos

W poſtło to nã blaznã/ Hoc ludium vel
morionem refert. &c. Bãrzo nã to poſtło/
Eorei vehementer inclinat.

POD, Inchoatiuorum ſpeciem quandam ha-
bere hac videtur, quãquã alia etiã eorũ ſu ſigni-
ficatio. Pan ſobie podpit/ Herus ſubebrius
eſt, id eſt incepit eſſe ebrius. Podſtãrzãtã ſo-
bie pãni/ Hera ſubuetula eſt. Si ita loqui li-
ceat, vel ad ſenium vergit. Podprochnie-
ſe drzewo/ Arbor quã iam ſentit cariem. Pro-
priẽ aut pod/ eſt Latine ſub, vt podrabãc/
ſuccidere. Podraſtãc/ ſucceſcere. Podſko-
cãc/ ad verbum ſuccurere. Significat autem
ſupplãtare, & fallere, methaphoricẽ. Podeidzi/
ſubire propriẽ id eſt, decipere, figuratẽ. Pod-
rzuciãc/ ſupponere, vt Podrzuczony/ ſuppo-
ſuitus, Liſt podrzuczony/ Dziecie pod-
rzuczone.

PRZE. Propriẽ Trans, Przeſkocãc/ ſi-
gnificant, vt Przebil go mieczem/ Transfi-
xit eum gladio. Przetrzcãc/ Penitus deterere,
aut diuidere, ſ. ſerra aut alio inſtrumento. Prze-
niknãc/ Penetrare. Przepãtrowãc/ Pro-
uidere, accurate conſyderare. Przedziãtãc/
Transformare. Interdum Per, Przeleſt ſie/
Perteritus eſt. Przepadãc/ Per: i. Przepadãt
ſie dtop/ Terra hiatus eſt abſorptus, & Bzd
ſie przepadãt/ Fractus eſt, diſſilijt enſis. Prze-
mieniãc/

mienić/ Permutare, vnde Przemianá/ vi-
cissitudo, Przesiadło mu tego/ Przepła-
cił. Interdum significat De, vt Przechod-
zić sie. Deambulare, vnde Przechadzał/
Deambulatio, & Przechodzić sic/ & Przes-
iechadzał/ Vectatio qua animi causa fit equo vel
rzedá.

Interdum super, vt Przechodzić/ super a-
re, Złoto srebro przechodzi/ Argentum au-
rum praestantius. Przegadac łogo/ Differere
do alium vincere. Item alia significatio. Przes-
dac/ Vendere. Przekupować/ Diuendere,
vel propalam esse. Przepit imienic/ Potando
fundum aut rem absumpsit. Sic Przelotro-
wał/ & similia. Item alia, Przeniewie-
rzyć sic/ Perfide agere, & Datino iungitur, vt
Zoná sie meżowi przeniewierzyłá/ Fi-
dem violauit viro. Przepatrzac sie/ Incogi-
tancia errare. Przebaczyć/ Ignoscere. Prze-
mowić/ Eloqui. Przerócić/ Inuertere &
peruertere, vnde Przerótny/ versutus, cu-
ius animus ad fraudes excogitandas sese omnes in
partes versat, quanquá Przerótny/ de cur-
ru dicitur, qui facile euertitur. Przemýcić/
Przerýwac. Przerwał sie chłop. Przer-
wał sie staw. Hinc Przerwá. Przech-
wac/ quod modo cōcoquere, modo furtim quid-
piam vel quempiam calare significat.

Dicitur etiam de iis rebus, in quibus videtur
excedi modus, vt Przeuczył sie/ modum in
doctrina excessit. Przestrugáć/ proprie lignú
dolando cōplanando deiterere, figurate est, à me-
diocritate discedere. Verum de his haftenus.

PRZY, id est, ad, vt Przyczynić/ Przy-
dąć/ Adicere. Quanquā Przyczynić sie zą
tim. Alicuius nomine alterum rogare signifi-
cat. Vnde Przyczyńń/ pro ea quam barbari
intercessionem vocant, rogatione sumitur. Wie

Przisa- rze iż to vczyńń ná ma przyczyne. Te
dzić. hoc mihi concessurum vel me rogante facturum
Przymie- confido. Item, Wá pański przyiazd przy-
rzać. czyńńa sie w łodarz/ id est, commeatum ap-
pareat villicus in heri aduentum.

Przychodzić/ adire, Przysstepować/ Ac-
cedere. Przysłać/ vt Ten sługá dziś do
swego páná przysłał/ id est, in eius fami-
liam est receptus, contrarium est, odstát/ di-
missus est, quanquā przysłać de duobus lignis
apta coherentibus et alijs huiusmodi proprie di-
citur, huic przysłać/ decet, et przysłać
stwo/ Decorum. Przybijáć/ Affigere. Przy-
wrzáló to w nim z młodu/ Hoc imbibit
vel hoc imbutus est ab ineunte aetate. Sed meta-
phoricum est, vnde Przywára/ quod proprie
crustam significat, quae intus ollis adheret, quae co-
quendis cibis indurescit, nec facile eluitur. Eo
metapho-

metaphoricè utimur, pro minus probatis moribus
tenaciter hærentibus. Przyrzucal & Przy-
miece sie niemoc. Morbus contagiosus. Hu-
ic Przymiot/ Przyplynać. Appellere, ad
portum scilicet. Przymawiam sie do tego.
Interfari significat. Quod Latini in dialogis di-
cunt. Ad hac ego s. dixi, vel aliquid simile.
Przymowić komu/ Dictus a superioribus ali-
quem incescere, vel simpliciter, Taxare, unde
Przymowić/ Reprehensio. Przyuczyć sie/
Consuescere. Przyzwyczająć sic. Przystu-
guie sie komu. Alteri me obsequia & omne
genus officij præsto. Przywabić/ Allicere,
Przyśiadł mie/ Insedit mihi, ad verbum. In-
terdum significat actionem minus perfectam, ut
Przywrzy/ Claude, quod minus est, quam si
dicas, Závwrzy/ illud enim est, claude, sic ta-
men ut fores aliquatenus pateant, Závwrzy/
occlude penitus. Przyciał mu pálce/ Digi-
tos summos ei abscidit. Reliqua ex usu petentur.

ROZ, id est, Dis, ut Rozsypać. Rozpro-
syć. Rozmiát.ć. Dispergere. Dissipare.
Disicere. Rozbił sie okret/ Fracta est navis,
unde Rozbicie okretu/ Naufragium, exten-
ditur etiam alio, huius compositionis significatio.
Rozniemoc sie/ Morbo corripì, vel in mor-
bum incidere. Rozświecić/ Lumen accendere.
Exuberantiam interdum significat. Rozkwis-
tnelá sie.

tnelá sie taká/ Pratum effloruit. Rozrzes-
wilo sie drzewo/ Ramorum copia luxuriat
arbor. Dom ten sie rozrodził/ Auclum &
propagatum genus. Rozbuiáło sie ciáło/ Li-
bidine corpus diffluit. Roz-igrác sie/ Ad
iocos & ludum effundi & nimis propēdere. &c.

Rozmarwiác/ Conferre, Colloqui, & Roz-
mowić sie/ significat etiā abducere, ut Roz-
mowił mi fluge/ Seruum à me fraude ab-
duxit. Rozezniác/ Dijadicare. Roz-iać/ Di-
rimere, vel rem dirimendam suscipere.

WE, In, Weźrzyć/ Inspicere, Wesprzeć
sie/ Inniti, Wepchnąć/ impellere, &
huiusmodi.

W, In, fere eiusdem significationis, cum
W/ & We/ idem sint, nisi quod illud euphoniae
causa contractè effertur, Wpásć/ Incidere.
Wlać/ Infundere. Wpisć/ Inscribere.
Wchodzić/ Ingređi. Wiechąć komu w
imię. Fandum alterius inuadere. Wwia-
zać sie w imię. Adire possessionem. Bar-
bari intromissionem vocant, Wbić/ Infigere.
Wcąrgnac w ziemię nieprzyjacielską.
Hostilem regionem inuadere vel impetum in e-
am facere. W wodzić/ Inducere, Wprosić
sie ku czemu.

Nonnihil ab hac significatione degenerant
quadam, ut Wstać/ Surgere. Wstąpić/ A-
scendere.

scendere. Sed hac usus demonstrabit.

WY, Ex, Wygnąć/ Expellere. Wybić/
Exturbare, Wyprosić. Wyśpiegować/
Explorare, Exorare. Wyśpięrać/ Cantan-
do aliquid impetrare. Wyfukać/ Minis, vel
conuitijs quippiam extorquere, & admittit, ná/
præpositionem cū suo Ablativo, Wygrać ná
mnie. Wyfukać ná mnie. Wyludzić.
Wymatać. Siedząc nie nie wysiedziś/
Sedendo nihil proficies.

Interdum exactam significat actionem, ve
Wytrzymać/ sustinere ad finē, Wytrwać/
perdurare. Vnde illa forensia sunt. Wydzier-
żenie/ & Wytrzymanie/ Wyrodzić sic.
Degenerare, Wyśilić sic/ Vires amittere. E-
neruari. Wypłynąć/ Enatare. Wypustos-
zyć/ Diripere, & in solitudinē redigere. Wy-
tupić/ penitus spoliare. Wypić/ Wyczer-
pąć/ Ebibere. Exhaustire. Wywrocić/ Euer-
tere.

S, De, Spisać/ Decidere, Skazać/ Decer-
nere. Schwalić/ Supra modum Laudare. Składać
Et Con. vt Składać/ cōpōere. Vnde Skład/ sic.
Emporium, à componendis & cogendis mercibus
Et Składać sic/ conferre symbolum, quod Da-
tium asciscit, & Accusantium cum præpositio-
ne ná/ Składać sic komu/ & ná tego/ &
ná co &c. Spuścić/ Demittere. Vnde,
H 4 Spuść.

Spust. Inconstans est horum verborum significatio, & vix vno verbo Latino interdum potest exprimi.

V, Vpásć/ Labi, Cadere. Vlač/ Effundere, quod de parte tantum liquoris effundendi intelligitur. vi Vley tego winá/ Effunde huius vini partem. Si enim totum velis significare, dixeris, Wyley to wino. Sic Vspác/ quod de aridis intelligitur. Vpusćić. Vbić/ Cadere. Viechać/ Abire. Vchodzić/ Euitare. Vsieść/ Considerare. Vciść/ Oprimere. Vrzćć/ Fascinare. Vnde, Vroć/ Fascinum. Vspić/ Somno aliquem sopire. Vwieść/ Vwodzić/ Abducere. Vnieść/ Vnosić/ differunt. Tametsi utrunq; sit, Auferre. Ulic vniose ták cieśćkiego brzemienia/ Tanto oneri effereundo non sum par. Młodość go vnosi/ Iuuentus hominē aufert, vel abripit, s. extra rationis & decori metas, vel effert. Vniośtá go pycha/ ták omśt wo/ &c. Vmitowác/ Deámare. Vblogostáwić/ Penitus beare. Vledz/ vitandi pericula causa dissimulari, & iacendo dictum. Vkládác/ Componere, quod late patet, Vkládác/ Componere, & colligere sarcinas. Vcieć/ Aufugere. Vciećác/ sicut confugere.

V partie
wśedł za
Boga pro
Deo ē ba
bitus.

Z, De, Ex, Zwodzić/ Decipere, quod & lenocinari significat Zbić/ Exturbare, Zbić/ Grassari,

Grassari. Zchodzić/ Occidere & cado, alij scri-
bunt schodzić/ quod magis probo hinc. Zęsty
w leciech/ atate prouectus, vel qui atate in-
grauescente. Zdzierać/ Detrahere. Deripere.
Ziech. ić/ Abire. Subducere se, Ziech. ić sie/
& Zęydz sie/ Conuenire. Zbtaznić/ Decipere.
Zć, Con, Zebrać/ Colligere, Zęrzec/ Con-
terere, quod in p̄erito perfectō, amittit e. Ztárt/
quod & stárt/ scribitur, quod multis alijs acci-
dit.

Z A, Ob, Záchodzić/ Zábieg. ić/ Zást. ić/
Záwziać. Sed varia est eius significatio Záo-
pis. ić/ quod partim scribendo designare est, vt
Zápis. ić gospody/ hospitia designare, par-
tim rē alicui datam in acta publica referre, quod
vulgus inscribere dicit. Zákupow. ić/ Lme-
re. Zápowiedzieć/ Interdicere, Vnde Zás-
powiedzi/ Interdictum. Zára. ić/ quod cre-
scere significat. Dicitur etiam absolutē, vt Ten-
młodzienieć dopiro Zára. ić/ quod nō de-
statura, sed de prima barba, vt lanugine, intelli-
gendum. Item, Pole to Zárosto/ hic ager per
negligentiam colentium sentibus & alijs vndiq̃
enatis opletus est. Zámierzyc/ Metiri & Zás-
stawić/ collocare & oppignerare, & Zást. ić
wie sie. By mi sie Zást. ić/ przed sie Zás-
pt. ić. & Zálatwie wonia/ Exhalat odor,
Zámiesić/ proprie est canum & volucrum ra-

pacium, quæ venationi & animalium cruori,
Sorbendo asservantur, designare. Compositione
item, *Zámierzyl sie ná mie micczem. En-
sem mei ferendi causa extulit.*

DE COMPOSITA VERBO- rum Figura.

Componuntur Verba interdum graecorum mo-
re ex duabus præpositionibus & Verbo: ut *Pos-
wykopác / Ponáspráwiác* / quorum signi-
ficatio à composita nihil ferè distare videtur. ni-
si quod intèditur hic verborum significatio. Hæc
autem de Verborum compositione delibasse
sufficiat.

PERSONÆ.

In Personarum numero nihil à Latinis diffe-
runt Poloni, *Ja cýtam / Ty cýtas / On-
cýta. My cýtamy / Wy cýtacie / Oni-
cýtaia.* Quinquã Pronomina non præponun-
tur nisi aut emphaseos aut distinctionis gratia.

In personarum autem cognitione sunt quædã
obseruanda ab aliarum linguarum vsu abhoren-
tia. De Prima. In verbo Substãiuo *Jestem*
Præsenti tempore, bifariã efferimus. *Jestem /
Sum, & Jam iest / Est autem in* / primæ per-
sonæ propria. *Jam wysat / Bom cýtat /
Gdym pisat / Jestliem winien.* Pro im-
sepe vsurpatur *ch* / Quidam dicũt, *Jach / pro-
m / Jam / Sed illud absurdius, neq. Boch /*
pre

pro **Bom**/ est in recte loquentium usu. Dicitur
autem, **Bych byt**/ si essem, **Gdych byt**/ cum
essem, & ita de reliquis. In alijs verbis mutatio
hac in presenti non temere occurrit, in prateritis
autem sepiissime, ut **Jam cýtal**/ legebā, **Cý-**
talem/ & ita de omnibus alijs verbis. De Se-
cunda. Secundæ personæ litera propria est **ś**
Miluięś/ **Cýtaś**. In prateritis **ś**/ est secun-
dæ personæ nota. Sic tamen ut verbis non adda-
tur, sed alijs partibus orationis. Exemplum va-
rietatis hoc esto. **Tys milowat**/ Amabas, id
est **Milowates**. **Byś wiedziat**/ Si scires,
Mogłbyś to uczynić/ hoc possis prestare.
Jesliżes/ id est, **Jesli ieszes**. Interdum à ver-
bo remotior est hac nota, ut in hoc versu, **Boś**
wiere mowiac o tym bārzo ruszył
dzwonkǎ/ Coniungendum est, **Boś ruszył**.
Coś pírwey spał nǎ łáwie/ **coś spał** id
est, **ktoryś spał**/ qui dormiebas. **Jákos śly-**
śiał/ Sicut audisti. **Pírweyś pýjał gorzał-**
kę/ id est, **pýjates pírwey**.

Tertia persona sui semper similis.

Prima persona pluralis interdum amittit vl-
timam vocalem, ut **Miluiem**/ pro **Miluię-**
my/ Amamus, quod iis tantum verbis accidit
quæ in **emy**/ & **imy**/ desinunt. **Rozdwoi-**
my/ **Rozdwoim**. **Prosimy**/ **Prosim-**
Idziemy/ **Idziem**. **Robiemy**/ **Robiem**

Quæ de-

Quæ desinunt in esmy & ismy / dupliciter
 offeruntur, ut Mysmy mitowáli / & Mi
 towálistmy. mutantur autem in echmy / &
 ichmy / ut Bylistmy / Bylichmy. Jestes
 smy / Jestechmy / quod quibusdam paulo du
 rius videtur, tametsi magnis viris id displicere
 video. Item pro Bylistmy / fuimus, dicitur:
 Mysmy byli / & Myciechmy / & Mycie
 smy byli. Tociachmy nigdy przez chle
 bá nie byli / nunquam pane caruimus. Swiá
 domciem inż tego / & ita de reliquis.

Secunda persona pluralis, dupliciter effertur
 ut Styśeli:ście / Wyście styśeli / interdum
 non additur wy / ut Aboście nie styśeli:
 nonne audiuistis. vel, fortasse nō audiuistis, quod
 etiam dici potest, Snadzieście nie styśeli /
 & podobnoście nie styśeli / Gdzieście
 pili: Kiedyscie przyszli: Jestście enotli
 wi / subauditur verbum estis. Byscie wi
 dzieli / & infinita alia, &c.

¶ DVALIS NUMERVS, Verborum.

Hic numerus in a desinit, & primæ ac secun
 da tantum personæ pluralis numeri conuenit.
 Mituieró / Amamus duo, Mituictá / A
 matis duo. Obseruatur in omnibus modis & tem
 poribus. Robitáswá / Laborauimus. Robi
 tástá / Laborastis duo. Bedzieró robitás
 & bedzie

ę bedzierná robicę/ Laborabimus duo. Bes
dzietá robilá/ ę robicę/ Laborabitis duo.
Imp. modus. Robwá/ Laboremus duo. Rob
tá/ Laboretis duo. Opt. m. Boday abyswá
robitá/ Abystá robilá/ Coniun. m. Gdy
byswá robitá/ Gdybystá robilá.

Hic similiter mutatur *f in ch*/ vt in hoc ver-
su. Bochwá ná to powinná spotu po-
mniec obá/ Vbi Bochwá/ ponitur pro
Boswá/ id est, Nos enim duo, quia sequitur.
Obá/ id est, Ambo.

Powinná autem est dualis numeri, cum sit
Adiectiuum à Powinny/ quod per debeo ex-
ponitur, manifestũ est igitur ę nominibz Ad-
iectiuis communem esse dualem numerum. quod
tamen rarum atq; insolens est. Podzwá/ Ea-
mus. Podztá/ ite, quod ę powá/ ę pos
tá/ dicitur.

✓ CONIUGATIONES.

Coniugationum vt certus non potest tradi nu-
merus, ita discentium studia parum idiuuat. Ma-
ior in eo est difficultas, vt themata verborum
in promptu sint, tum infinitiui, tum tempora præ-
terita ę futura indicatiui modi quibus cognitis
reliqua erunt facilima. Inprimis autem erit ob-
seruanda inter coniugandum vocalis thematis,
quæ ubiq; retinetur. Ego quorundam inanem
sequutus coniecturam tot coniugationes statuen-
das olim

das olim putauī, quod reperiuntur Infinitiuorū
 terminationes. Sed illi ipsi in harum terminatio-
 num numero hallucinabantur. Sed hinc conuga-
 tionum ingens surgeret numerus, absq; ullo plane
 lectorum fructu. Initio de Indicatiui termina-
 tione, seu de verborum themate diximus. Alia
 enim desinunt in uie dyssyllabum, ut Żaluiel
 Doleo. Alia in iie, etiā dyssyllabum, ut Kuiei
 Fodio. Alia in eie/ ut Leiei Fundo. Fundis.
 Alia in oie/ ut Sto ei/ Sto, Roie sie/ Agi-
 tor more apum, quæ in examen coguntur. Alia
 in ei/ precedente qualibet consonante ut Pišel
 Scribo. Alia in am/ & sunt vel primitiua ut
 Szukam/ Quero. vel frequentatiua. ut Sy-
 piam/ Dormio, id est, Dormire soleo. Alia
 in em/ & sunt aut Actiua, ut Rozumiem/
 Intellico, aut Neutra, ut śmiem/ Audeo, ut
 dictum est.

▼ INVENIENDI INFINI- tiui Regula.

Quorum thema est uie/ Infinitiuus erit, &
 wac/ miuiel/ mirowac. Żaluiel/ Żalor
 wac. Kuiei/ Kowac.

Excipiuntur quedam, ut Kluiei/ Fodico
 eruo, quod facit Elwac. Pluiel/ Plwac. &
 si qua sunt similia. Alia eśc/ Náyduiel/ Náy-
 leśc. Inuenire. Quedam ac/ Odeymuiel/ Od-
 iac. poymuiel/ poiac. Żáymuiel/ Żáiac.
 Boie sie/

Boie sie/ Bać sie.

Quorum thema est iie/ infinitivus erit ić/
Szyie/ Suo. Bije/ Cado. Ryie/ Fodido.
Szyć/ Bić/ Ryć.

Quorum thema est cie/ Infinitivus erit ać/
vt Leie/ Lać. Smicie sie/ Smiać sie.
Alia tamen habent ec/ vt Mdeie/ Langueos
infirmus sum. Mdeć. śiwicie/ śiwieć.

Quorum thema est oie/ infinitivus erit, ać/
Stoie/ Stać. Quadam uc/ Cziue/ Czinć.
Senire, Vigilare. Alia in ić/ vt Roie sie/
Roic sie. Swoie sie/ Swoic sie. Quo-
rum thema est bie/ interdum Infi. uśc/ Sku-
bie/ Skuśc. interdum ać/ Dlubie/ Dlu-
bać.

Quorum thema est e/ impurum, Infinitivus
erit varius. Alia enim ab e/ mittunt, ić/ Rá-
dze/ Rádzić. Tráce/ Tráćić. Alia ec/
Tre/ Trzeć. piewie/ Pleć. Dre/ Drzeć.
Dyše/ Dyšeć. pieke/ Piec. Karze/ Ka-
ráć/ Swárze sie/ Swárzyć sie. Qua oc/
vt Kole/ Ktoć. Moge/ Moc. & composita.
pomoc. Niemoc. Przemoc. Quadam
uc/ vt Tluke/ Tluc. Quadá, ydz/ vt Strzy-
ge/ Strzydz. Strzege/ Strzedz.

Alia ecć/ plote/ pleść. Siedze/ Sieść.
Siedzieć.

Alia ać/ piśe/ piśać. piore/ prać.
Quadam

Quædam ášć/ vt Krábne/ Krášć. Quædam
 ákne & alijs quibusdam, faciunt áć/ Látnel
 Látnáč. Brnel/ Brnać. Měnel/
 Měnać. Quædam amittunt n/ Zne Zać.
 Quædam ošć/ habent Rošte/ Rošć. Bodel/
 Bošć. Quædam išć/ Jdel/ Jšć. Przysć.
 Quædam ášć/ Pášć.

Quorum thema est am/ infinitivus erit, áć/
 vt Szukam/ Szukáč. Rozplatam/ roz
 platać. Pijam/ Pijáč. Quædam pri-
 mitiva habent iec. vt mam mieć. Quædam
 šć/ Błogostawiam/ błogostawić.

Quorum thema est em/ Infinitivus erit eć/
 vmiem/ vmić. Rozumiem/ rozumieć.
 Quædam in áć/ śmiem/ śmiać. Quædā ešć/
 vt Jem/ iešć.

¶ ANALOGIA, ET EXPEDITA omnium verborum Coniugandi ratio.

Dixi paulò ante vocalem thematis in coniuga-
 tione semper retineri. Vbi vocalem v'timam the-
 matis intell. go, in quam verbum desinit. Quod
 autem semper retineri dixi: exceptionem habet, fit
 enim interdum vocalis in aliam vocalem muta-
 tio, vt in nominibus dictum est.

¶ PARADIGMA, thematis in uie.

Indicativum tempus Præsens.

nie, eš, e Sing. Num. Czuie/ Czuięš/. Czuie.
 Plur. Num. Czuiemy/ Czuiecie/ Czuią.
 Dua. Num.

Dua. Num. Czuiewá/ Czuietá. & in his
quidem verbis e ultimum thematis semper reti-

PARADIGMA, in oie. (netur.

oie/ ois/ oi. Stoiel/ Stoiś/ Stoi.

Stoimyl/ Stoicie/ Stoia.

Stoiwá/ Stoitá/ In his ver-
bis e mutatur in i.

PARADIGMA, e precedente vocali.

śel/ eś/ śe. piśel/ piśeś/ piśe.

piśemyl/ piśecie/ piśa.

piśewá/ piśetá.

ALIVD in quo e transit in i.

dze/ dzis/ dzi. Rádze/ Rádziś/ Rádzi.

sic q̄ in ce finiūt. Rádzimyl/ rádzicie/ rádzo

Tráce/ pláce. Rádziwá/ Rádzitá.

ALIVD alterius forma.

Piorel/ pierześ/ pierze. sic Biore. Cuius im

Pierzemyl/ pierzecie/ piora/ & pierza. perfectū

Pierzewá/ pierzetá. ē bratem

ALIVD.

& wziac

Dre/ Drześ/ Drze. sic Tre/ et similia. tem, In-

Drzemyl/ Drzecie/ Dra. fi. Brac.

Drzewá/ Drzetá. et wziac.

ALIVD.

Jdel/ Jdzieś/ Jdzie.

Jdziemyl/ Jdziecie/ Jda.

Jdziewá/ Jdzietá.

Jdade/ Jedzieś/ Jedzie.

I

Jedziemyl

Jedziemy/ Jedziecie/ Jąda.
Jedziwó/ Jedzietá.

✓ ALIVD.

prze/ przyś/ przy. sic párze/ co si-
przemy/ przecie/ przá. (milia.
przewó/ przetá.

ALIVD.

myle/ myliś/ myli.
mylimy/ mylicie/ myla/
myliwó/ mylita.

✓ ALIVD.

tlucę/ Tluczęś/ Tlucze.
Tluczemy/ Tluczecie/ Tluka.
Tluczewó/ Tluczetá/

✓ ALIVD.

plote/ Plecieś/ plecie.
pleciemy/ Pleciecie/ Pleta.
pleciwó/ Plecietá.

✓ ALIVD.

Kłáde/ Kłádzieś/ Kłádzie.
Kłádziemy/ Kłádziecie/ Kłáda.
Kłádziwó/ Kłádzietá.

✓ ALIVD.

Przedę/ przedzieś/ przedzie.
przedziemy/ przedziecie/ Przeda.
Przedziwó/ Przedzietá.

✓ ALIVD.

Moge/ Mojęś/ Moje.
możemy/

Mozemy/ Mozecie/ Moga.
Mozewá/ Mozetá.

▼ ALIVD.

Gine/ Ginieſ/ Ginie.
Giniemy/ Giniecie/ Gina.
Giniewá/ Ginietá.

▼ ALIVD.

Koste/ Kościeſ/ Koście.
Koſciemy/ Koſciecie/ Koſta.
Koſciewá/ Koſcietá.

▼ ALIVD.

Pachne/ pachnieſ/ pachnie.
Pachniemy/ Pachniece/ Pachna.
Pachniewá/ Pachnietá.

▼ ALIVD.

Mkene/ Mkenieſ/ Mkenie.
Mkiemy/ Mkeniecie/ Mkena.
Mknewá/ Mknietá.

Et hæc ſunt terminationes thematum verborũ
in e, quarum analogiam ſequentes ſtudioſi huius
generis facile coniugare poterunt. Obſervandũ
autem eſt, non modo præſens ita coniugari, ſed
etiam futura multa cum præſentis terminatione
conuenire. Quod ubi contigerit, futurum ad præ
ſentis analogiam erit coniugandum.

▼ VERBA IN Am.

In his nulla fit mutatio, ſed a finale thematis
perpetuo ſeruatur, quibuſdã primitiuis exceptis.

✓ PARADIGMA Regularē.

Szukam/ Szukaſz/ Szuka.
Szukamy/ Szukacie/ Szukają.

✓ PARADIGMA Irregularē.

Błogostawiam/ Błogostawisz/
Błogostawi.

Błogostawiamy/ Błogostawicie/
Błogostawia.

Fieri poteſt ut thema ſit, Błogostawie/ vel
Stawie/ quod mihi non diſplicet.

✓ VERBA IN Em/ ſervantē.

Wiem/ Wiesz/ Wiem.
Wiemy/ Wiedzie/ Wiedzą.
Wiemą/ Wiedzą.

Jem/ Jeſz/ Je.

Jemy/ Jecie/ Jedzą. Sic eius compoſita.

✓ PRÆTERITUM IMPERFECTUM, & Præteritum perfectum, quod voce & terminatione conveniunt.

In his temporibus duo obſervanda ſunt. Vñ: vocalem in qua deſinit ipſum tēpus, ſequentē tamen conſonante ſemper retineri. Deinde bifariam efferri hæc tempora inter coniugandum.

✓ PARADIGMA Prioris.

Jam eju/ Tyś eju/ On eju.
Myśmy/ & Mychmy/ & Myciechmy/
eju/ Wyſcie eju/ Oni eju.

✓ F O E M I N I N U M.

Jam eju

Jam cżulá/ Tyś cżulá/ &c. Mysmy
cżuly/ caue dicas cżuli/ esset enim Masculinū.

In Præteritis imperfectis perfectis, & quæ ab
iis descendant in omnibus modis & temporibus,
observatur coniugatio per tria genera, Masculi-
num, Femininum, Neutrum.

✓ PARADIGMA Posterioris.

Cżutem/ Cżutes/ Cżut.

Cżulismy/ Cżuliscie/ Cżuli.

✓ Femininum.

Cżutám/ Cżutás/ Cżutá. Neutrū.

Cżutysmy/ Cżutyscie/ Cżuly. Cżuto &c.

✓ REGULA.

Vocalis Infinitivi fere est index imperfecti
quod alioqui difficilius inuenitur, cum præsen-
tis non sequatur analogiam. Vt de anomalis ni-
hil dicam, quale est Ide. imperfectum & per-
fectum, Szedtem. Biore. Wzyatem.
& si qua sunt similia.

✓ EXEMPLA.

Infinitivi Præs. Imperfectum. (Añč.

Lać/ Leie/ Latem/ & Jam lat/ vt ante di-

Poiac/ Poymuie/ Poiatem/ & Jam poiat. &c.

Krásć/ Krádne/ Kradtem/ & Jam kradl. &c.

Jesć/ Jem/ Jadtem. Wiedzyeć/ Wiem/

Wiedzyatem. Sic Umieść. Verrere.

Mitowac/ Mituie/ Mitowatem.

Imac/ Imam/ Imatem/ & Jaćsie/

Imesie/ Jatemsie. 1 3 Trzeci/

Trzeć/ Trej/ Tártem. *degenerat.*
Uálesć/ Uáyduie/ Uálaztem.

Sieść & siedzim/ Siedze/ Siadtem.

Wieżć/ Wiode/ Wiodtem.

Hac degenerant à nostra Regula.

Chcieć/ Chce/ Chciałtem.

Woleć/ Wole/ Wolattem.

*Construptione differunt dicimus enim Chce
tego/ & Wole to.*

Sieć/ Sieke/ Siektem.

Widzieć/ Widze/ Widziałtem.

Gryść/ Gryze/ Gryztem.

Pieć/ Pieke/ Piektem.

Trzaść/ Trzese/ Trzałtem/ & Trześlá
sie ziemiá.

Przaść/ Przede/ Przadłtem.

Zać/ Zne/ Załtem.

Pociać/ poczynam/ Począłtem.

Czyść/ Cizje/ Czićilem. *Lego.*

Isć/ Ide/ Szedłtem. *Anomalum.*

Bieć/ Bije/ Bitem.

Niemoc/ Niemoge/ Niemogłtem.

Ktoć/ Kole/ Kłotem.

Proć/ Porze/ Prottem.

Czuć/ Cznie/ Czutem.

Stuść/ Stube/ Stubtem.

Rość/ Roste/ Rośtem.

Tłuc/ Tłuke/ Tłuktem.

Stać/

Stać/ Sciele/ Statem.
 Pościć/ Pościele/ Postatem.
 Stać/ Sylam. Statem.
 Pościć/ Posylam/ Postatem.
 Bość/ Bodel/ Bodtem.

Mieć/ Miam/ Miałem. Hoc quoq; de-
 generat, ut multa alia, quæ vsus indicabit.

DE PRÆTERITO PERFECTO, Appendix.

Præterito perfecto præponuntur præpositio-
 nes interdum, imo frequentissimè, ut ab imper-
 fecto distinguatur: quanquã, ut dictum est, idem
 sunt voce, Pilem/ Bibeam, Pilem/ Bibi.

Exemplum, Miłowatem cie/ Amabam te.

Umiłowatem cie/ Amaui te. Gdyin

przyszedł pan swego sługe bit/ karat.

Cadebat, Castigabat. Ubit/ & Skarat pan

sługe/ Cæcidit, Castiganit. Slugá kradł

páná swego. Furabatur. Złodziej wiśi iż

konią ukradł/ Furatus est. Chwycilem

go. Apprehendebam. Pochwycilem/ Wa-

chwycilem/ & Záchwycilem. apprehen-

di. Sunt autem hæc verba composita, quæ adhi-

bentur ad declarandam perfectam actionem.

Tametsi simplex interdum usurpatur ut,

Znáć je piť. Gdyieś spał? Jam wiele

czytał/ &c.

DE PLUSQUAM Perfecto.

I +

Hoc tem-

Hoc tempus constat ex perfecto & Adiectio-
ne verbi substantiui, prateriti temporis, vt per-
fectum, Cytatem. Plusquā perfe. Cytat.

¶ PARADIGMA.

Pisatē byt/ Pisatēs byt/ Pisat byt.
Pisalisin byli/ pisāliscie byli/ pisāli byli

¶ ALITER.

Jam byt pisat/ Tys byt pisat/ On byt
pisat. Nysmy byli pisāli/ Wyście
byli pisāli/ Oni byli pisāli. Quod pa-
radigma omnibus verbis conuenit. &c.

¶ DE FUTURO.

Futurum bifariam exprimunt Poloni, aut e-
nim à compositis mutuatur futurum, quod sim-
plici accommodant, aut id circumloquuntur per
futurum verbi substantiui. Bede. & per infi-
nitium aut prateritum perfectum. Piśe list.
Ciapiśe list. Bede pisat list. & Bede pi-
śac. Robie. Bede robil. Vrobie. Tame-
si futura quæ circumlocutionem habent, à compo-
sitis interdum differunt. Aliud enim est, Be-
derobil/ Laborabo, vel opus faciam. & Vro-
bie/ vt Bede robil ciapki. Faciam pileo-
los. & Vrobie ty ciapki. Perficiam hos pile-
olos & Bede byl śacē/ Suam vestem, quod
indefinitum est, & actionis initium. Dziś w-
bycie śacē. Hodie vestem consuam, quod defi-
nitum & absolutum opus significat, tamen si idē
esse videtur.

esse videtur, Vpięte sobie pieczęnia / et Be
 de sobie piekł pieczęnia. Neq. tamen est per
 petuum, ut omne futurum dupliciter efferatur.
 Nam præter illa communia, Ide / eo pedes, fu-
 turum, poyde. Jąde / eo vectus, s. poiąde /
 quæ aliud futurum non habet. & Biore / quod
 futurum habet Wezme / & similia. Sunt infi-
 nita quæ futurum non circunloquuntur, eaq. po-
 tissimum composita. Quinquā & quædam sim-
 plicia futurum non habent periphrasticos, ut
 Gine / Pogine / Zgine / non dicimus. Bes
 de ginat. Sprąwiam / Sprąwie. Wra-
 cam / Wroce. Zdradzam / Zdrądze.
 Kupię / habet Kupię. Nam bede kupo-
 wat / est frequentatiui futurum. Alia tantum
 circunloquuntur, ut Wiem / bede wiedziat.
 Compositorum obuia sunt exempla. Náleśc /
 Nąyde. Zetrzeć / Zetre. Złedz / Złegel
 Złężeć / Złęie. quod est parere. Zdzieram /
 Zedre. Wydzieram / Wydre. Porro per-
 fecti & Futuri cognitio cum plurimum difficul-
 tatis habeant, maiori attentione, & accurata ob-
 servatione opus habent.

✓ PARADIGMA Futuri simplicis.

Kupię / Kupię / Kupię.
 Kupięmy / Kupięcie / Kupię.
 Kupięwá / Kupiętá.

✓ ALIUD.

I 5

Zgine /

Zginie/ Zginieſz/ Zginie.

Zginiemy/ Zginiecie/ Zgina.

Zginiemá/ Zginietá.

Sic weźmie/ weźmieſz/ &c. quod est à biore

▼ HVC ADDE.

Poyde/ Poydzieſz/ Poydzie. ab Zde.

Poydziemy/ Poydziecie/ Poyda.

Poydziewá/ Poydzietá.

Sic Poiade/ Poiedzieſz/ Poiedzie. &c.

Poiáda/ Ter. Persona, Plur. Num.

▼ PARADIGMA Compositi.

Opre/ Oprzeſz/ Oprze.

Oprzemy/ Oprzecieſz/ Oprza.

▼ PARADIGMA Neutri Paſſivi.

Odre ſie/ Odrzeſz ſie/ Odrze ſie.

Odrzemy ſie/ Odrzecie ſie/ Odra ſie.

▼ ITEM.

Nayde/ Naydzieſz/ Naydzie.

Naydziemy/ Naydziecie/ Nayda.

▼ PARADIGMA Futuri per
Periphrasin.

Bederobiſz/ bedzieſz robiſz/ bedzie robiſz.

Bedziemy robili/ Bedziecie robili/

Beda robili.

Fæmininum. Bede robiſz/ &c. Et Bede
robiſz/ Bedzieſz robiſz/ &c.

Neutrum. Bede robiſz/ bedzie robiſz/ &c.

Obſervatu dignum eſt, futurum in communi
loquendi

loquendi consuetudine, sapissime pro perfetto.
praterito, non ineleganter vsurpari. quod ego
ad temporum enallagem referro, ut Zabode
Poniá/ pro zabodlem. In rei gesta narratione,
Dicam, Rzeke/ pro Rzektem/ Dixi, vel
inquá. Vyrze go z dálektá/ pro Vyrzalem/
Sed hoc non nisi exercitatis concedimus, non enim
temere hac enallage vtendum.

Quadam futura sunt anomala, ut Wezme/
à themate Bioré. Rzeke. Videtur in hanc clas-
sem referri posse, tametsi apud nonnullos sit in v-
su simplex verbum, Rzekam/ dico, quo non
vtuntur politiones, eius loco dicunt, Morwie/
vel Powiadam/ futurum powiem/ &
rzeke. Rzekam autem in compositis est in v-
su. Nárzekam. Wyrzekam sic. Odrze-
kam sic/ &c. Ktáde/ Otoje/ Wtás-
dam/ Otoje/ &c. Bije/ Vderze/ &
bede bit. quæ tamen inter se differunt.

► IMPERATIVVS.

Pro thematum ratione formantur Imperatiui.

► Thema, uie.

Miluy/ Niechay miluie/ pro Niechay/	Præsens.
dicitur Niech/ & Niechie & Niechayze.	Futurū
Miluy/ Miluycie/ Niechay miluia.	circūloq-
Niechay miluie/ Niechay miluie.	mur per
Niechay miluiem/ Niechay miluia.	niechayet
Additur interdum by/ Niechby milowat	thema
Et Famili-	verbi.

Et Fœmininum, Niechby miłowála.
Et Neutrum, Niechby miłowáło. &
sic de reliquis omnibus.

T H E M A áie/ & eie.

Lay/ Niechay láie. &c.

Liey/ Niechay leie. &c.

T H E M A iie.

piy/ Niechay piie.

Notandum est Imperatiuis addi particulam
ze/ ut Piieze. & ß/ ut Krádníß/ Trzyß/ etc.

Am/ varium sortitur Imperatiuum.

Miey/ Niechay ma.

Mieymy/ Mieycie/ Niechay máia.

Szukay/ Niechay szuka. &c.

Em/ varium quoq. habent.

Vmiey/ Niechay vmie.

Jedz/ Niechay ie.

Jedzm y/ Jedzcie/ Niechay iedza.

Wiedz/ Niechay wie. Dicitur interdum
Hebraeorum more. Wiedz/ Wiedzac. Scias
sciens, id est, Certo scias.

oie.

Stoy/ Niechay stoi. &c.

Boy sie/ Niechay sie boi/

de/ & dne.

Kládź/ Niechay kładzie.

Krádní/ Niechay krádníe.

el/ varium est.

Trzy/

Trzy/ Niechay trze/ *tertia plu.* niechay
Chciey/ Niechay chce. (tra.

Siecz/ Niechay siecze.

Piecz/ Niechaychay piecze.
od/ e.

Wiedz/ Niechay wiedzie.

Siedz/ dze/ Niechay siedzi.

*Dicitur & Wiedziß/ & Siedziß/ vt ante
monui.*

yie.

Gryzi/ Niechay gryzie.

Idz/ Niechay idzie.

Czciß/ Czie/ Niechay czi.

*A widze/ dicitur, pátrz/ niechay pá
trzy/ & widzi.*

rze.

Porz/ Niechay porze/ Niechayby prot.

Kol/ Niechay kole/ Niechayby klot.

Czyn/ Niechay czyni.

e.

Thucz/ Niechay thucze.

be.

Skub/ Niechay skubie.

cie.

Rosć/ Niechay roście/ Niechayby rost.

ne.

Żni/ Niechay żnie/ Niechayby żał.

Sie Schniß/ Niechay Schnie. Mniß/
Niechay mnić. &c. ie.

ie.
Rob/ Niechay robi.
Lup/ Niechay lupi.
Zup/ Niechay kupi.
ede.

Przedzi/ Niechay przedzie.

OPTATIVVS & SVBIVNCTI-
uus & Potentialis modus.

Hic tres modi voce & terminatione planè conueniunt: distinguuntur autem aduerbijs & coniunctionibus, quæ illis inter coniugandum adhibentur. Cæterum vocem propriam nullam habet. Sed indicatiui perfectum mutuuntur. Optatiuo adhibetur *Boday/* id est, utinam, & *Bodayby/* & *aby*. Subiunctiuo, *By/ Bym/ Bych/* & compositum, *Jesli/ Jesliby/ Jeslibym/ Jeslibych*. *Gdy/ Gdy/ Gdyby/* & similes coniunctiones. Potentialis notæ fere est *by*. In his autem modis variatur coniugatio per tria genera, ut in Indicatiuo diximus.

PARADIGMA Optat. Temporis Præsentis & Imper. & Futuri.

Bodaybym/ & bych & abym mitowal/ (Hic nulla sit traiectione, ut in Indicatiuo *Jam mitowal/ mitowalem*) *Bodaybys mitowal. Bodayby mitowat. Pl. Bodaybysiny mitowali. Bodaybyscie mitowali. Bodayby mitowali.*

Præterit.

Præteritum perfectum & plusquā
perfectum.

Boday ábym mitowat/ &c.

OBSERVATIO.

Pro Boday sæpe dicimus, Day/ ut Day
zdrow pit. Day to áby &c. & contrasse si-
ne by. Boday mitowat/ Boday spat.
quod dicendi genus tertius ferè personis accommo-
datur. Dicimus etiam, o bych byt/ utinam
essem &c. id est Boday ábych byt/ interdū
o optandi omittitur.

PARADIGMA Subiunctivi.

Præsens & imperfectum mutuatur ab indica-
tivo, ut Gdyż mituię/ Cum amem.

Gdym mitowat/ Cum amarem, particu-
la autem By/ & Jesliby non nisi imperfecto
& perfecto & futuro iunguntur ut Bych mi-
towat/ Jeslibych mitowat. Si amarem,
similiter & Gdyż/ ut Gdyżem mitowat.
Cum amarem, & amauerim. Jesliby mito-
wat. Si amauerit. By przyiechat/ Si et cum
venerit. In potenciali semper by subiicitur, ut
amarem, Mitowatbych/ mitowatbyś/
mitowatby. &c. Jechatbych/ Tenby
sie wejyt.

Quinquā & plusquā perfectum hoc modo effe-
rimus, ut venissem si iussisses, Przyśedlbym
byt/ byś byt rozkazat. Integra coniugatio ab
indicativo petatur.

Li pro

bym et by

Byś by.

Byśmyet

Bychmy.

byście, by

Gdyżem

gdyżes.

Gdyż

gdy my.

gdyżescie

gdyż.

Li pro iesli/ verbis adiungitur. **Chceśli**
Sius, **Mozesli**/ Si potes, & ita de reliquis.

Observandum, by interdum peculiari quadā
significatione vsurpari, vt modo imperandi, mo-
do optādi vim habeat, vt **Byś milczat**. **By**
domá siedziat/ quod est, ad verbum, si tace-
ris, id est, Tace, si domi sedeas, id est, domi se-
contineas, quod vsus ipse declarabit.

▽ INFINITIVVS.

Vide supra infinitiuorum terminationes.

Præsens. **Mitowác**/ amare, **Wczyć**/ Docere.
Czytać/ legere. **Futurum**, **Bede mitowat**/
Mam mitowác/ amaturum esse, & sic de re-
liquis.

▽ PASSIVA.

Trifariam passiuæ exponuntur Polonis, vt an-
te monui, aut enim ex participio præ- Si quis impersona-
teriti perfe. temp. & verbo substan- lem locutionem hoc
tino cōstat, vt **Jestem nálezion**/ nuncupare malit, se-
ab actiuo, **Náyduie**/ Inuenior, In- sto sanè: cum in hac
uenio, aut tertia pluralis indicatiui lingua impersona-
præsentis cum casu vsurpantur, vt lia accusatiuum ha-
Náyduia mie/ Inuenerunt, id ē, beant. Ego tamen
Inuenior. **Wczya mie**/ Doceor, cū passiuum esse nō du-
nominatiuo certo careat, Passiuè ex- bito. **To przynie**
poni debet, vt si quis dicat, **Choć siono**. Hoc allatū
sie ztodziey krije/ á wždy go est. **W księgi wo**
náyduia/ id ē, Et si fur latuit de- wiedziono. In a-
prehenditur tamen. Aut per pronō- Et relatum est.

men sie/ exprimitur. *Náyduie sie/ Inueni-*
or, Vpilem sie/ Ebrius sum. Quod passiuorū
genus & Italis est familiare cum dicunt, Qua-
sto setruoua, To sie náyduie. Quello sefa, To
sie dzyeies Quod & Galli & Germani usurpāt.

Passiuorum species, cum ex verbo substanti-
uo & participio constat, utrunq, suo loco requi-
rendū est. In hac autem species, variantur verba
per tria genera adiectiuorum more.

Secundæ speciei coniugationem infra in imper-
sonalibus, *Náyduia/ Náleziono/ Nays*
da/ vide infra.

Tertiæ species ab actiuorum coniugatione mu-
tuanda est, *Náyduie sie/ Náyduies sie/*
Náyduie sie/ &c.

Si quid aut difficultatis in Participio præte-
riti temporis passiuo inueniendo occurrerit, per-
fectum actiui consulendum est, à quo Participiū
passiuum formatur, cuius rei hac exempla & re-
gulas subijciam.

▼ REGVLÆ GENERALIS.

Verba primitiua, paucis anomalis exceptis, et
frequentatiua in *Am/* desinentia, formant pas-
siuum præteritum participij, in *Any/ & Ony.*
Szukam/ Szukány. Spiewam/ Spie
wány. & eorum composita. Slychan/ Sly
chány. Sukam/ Sfukány. A Mam/ et
miewam/ quæ in hac lingua neutra esse viden-

Ktur, &

tur, & quibusdā alijs, non formatur participiū
passiuum. Nemo enim sanus dixerit, Miany/
Miewány. Sćinam/ Sćinány. po kra-
piam/ pokrapiány. Imać/ Imány. et.

Quæ in Ony/ Zdradzam/ Zdrádzony.
Zdarzam/ Zdárzony. Oskarżam/ O-
skarżony.

Item quadam quæ e impurum habent, & quæ
in ác/ in ec/ & in uie/ desinunt: similiter formāt
hoc participium in Any/ ut Orze/ Orány.
ablatoz. Miluie/ Mitowány. Łać/ Ła-
ny/ & lity/ quod adiectiuum est, non participi-
um, ut quidem iudico, Brác/ Brány/ Wy-
brány. Siac/ Siány. Rlwác/ Rlwo-
ny. Plwác/ Vplwány. Szeiwác/ V-
szeiwány. Tkác/ Tkány. & composita,
Tłatłány/ przetłány/ &c. Widzieć/
Widziány/ quod habet in Plur. Numero
Widzeni.

¶ Promiscua terminationes.

poymuie/ Poiety/ à simplici, Jety.
Náyduie/ Náleziony. Nápominam/
Nápomniony/ & Nápominány. po-
czynam/ Pociety. Przede/ przedziony.
Tne/ Ciety/ Vciety.

Hinc, Rospiety/ Nąpiety/ Rospi-
nam/ & Nąpinam/ & przypinam/ &c.
& Zągiety/ & Ząganam.

Krądnel

Krądnę/Krądziony. Ciągnę/Ciągniony.
mknę/à quo pomysłam/pomkniony.
Tre/Tąrry. Nosię/Nosiony. & cōposita.
Dre/Dąrry. Siedzę/Siadły. & compo-
sita quæ nomina potius quam participia sunt, ut
Ssiadły/Osiadły. &c.

Ab Jde/compositum est, Dochodzę/vn-
de Dośćte/quod perfectum & maturum sonat,
ego nominibus talia non participijs ascribo.

Rądzą/Vrądzony. Wiśię/Więsiony/ce
Obięsiony/ & Ząwięsiony/ ab alijs compo-
sitis, Cieśię/Cieśiony/ Vcieśiony/ pocie-
siony/ &c.

Sądzę/Sądzony. Wiodeł/Więdzony.
Jem/ Jedzony/ ab hoc verbo fit, Śniedny. E-
sculentus vel esui aptus.

Stawię/Stawiony. Rozumiem/rozumiany.
Śmie/ Nładymam. Dęty/ Ciądęty.
Siedle/ Usidlony. Bronię/Broniony.
Witkę/Vwikłany/ Chronię/Vchroniony.
Vmiątam/Vmieciony. Karmię/Karmiony/
unde Karmny/ut Karmny wół/ Karmny ká-
plun/ Altilis. Męty/ Męty.

Szyję/Szyty. Ryję/Ryty.
Piję/Pijąny/ & Pity/ Poculentus nomen, vel
potui aptus, ut Miod pity/ Mulsum.

Robię/ & composita, Robiony/Vrobiony.
Trzęse/ Trzęsiony/ Drapię/ Drapąny.

Bode/	Bodziony/	Trápie/	Trapiony.
Żne/	Żety.	Leczyć/	Leczony.
Kłne/	Kłety.	Strzege/	Strzeżony.
Ślubnie/	poślubiony.	Topie/	Topiony.
Sypie/	Sypány.	Arwáwie/	Arwáwiony.
Pieścić/	Pieściony.	Sieć/	Siecżony.
Mowie/	Mowiony/	Rzeczony.	
Karze/	Karány.	Párze/	Párżony.
Pieć/	Piećżony.	Racze/	Dracżony.
Włóć/	Włóćżony/	Gárdze/	Gárdżony.
Cięć/	Ciężony.	Biję/	Bity.

Gryze/ Gryżiony/ Ogryżiony/ & Ogryżty *nomē.*
 Chodze/ *à quo cōposita.* Przechodżony/ *etc.*
 Mogę/ *vnde* przemagam/ przemożo-
 ny/ & zamagam się/ *habent* zamożysty/ *nomen.*

Kole/	Kłoty.
porze/	proty.
tlucę/	tlucżony.
ślubę/	ślubiony & <i>cōposita.</i>
ślubie/	ślubány.

Roste/ *habet* Rostry/ *quod est non participi-
 um, vt* Konrostry. *Equus grandiori statura
 vel molle.*

*Cetera quis facile conijciat, si hac, sem-
 per in promptu habuerit.*

*Qua non habent passivum participium: sic cir-
 eunloquimur, Jam est śinety/ pro Śmę-
 ce śiel*

ce sie. Smutny/ & Zásnucony/ pro sinu
ce sie/ Zásnuacam sie.

Quod antea monui, quædam ultimam vocalē
amittere, diligenter observandum est, ut po-
ciet/ pro pocjety. poiman/ pro poimás
ny. Vbit/ pro Vbity. Pjjan/ pro Pjžány.
Všiečjon/ pro Všiečjoný.

IMPERSONALIA.

Duas impersonalium classes initio constitui-
mus. Alia enim in a desinunt, aliam terminati-
onem sortita particula sie adsciscunt. Quæ a fini-
unt à personalibus sumpta sunt: nempe à tertia
persona plur. indic. præsentis cuius paradigma
Subijciemus.

Indicat. Præs. Gráia/ Luditur. (sum ē.

Plusquã perfe. Grano/ Ludebatur, & lu-

Imper. & Perf. Grano byto/ Lusumerat.

Futuro, Beda grác.

Optati. Præs. Boday grano.

Perfekt. Bodayby byto grano.

Futurum, Bodayby grano.

Subiun. Præs. Godyby grano.

Perfekt. Godyby byto grano. etc.

Sni sie/ Sni mi sie/ Snito mi sie/ cum
ablativo & o.

Præteritum horum verborum formatur à præ-
terito passivo, ut Milowano/ Lano/ po-
jero/ poimano/ Brádziono/ Tártol
K 3 Dártol

Darto/ Siedziano/ Szto/ a sedt/ & com
 posita, Podešto/ Odešto/ & a frequentati-
 na, Jędzano/ Skubiono/ Bito/ Bija-
 no. Byto/ Bywano. Tluczono/ Sclu-
 czono. Kłoto/ Kolono. Możono/ Scie-
 to/ Ścinano. Náleziono. Wiedziono.
 Wodziono. Wożono. Jedziono. Myto
 Vmywano. Szyto/ Szywano. Vmie-
 ciono. Kłwano. Plwano. Trzesiono.
 Przedziono. Bodziono. Zeto. Poczeto.
 widziano. Sieciono. chodziono. Proto.
 Strzyziono. Broniono. Karmiono.
 Ryto. Orano. Kłeto. Mowiono/ Rzes-
 ciono/ Rzekto sie/ Powiedziano & Po-
 wiedziano/ Sed istud est perfectum illud fre-
 quematiuum, Sypano/ Suto/ a Sucl etc.
 Hae autem casum recipiunt, ut Widziano
 go/ visus est. Zábito go/ Interemptus est.
 quod de iis intelligendum est quae ab actiuis for-
 mantur.

PARadigma posterioris formae.

Indicat. Pras.	Dzieie sie.	Cuie sie.
Impe. & perf.	Dziato sie.	Cneto sie.
Plusquā perfect.	Dziato sie byto.	(sie.
Futuro,	Bedzie sie dziato.	Zecnie
Impera. Pras.	Niechay sie dzieie.	
Futurum,	Niechayby sie dziato.	
Op. pras. et Impe.	Bodayby sie dziato.	&
pratermisso by.		Plusquam

Plusquam perfe. Bodayby sie byto działo

Obserua quod supra monui in hoc modo & Subiunctiuo saepe omitti, Boday & gdy/ praesertim in imperfecto, ut Robitoby sie/ Labo-
raretur. Jadtoby sie/ Juzby sie spáto/ si-
cut in actiuo d'icim, Spatbych/ Jadtbych/
byni miał co/ &c. quae conditionem signifi-
cant. Byś y zdechł/ Byś mie nabárziew
prosił/ consequentiam negationis significant, id
est, non faciam quod postulas.

Subiunctiuus planè cū Optatiuo cōuenit voce.

CONIUGATIO Verbi Substantiui.

Indicatiui Praesens.

Jestem/ Jesteś/ Jest.
Jam iest/ Tyś iest/ On iest.
Jestesmy/ Jesteście/ Sa.

Imperfectum &c.

Bytem/ Byłeś/ Był.
Jam był/ Tyś był/ On był.
Bylismy/ Byliście/ Byli.

Femininum.

Byłam/ Byłaś/ Była.
Bytysmy/ Bytyście/ Były.

Neutrum.

Bytom/ Byłoby/ Było.
Bytysmy/ Bytyście/ Były.

Futurum.

Bedeł/ Bedziesz/ Bedzie.
K 4 Bedzies

Bedziemy! Bedziecie! Beda.

Imperativi Praesens.

Niech bede! Badź! Niechay bedzie.

Badźmy! Badźcie! Niechay beda.

Futurum.

(był.

Niechay bych był! Badź! Niechay by

Niechay byśmy byli! Byscie byli! Niechay by byli.

Optativi Praesens.

Boday bych był! Byś był! By był.

Boday byśmy byli! Byscie byli! by byli.

Vtinam fuisset & si fuisset.

Imperf. etiā Subiunct.

Bych był! Byś był! By był.

Byśmy byli! Byscie byli! By byli.

Plusquam perfectum.

Był bych był! Był byś był! Był by był.

id est, fuisset.

Infiniivus.

Być. *Participium.* Bedac.

Być/ci Dativus, Futurum significat, ut Być

dżdżowi! pluet, Być mi v nas! ad nos

veniet &c.

PARTICIPIUM.

Participia,

Participia cū adiectiuis sint similia, quicquid ad eorū cognitionē erit necessarium, inde peti poterit, loquor autem de genere. Declinatione. Casibus. Numeris. etc. Temporis autē cognitio huius loci est propria.

Terminatio actiua, praesentis temporis masculini generis, ac. Famin. acc. Neut. acc. *Amiećrobiać* *Amiotownárobiacal* *Bydłorobiace*. Obseruandum tamen, terminationem acc. saepius pro Gerundio in Do usurpari: & omnis est generis, vel explicatur p subiunctiuum. *Ocieć vmieráiac dzieći* sive bráru porucił. *Máćká list cysťáiac omidláć*. *Bydłorzac zdechł*, id est, dum moreretur, dum legeret, dum laboraret, vel moriens, legens, laborans. Notanda sunt anomala, *Jem* *Jedzac*. *Mowie* *Mowiac* & *rżęćac* *arżęćam* & *rżęćac* unde, *Łćieć rżęćac*. Latine, Nedum, vel tantum abest, ad verbum, non dicendo. &c. Ab indicatiui persona prima formatur hoc Participium & facillime ac nullo prorsus negotio inueniri potest.

DE PARTICIPIO ACTI-

uo praeteriti temporis.

Polonē in Participijs actiuis imitantur Gracorum aoristum primum. Latini hoc participium efferunt per ablatiuum absolutum passiuæ vocis. Eius terminatio est *ſy*. Sicut Graci *σας*, *υ* *α* *ι* *τ* *ο* *ς*, *π* *ο* *ι* *ς*. **K 5** *ziadſy*

Zładſzy keſ/ poiebdziem w droge. Prze-
 cżytaſzy kſiegi/ ſpalit ie. Przepiſa-
 wſzy ten liſt/ wroćże mi gi. Quo dicendi ge-
 nerenihil apud Polonns eſt frequentius, neq̃ ele-
 gantius.

FUTURVM.

Nulla eſt peculiaris vox huius temporis in
 participio. Quoties autem opus eſt, nos futuro in-
 dicatiui utimur, vel circumloquimur per verbi
 habeo. Sumiturus. Połáde/ vel Mam ies-
 thác. Sum ſcripturus. Bede piſat/ vel
 mam piſác.

Paſſiva quoq̃, vocis nullum hic futurum habe-
 mus ſed circumlocutione utimur. vt amandus,
 Godzien miłóſci/ Godzien áby go mi-
 łowano/ vel ktorego beda miłowác/ et
 ſic de reliquis.

De participio paſſiuo praeteriti tēporis, vide
 ſupra in verbis paſſiuis, vbi copioſe hanc partem
 proſequuti ſumus. Quod ad participij Syntaxim
 attinet, ne plura à nobis commemorentur, planè
 ſequitur ſui verbi conſtructionem, vt Miłui-
 pieniadze/ Miłuiac pieniadze. &c. Qua-
 re in Syntaxi nos de participio nihil trademus.

ADVERBI- VM.

Aduerbiq̃-

Aduerbiōrū vōrie cūm terminatiōes, tūm significatiōes sūnt. Admittunt etiā comparatiōem vt & apud Latinos. Alia autē d se existunt, alia aliunde orta.

Terminatiōum alia sūnt a/ vt Bryioma/ Ta/ Teilē. Piechota/ quod & pieśo/ dicitur pedestri itinere. Alia sūnt kiem/ vt Milcz/ kiem/ Tacie. Narokiem/ Data opera. Cat/ kiem/ Duśkiem/ Poiedynkiem/ & illa puerilia. Pezem/ Lorem. Alia in mie/ Gm/ ácmie/ Obscurē, vel in tenebris, vt Omas/ cmie siedzieć. Alia in ie/ quæ terminatio est vsitatissima, vt Pieknie/ Pulchrē. Alia in ecj/ vt Wrecj/ comminus, & dozab/ tamen s ad nomen pertinet, videtur tamen in Aduerbiū transire. Alia o/ vt Trudno/ Difficulter. Projno/ in cassum. Pusto/ vt Pusto dom/ stoi. Solitudo est domi. Alia in wie/ vt Les/ dwie/ Vix. alij dicūt Ledwe/ & Zaledwe. Alia in ko/ vt Dáleko/ Procul, pro quo dicimus etiā Opodal/ quod satis commodē Latine expresseris per longiusculē. vt Jeszcze opo/ dal miasto. Adhuc longiusculē distat oppidū.

Declinatiōis speciem ista aduerbia habere videntur, vt Z dáleka/ Z dala/ Z wysoka/ Z glabo/ ka. Aduerbiis etiā loci annumerari possunt, Z zastola/ Z załawia/ przeździeki/ Z zas/ cępcja/ Z zarzecja/ quæ vno verbo Latino exprimunt.

exprimi nequeunt, ut *Ide z zarzecia* / Venio
ab ea parte, quae transfluvium est, & sic de alijs.
(His addi potest, *Poprzet* / *Ua vtoś* / *Ua*
prost / *Wciaż* / & similia.)

Aduerbijs etiam ad censerī potest, *Oślepi*
id est, clausis oculis, *Cyt* / tacite. Sed ex signi-
ficationibus ipse terminationes elucescent, quas
succincte trademus.

Quae à se existunt, *Dziś* / *Dziśia* / Hodie,
quod tamē videtur esse à *Dzien* / Dies, *Jutro* /
Jutroś / cras, quod ego à nomine *Jutrznia* /
& *Jutrzentá* / id est, phosphorus stellae, de-
duco.

Aliunde orta, ut *Wieczor* / vespere. Qua-
dam huius classis circunloquimur, ut *po polu*
sku / *po Niemiecku* / *po Włosku* / *po cze*
mu / *po iakiemu* / *po naszymu* / *po sta*
remu / *po Baktwarku* / quod eleganter forma-
uit doctiss. Kochanovius. Quaedam bifariam ef-
feruntur, ut *Lakomo* / *Lakomie* / *Auidē*,
& similia.

✓ SIGNIFICATIONES.

Loci, id est, in loco. *Hic*, *Tu* / *Sám* / *Aya*
wo / *Ayw*. Illic. *Tám* / *támo*. Istic. *Tám* /
gdzieś ty jest. Ibi, *Tám* / *Gdzie*. Vbi,
Gdzie. *Gdzie wziąć tu wziąć* / *Gdzie*
nabyć tu nabyć, peculiaris phrasis quod dici-
tur. Nō quarendū vbi aliquid haberi iure possit
sed o-

sed omnino habendum esse, sine ullo defectu. quo
iure qua iniuria. &c. Kedy/ Gdzieś/ Re-
doss. Vbiunq, Gdzie/ & Kedykolwiek.
Vbiq, Wsedy/ & Wsędzie. Vbius, Ledá
gdzie/ Ledákedy. Alibi, Jndziey. Intus,
Wnatrz/ Wewnatz. Blisko/ Blizu.
Wacześnie/ Waprzestrzeni. Foris. Wá
dworze. Supra, Wá gorze. Infra, Wá do
le. Praesto. Pogotowi/ vel Wadoredzi/
id est, in promptu.

Alro.

Ad locum, Huc, Sám/ Illic, Tám/ I-
stuc, Tám. Eò, Tám.

Quò, Gdzie/ Kedy. Quocunq, Gdzie/ &
Kedykolwiek/ Wáktorakolwiek stro-
ne. Foras, Precz. Inrorsum, Wnatrz. Re-
irorsum, Współ/ Wład. Sarsum, W go-
rze. Deorsum, Wá dol. Quorsum, Ktoredy.
Leuorsum, Wá lewo/ Ksobie. Dextrorsum,
Wá prawo/ Od siebie/ Versus. Ku/ &
Wá/ Adde. Wtwarz/ Wznák/ Proné,
Supine.

De Loco. Hinc, Stąd. Illinc, Stáma-
tąd. Inde, Zowad. Vnde, Stąd. Alicun-
de, Stąd. Infernè, Odspodzi/ Zdotu.
Supernè. Zwierzchu/ po wierzchu/ Wá
wierzchu. Poloni dicunt peculiari quadã phra-
si, Przylechał wierzchem/ id est, Wá po-
ni. ad

niu. ad statuendum discrimen itineris pedestri,
& curulis. Desuper, Zgory.

Per locum, Hac, Tedy. Illac, Owedy/
Owedy. Istac, Tam tedy. Peregrè, Precz.
Abeo peregre, Jàde precz. & Absum pere-
gre. Jàm iest w gošćinie. Hinc, Zàgos-
šćić sie. Diu domo abesse, & peregrè abesse, &
Rozgošćić sie. Itineris impedimenta de pone-
re, & quasi respirare. Jedzie z gošćiny. Pe-
regrè redit. Domi, Domà/ W domu. Mi-
licia, Wà woynie. Humi, Wà ziemi. Ru-
ri, Wà wsi.

Temporis, Hodie, Dziś. Cras, Jutro.
w tym, id Nunc, Teraz/ Wà ten czas. Nup. r. Nies
est, intere dawno. Aliquando, Niekiedy/ Czasem/
a, w tym Iam, Już. Tum, Tedy. Tym czasem/
przyszedł Wten czas. Mane, Ráno/ Zzáránku/ S
wieczór, poránku/ & diminutivum Rániuczko. Se-
ro. Pozdno/ unde verbum. Opozdzic sie/
Tardius venire, vel Sero. Semper, Zàwszdy/
& zàwsze. Paulisper, Mátó/ Máluczko/
Wàchwile. Quo ad, Jle. Quàdiu, póki/
Dotad/ Sotad. Hastenus. Iam, Teraz. o-
lim, Kiedys/ Przed lacy/ Z dawna. Mo-
dó, Dopiro/ Dopirko/ Dopiruczko.
Pridem, Dawno/ Sawienko z dawna.
Dudum, Dawno/ Długo. Nuper, Nieda-
wno/ Onegdà/ unde Onegdáyšy/ Nu-
perus

perus, Niedawienko/ Nuperime. Antea,
Przedtym. Heri, Wczorá. Nudius tertius,
Trzeciego dnia/ etc.

Postridie, Názájutrz/ Perendie. quidam
interpretantur przez dzień/ quod non placet,
cum diem significet qui postridianum sequitur.
Interpretor, Po iutrze. In posterum, Náz
potym/ Od tad/ Od tego czasu. Nunc
huc, nunc illuc. To tám/ to sam. Modo, id
est, paulo post, Po chwili/ Wnet/ Náz- Skoro.
chmiasz. vsq, Aż. quod inepti quidam dicunt Postquá,
eż idioma sequenti Mazouitičũ verbis ad locum Vbi.
et de loco significantibus iungitur. Jest áz z
Rzymá/ Roma vsq, Poštat áz do Rzy-
má. Romam vsq, Subinde, Często. Adhuc,
Jeszcze. Adde. Wespiaćti/ W pierwo-
špy.

Numeri, Semel, Raz. Bis, Dwá rázy/
Po drugie. Iterum, Dwá kroć. quod non
inflectitur. Dicimus autem, Pieć rázow, sed,
Pieć kroć/ et sic in infinitum. Toties, Tyle
kroć. Tyle rázow. Quoties, Jle kroć/ Jle
rázow. saepe, Często/ Często kroć. Raro,
Rzadko. Kursus. Iterũ, Zasiel/ Powtor-
te/ et znów/ Vnde Powtarzác/ Iterare.

Negandi, Non, Nie. Neg, Ani/ Ni.
Minime, Namniey/ Dynamniey/ Bys-
kaská. Nullatenus, Żadno miara/ Za-
dnym

bnym sposobem/ Zabnym obyczaiem/
Nitatie/ Nitako/ & Owsjeti/ & similia
exoletis relinquimus aniculis, & monachis.

Affirmandi, Tak/ Ita. Owssem/ Bál/
Quippe, Etiam. Quod etiam proprie respondet
nostro Tez/ ut, Etiam daemones Deum metuunt.
Tei Ciartowie Bogá sie boia. Vtimure-
tiam in eclipctica oratione & ea quidem reprehē-
soria ut aliqua iniuria affecti dicimus. To tez.
deficiente oratione innuere volumus, id nobis di-
splicere. Contemptum interdum significat, inter-
dum affirmant. ut si quempiam cælo tactum di-
cas aut mortuum; respōdeat alter, Zlyc tez byl/
quasi dicas; merito sceleratus, enim aut cert erat,
qua vsus melius docebit. Tak wczás/ Sic satis
vel mediocriter. Záprawde/ Poprawdzie/
Wprawdzie/ Jscie/ Jáiste. Certè, Profe-
sto. Práwie/ Planè. Xowssem/ Maximè.
Bezpochyby/ Bezpochybnie.

Demonstrandí, En, Oto. Ecce, Owo. Hè,
Owo ia. Ano/ Ali/ Alić/ Aliści.

Optandi, Boday/ Vinam. O By/ O Si.
Hortáli, Tuż/ & Tuże/ Eia, Age, Age-
dam, Azite, & Tuż iedno/ Tu iedno.

Ordinis, Já tym/ Po tym/ Deinde. Ná-
potym/ Leinceps. Nápochwile/ po-
chwili/ ut Schoway mi to nápochwia-
te. Mihi hoc reponi aut asserua, ut paulo post
vitar.

vtar, videtur esse temporis non ordinis. Rázem/
Simul. Zárázem/ Z strzástiem/ Protinus, Cō-
tinuo. Przedtym/ Przodkiem/ Antea. Pos-
tym/ Postea. Pochwili/ Náostátek/ Ná-
wet/ Koniecynie/ Deniq. Tameśi Konie-
cynie/ affirmandi sit, et significet, omnino, plane.
Nád to/ Druga/ Rtemu/ Præterea. Wza-
iem/ vicissim. Náprzemiány/ Idem, quod et
alternatim et alterius dicitur. Interrogandi. Cze-
mu/ Dla czego/ Cur, Quare. Kiedy/ Quando,
Aza/ Azas/ Zas/ Za. Zali/ Num. Nunquid.
Nonne. Co/ Czemu nie/ Czemu ták/ Quid.
Quidni. Quid ita. Similitudinis, Jako/ Jakos-
by/ Jáko iedno/ By/ Quasi, Ceu, vt Tanquã.
Ták iáko/ rzkomo/ et wrzkomo/ quasi,
Rzkomo nie wieś. Quasi nescias, vel perinde
ac si nescias. Tákże Dóák/ Tákież/ prout. Ro-
wnie/ Equè. Perinde. Wśytko zá iedno/ J-
náczy/ Jnák/ Uicináczy/ Aliud. Secus.
Non secus. Bifariam construitur, vt Uicinás-
czy iáko/ et Uicináczy/ iedno iáko/ Non
secusquã, Którym obyczáiem/ Wtóry os-
by czay. Quo modo.

Qualitatis, Mężnie/ viriliter. Dobrze/
Zle/ Benè. Male. Pretko/ Celeriter, quæ inter-
dum bifariam offeruntur, vt Mocno/ Mocnie.
Lácnio/ Latwie. Smieśno. Smieśnie/
Ledwo/ Ledwie. Srogo/ Srodze. alia in

L

ol tantum

o/ tantum desinunt, ut plecho. Twárdo.
 Długo. Tesno. Prožno/ po prożnicy/ &
 qua gestum significant, Szychem/ Punktim/
 Pląza. Dyrwca. Dyrwka. Strzaskiem/
 & ista. Jednąko/ vno modo Dwołako. Tró-
 łąko/ Dziesięciórąko/ &c. Bifariam, Trifa-
 riam, Decem modis.

Quantitatis, Wiele/ Multum; Siłá/ quod
 cum nomen sit, in aduerbium transit, Siłá pie-
 niedzy/ vis, id est, multum pecunie, Bąrzo/
 Multum, Valde. Mąło/ & Rąseł/ Multum
 Dośyć/ & Dość/ & Dości/ Pöeticè. Satis.
 Nązbyt/ Nimum. Dościjątką/ Penitus, o-
 mnino prorsus. Compositacum prąwie/ ut Prą-
 wie cudnie/ Perpulchrè. Compositacum przyl/
 ut Przyduśnietysym/ Przysstrąśnietysym/
 de quibus in nomine diximus.

Item hæc, Tłicmal/ Bez mąłá/ Bliśko
 tego/ O wlos/ & illud rancidū Jak miazł/
 fere sic interpretantur, penè, prope, propemodum.
Dobrze fere, & ferme. Huc pertinet & vsitata illa in hac
 nieśkaleie lingua locutio. Dobrze żyw/ pro, Ledwo
 id ē, mało żyw/ quod vehementer irasci significat. Ego hinc
 nic. by do natum esse hoc dicendi genus existimo. Adeo bi-
 brze sko- le efferueo, ut præclare mecum agatur, quod sim su-
 nat. etiam peristes. Dobrzem żyw ną cie/ Vehementert-
 si animam bisuccenseo. Item Zle/ pro vix sumitur: Zle był
 azat. przyiechał/ Zle sie okazał/ pro eo quod est,
 Ledwo

Ledwo przyiechał/ Ledwie sie okazał.
Quod explicare possumus, per Dopiero. Sed in
hac locutione observandum est ut semper aliquid
subiiciatur, ut zle sfiadt skonia/ á vmart.
Huc addenda sunt & ista, Lekko/ po lekku/
po malu/ po kusu/ po kasku/ Ledwie/ Le
dwo/ Zaledwie/ Sensim, Paulatim, Pederen-
tim, Egré, Vix.

Dubitandi. Snadź/ podobno/ Co wiesz
dzieci/ Jesli/ Forzan, Forsitan, Fortasse, Virū, Czy, &
An. czyli q

Personis attribuuntur. Zemna/ Mecum. Zto
ba/ Tecum. Z soba/ Secum. Z nami/ Nobiscū, mino com
Z wami/ Vobiscum. Sed hac sunt Pronomina po
tius quam aduerbia. Razem/ Calkiem/ Simul.
Integrē.

Separationem seu distributionem hac significat,
Z osobná/ Seorsim. Po iedyntkiem/ Sigillatim
Rozdzielnie/ Diatse. Inaczej/ Aliiter. Nā
dwoie/ & Wedwoie/ Bifariā quod & Dwo
iātim sposōbem/ exponitur. Nā troie/ Tri- Sic kry-
hariam. Rozmáicie/ Multifariam; & ita dere iomkal
liquas. Tak wielu/ Tylko/ Tylo/ Byle/ Je Pokas
dno/ By iedno/ wždy/ excludendi Aduerbia, tnie.
Solum, Tantum, Modo, Saltim, Duntanxat.

Iurandi, Nā/ vi, Przysiagi nā Bogá/ p
Deum qui dicunt przez. Latine non Sarmatice lo-
quuntur, quanquā sit in frequenti vsu. Datiumum

tamen saepius vsurpant in iuramentis, vt Bogu
flubuię/ & przysięgam.

Eligendi, Ráćięy/ Wiecey/ Gwóßem/
Dowóßem/ Potius, Magis, Imo, vltimum illud
barbare quidam Latinisantes dicunt, & Imo, nos,
Imo, vero.

Congregandi, Społu/ Spolecznie/ Gros
máda/ Stádem/ Simul, vna, Coniunctim.

Prohibendi, Niechay/ Niech/ Nie/ Ne.

Concedendi, Dobrze/ Cżyście/ quæ cum pro
prie sint aduerbia qualitatís, tamen vsurpátur, pro
esto sanè.

Euentus. Z przypadku/ Z trefunku/ Tre
funkiem/ Forte, Fortuito, quæ nomina non sunt,

Comparandi. Mniey/ Minus, Wiecey/ Ma
gis. Nalepiey/ Optimè. Nagozney/ Pessimè.
Niamniey/ Minimè, Naywiecey/ Pluri
mum, &c.

▼ COMPARATIO.

Est naturalis, & præter naturam in aduerbijs
comparatio, sicut & in nomine, vt ostendi.

▼ NATVralis Comparatio.

Prosto/ Prościey/ Naprościey.
Sowito/ Sowiciey. Sporo/ Sporzey.
Blisko/ Bliżey. Predko/ predzey. Celeriter.
Rzadko/ Rzedzey. Raro.
Często/ Częściey. Sape.
Mejnie/ Mejniey/ Namejniey. Fortiter.
Spráwie

Spráwiedliwie/Spráwiedliwiey/Nas
spráwiedliwiey. Iustè. &c.

Drobnie/Drobniey/Nadrobniey. Minute.

Długo/ Dłużej/ Nadłużej. Longe.

Krotko/ Krotcey/ Naćrotcey. Breuiter.

Srogo/ & srodze/ Srodzey/ Naśrodzey.

Miałko/ Mieley/ Namieley.

✓ Nomen Miałki/ opponitur profundo &
significat aquam qua vado transiri potest, cum non
obest profunditas.

Rádo/ Ráciey/ Naráciey/ &c. Libenter.

✓ Diminutina Aduerbia.

Drobnie/ Drobnuchno.

Cyscie/ Cysciuchno.

Krotko/ Krotciuchno.

Et infinita huius generis.

✓ COMparatio contra naturam.

Máło/ Mniey/ Namniey.

Wiele/ Wiecey/ Nawiecey.

Dobrze/ Lepiey/ Nalepiey.

Zle/ Gorzeý/ Nagorzey.

✓ Aduerbia à nominibus non orta.

Bárzo/ Bárziey/ Nabárziey. & similia.

Im/ & Tym/ comparatiuis iunguntur. id est,

Quò, Eò, Im wiecey wciýß/ tym mniey

vmie. Quò magis doces, minus ille scit, ad verbo.

Tanto indoctior, quanto diligentius docetur.

Obseruandum aduerbiorum comparationem imi
tari suorum Adiectiuorum naturam. L. 3

In Superlatiuis utimur interdū particula *Co* /
 ut *Conarychley* / interdum omittitur, *Na* / ut.
Corychly / quod respondet Latino quā. In no-
 minibus adiectiuis hoc quoq; obseruatur, ut, *Co*
nalepsy / *Conapredsy* / *Conaczelnieysy* /
 & ab / *q* / *Na* / *Co* *lepsy*. &c.

PRÆPOSI- TIO.

QVarundā Præpositionum varia est construc-
 tio: unde fit, ut interdum vnius eiusdemq;
 Præpositionis varia sit significatio, ut Aliud est,
po / cum Accusatiuo, ut *Brnie po pás* / *po*
Poláná. Item aliud, *Szedl po chleb* / *po wi*
no. Aliud cum Ablatiuo, ut *Ponim* / Post eū,
po nim / A beo, &c. Item, Aliud est, *Za to*.
 Aliud, *Zá tym* / quod nos suo loco trademus.

¶ SIGNIFICATIONES PRÆ-
 positionum, quæ Accusatiuum adsci-
 scunt, apud Latinos.

Ad,	<i>Do</i> / <i>Ku</i> / <i>K</i> / <i>Ná</i> /
Apud,	<i>V</i> / <i>Przy</i> /
Ante,	<i>przed</i> /
Aduersus,	<i>przeciw</i> / <i>przeciwko</i> /
Cis,	<i>Stey strony</i> /
Ultra,	<i>Zá</i> / <i>Zoney strony</i> /
Intra,	<i>W</i> /

Extra,

Extra,

Vix vno verbo exponi potest, et ple-
rūq; circū locutione effertur, vt postea
exēplis ostēdemus, Extra vrbē, Za

Circum,

[Okolo/

(miastem/ &c.

Circa,

[Okolo/

Circiter,

Okolo/ q; vox interdum exponitur
per 3/ vt Mam 3 dziesięć koni.
Jest mu ze dwadzieścia lat/
Sunt mihi equi circiter decem. An-
nos natus est circiter viginti.

Comra,

Przeciwo/ Przeciwo/

Erga,

Bu/ Przeciwo/ in bonam partē.

Ua/ Princeps erga Populū clementis.

Sobry na poddane/

Imper,

Niedzy/

Infra,

Exponimus fore, pod/ sed habendo
est hic delictus, vt si dicas, Est infra
omnes alios, id ē, podle sſy mie-
dzy wszytkim/ vel ze wszy-

Supra,

Uad/ Ua/

(tlich.

Luxta,

przy/ podle/ wedle/ wes-

dlug/ podlug/ V/ Imo/ &

Ob,

przed/

(Mimo.

Per,

przez/

Prope,

Blisko/ Jakiemiarz/ Rusticū ē.

Prater,

Okrom/ Oprocz/ Broom/ kro-
mia/ Procz/

Propter,

Dla/ podle/ przez/

Post,

po/ 3/

L 4

Penes

Penes, Przył

Secundum, poł

Trans, za.

¶ ABLATIVO HÆ FAMV-

lantur.

A, Od/ż/ Pro quo etiam scribimus s.

Ab, Od/ż.

Abs, Od/ż.

Abſq̃, Bez/ Oprocz/ Procz/ Krom/

Cum, ż/ S/żel (Kromia/
Sto mocy/ iest go s to/ be/
dzie go s cie/ Chleba s po-
trzebe/

Clam, Krjontka/ Quāquā circūlocutione
hic viimur, S cym sie przed oyo-
cem krje/ Hoc facit clam patre.

Coram, przed/ Przył

De, Oł

E, ż/żel

Ex, ż/żel Wył

Pro, za/ przed/

Pra, w/ przed/

Sine, Bez/ Procz/ &c.

Tenus, poł Do.

¶ VTRVNq̃ casum quatuor hæc

admittunt.

In, w/ wel

Sub, pod/ poł przeł

Supers

Super,
Subter.

Uá/Uád/O/Wi

pod.

▽ OBSERVATIO.

Istæ Præpositiones, Bez/Uád/Od/Przed/
Przez/Z/Wi interdum assumunt eī in fine, eu-
phoniæ gratia, Bez/ & Przed/ sequente conso-
nante, non tamen perpetuò, ut Bezećci/ Beze-
wsey chciwości/ Sine honore. Beze mnie/
Sine me, Przesemnie/ Uádemwstyki/ Uá-
demna/ Uádelbem/ Odemnie/ Przed-
drzwiami/ Przedemna/ Ze wstyki/ Ze
wnatrz. Ze wśad. In verbis compositis hoc
diligēter obseruandū, ut Rozedrzeć/ Zedrzeć/
amittit e in præteritis, rozdár/ zdár. Zetrzeć/
Stárli. Zgiąć/ Zegnie. futuri tēporis, We-
tbie/ We dnie/ We wstykim/ We wśi/
We krwi/ We mnie/ We stulac/ We stu-
konie/ We dwoie/ We troie/ We czwore.
In compositis verbis idem huic Præpositioni accidit
quod superiori quod nisi quis obseruet, facile hallu-
cinabitur, Wzbiera wiśtá/ Wezbratá wiś-
tá. Sed hæc ad vsum relegamus.

Pro Eū sæpe dicimus, & ut Stuiy & stolus
vide in literis.

Construções Præpositionū vide in earū Syn-
taxi, quam Deo auspice, postea trademus.

L. 5. Coniun-

CONIUNCTI ONES.

Coniunctionum alia sunt
simplices, ut bo / gdy /
złotaści / Enim, Praefer-
tim. Cōposita, ut bo wicm /
Abowiem / á z w ł a ś c i á .
Alia connectunt orationem,
ut A / J / siue X / też w i e c /
quod saepe est expletivū. Sa-
pe etiam pro t e d y / u s u r p a -
tur, ut Jesli nie t e d y /
w i e c o w e d y . Item inter-
rogativum est negationē in-
cludens? ut, W i e c t o c n o s .

Differunt usu, A / & J /
tametsi significatione conue-
niunt. A / enim praeterquā
quod coniungit, videtur in-
terrogatorius particulis acce-
dere, ut Bratá iuś ocie c
opátrzyt / á i a c z o b e d e
miał? Vbi á interrogando
connectit. Nec licet hoc loco
usurpare i. Item non dici-
mus á t o á o w o / Sed i t o
i o w o . Sed ista usus doce-
bit.

t a ? w i e c t o b i e ś i á d á ? Quasi dicas, minime. Et
q, quoj. Przy tym gdy / t e d y / ś k o r o . T i z /
u i z l i / Quae duae collationem significant, ut złoto
lepszé niż & niżli srebro / melius aurum argen-
to, id est quā aurum. In á c z e y m o w i niż p i r z .
w e y / aliter loquitur quā prius. Dicitur & n i m /
ut, P o c i e k a ś n i m p r z y i á d e / Expectabis diu,
s. priusquā redeo. T i m s i e p a n u b i e r z e i a s i e
n i i e m . Cibum ego sumpsero anteq̃ herus se arna-
rit dum se ornat.

Ś k o r o / est Latine, cum primum. Vbi pri-
mum, simul,

mum, simul, simulac, & simulatq. Przytymsi
præterea vel ad hæc, vulgus post epistolarum sa-
lutationem ab hac particula ferè literas inchoare
solet. Alia coniungendo disiungunt, vt ábo/
álbo/ vel, aut, siue, seu. Quod etiam dicitur lu-
bet lubo. Pro quo etiam vtimur Imperatiue ver-
bi substantiui badz/ vt, Badz trotko/ badz
dlugo/ id est, ábo trotko/ ábo dlugo.

Item, li additum dictionibus, vt, Cjyrwonyli/
Ciarnili/ siue ruber, siue niger. Abo et Albo/
Sæpe interrogationibus adhibentur, vt, Abo sie
ten chlop vpit/ num hic ebrius est. Quanquã in
oratione interdum usurpatur pro Snadz vel po-
dobno. Podobno/ vel Abo pan nie spo-
sobnego zdrowia. Fortasse herus eger est.

Item Uti/ & Ani/ nec, neq. Qui ex Latino in Po-
lonicum interpretantur, sæpius errant, harum Cõ-
iunctionum vim non obseruantes. Vt quando, vel,
pro etiam capitur, & intendit orationem interdum
per Coniunctionem copulatiuam, I/ interdum per
chocia redduntur. Vel rex me salutauerit, I trok-
by mi sie klaniat. Vel mihi oculum eruito.

Wystup mi chocia oko/ etiam oculum. Alia
aduersantur. Zásie/ & Zás/ quanquã sunt Ad-
uerbia, tamen pro aduersatiuis Cõiunctionibus vs-
surpantur. Bá/ & Lepak/ huic adijciuntur. Bá/
magis intendit orationem, & interdum est Aduer-
bium affirmandi. interdum aduersatur. vt, cum
dicimus

dicimus, *Bá* niechce. Ego vero nolo. interdum
explet orationem, sed semper præponitur. *Lepať*
vero postponitur, & significat idem quod vero.

Ja Lepať/ Ale/ Lecź/ Sed Acź/ Acźkols
wiek. Choć/ Chocia/ Chociaź/ Jednák.
Przedśie. quæ interdum iunguntur, *Licet.*

Quamuis, Quaquam, Jednák. est tamen. quod
etiam dicimus, *Wźdy/ & A wźdy.* Quod tamē
minuit interdum & pro saltem accipitur, ut, *By*
wźdi pan był ná mie łáskaw/ o datekby m
nie dbať. &c.

Jomřem/ & Tierźkać/ Chybá. Imo, Ne-
dum explicauimus.

Niři, Solum, videtur esse *Aduerbiu*, eius vsus
est diligenter obseruandus.

Causam alia reddunt, Gdyź. Bo/ Bowiem/
Abowiem. *Poniewaź.* Nam, enim, etenim,
namq, quandoquidem. *Przeto. Ji/ Jie. Jes*
li/ Jesliie. Quoniam, Quia, quod, si. *Ji/ cum*
Jáko/ sæpe commutatur, ut, *Wielki dziw iáź*
Ło sie nie wřciieł/ vel Ji sie nie wřciieł.

Et ista adiunctiua *Gdy. Aź.* sæpe significat ita,
ut, *Wnet w traby wderzyli/ áź sumiáto*
w głowie. Aby/ By/ Jle. Cum, Dum, ut
Ne, Quatenus.

Inter rationandum istis utimur, Tedy/ (quod
etiam est *Aduerbiu* temporis). Ergo, Igitur,
Przeto/ Przetoź/ A przetoź. A táť/ Owa/
Awa/

*Uua. Uikoniec. Quapropter, Proinde, Quā-
obrem, Deniq.*

*Quædam in oratione præponuntur, vt Gdyſ.
Bo/ & Abowiem. Quædam poſtponuntur, vt
Bowiem. Cætera faciliora.*

INTERIE- CTIO.

P*Aucas habent Poloni Interiectiones. quarum
aliæ comminatiuæ, vt, Biada/ & Biadaſ.
Væ, cum tamen ſit Nomen Subſtantiuum. Aliæ
dolorem ſignificant, vt, Ach/ Och/ O/ Uies
ſtoryſ. Hei, Heu, Ah, O. quod & indignantiæ
eſt infandum. Riſum aliæ, vt, Chá/ chá/ cháſ
Chy/ chy. Ho/ ho/ ho. Silentium, vt ſc a-
pud Latinos. Polonice Cyty/ vt in Aduerbijs di-
ximus. Reliquæ cum ex ſermone quoti-
diano, tum ex lectione ſunt
cognoſcendæ.*

FINIS.

SYNTAXIS.

Nominum Constructio.

Qua de Substantiuorum & Adiectiuorum Relatiui & antecedentis constructione à Latinis traduntur, in hac lingua per omnia obseruari debent. quare de ijs nihil trademus. cum ea alijs etiam linguis quibusdam sint communia, Ad cuius rei cognitionem plurimum afferent momenti quæ in Etymologia sum à nobis tradita, sine quibus, frustra quis hac in manus sumpserit Quis autem ignoret dicendum esse, Dobry pan. Dobra pa-
ni. Sobre wino. Kon náleziom. Cnota-
nie przepióczona. Przymierze

zgwólcione. Moia rzecz. Twój
pożytek. Wasze bydło. Zawszy
tym pachnie górnice / czym się
s przodku wmaszał / abo / czego
s przodku nawrzał. Czy to
kon? Pański. Czy to wieś?
Oycowska. Czy to gumno?
Moje. Komu należy stólec-
ność? Staremu. Kto za mną
idzie? Kto mnie prowadzi? Stu-
ga. Co się domá dzieje?
Pije się. Sed vsitatus est, alteram verborum for-
mam vsurpare, Pija / siedzą / gráia. Co then
myśli?

Exempla Adiectiui
cum Substantiis, ubi
comprehenduntur
Participia & Prono-
mina.

Item Relatiui & An-
tecedentis, Interroga-
tiui & Redditiui, iá
per Nomen quàm p
Verbam.

Respondere possis.

myśli? Nie dobrego. Po czemu korzeciy
tą? Po dziesięci groszy. Za coś ty tśiaśki
kupiy? Za grosz. Jle kto piemiedzy ma w
strzyni/ tyle y godności/ a bo tyle mu wie
rza. *AD MONITIO.*

*Interdum Relativum non respondet in genere
suo antecedenti. Vt in hoc R E I versiculo: Nie
byłaby żadna rzecz o czybych sie zátroskał.
Vbi o czybych positum est, pro o ktorabych.
Sed illud rarius accidit.*

Genitiui constructio.

*Genitivum asciscunt hæc & similia Nomina Ad-
iectiva. vt, Pelen wśego dobrego. Pelen
wzrodow. Swiádom przyslych rzeciy.
Wdzieczen dobrodzieysthwa/ & Niem-
dzieczen łáski. Godzien & niegodzien mi-
łości. Piien wrzedu swego. Pewien smier-
ci y zdrowia. Bepieczen wypadku. Nies-
bepieczen zdrowia. Pewien czego. Wis-
nien & niewinien karánia. Projen klopo-
tu. Syt chlebá. Et quæ sunt his affinia.*

*Huius loci sunt ista. Młodzieniec pięknych
obyćiaiów. Czeł wielkiego rozumu.
Wielkiego ząwołánia. Pánná nadoba-
ney vrodq.*

*Item Genitivo iunguntur ista, vt, Tefno go.
Szko dá tego. &c. Adde, Trzeba/ & po-
trzeba.*

Trzebá. Trzebá nam Hetmána. Potrze-
ba nam pieniedzy. Genitivo efferuntur quatē
pus significat, Czasu onego był wielki głód.

*Ab his degenerant, Bogaty to piniadze/
Pewny ná nogi/ Wolen od frásunku/ Od
woyny.*

Datiui constructio.

*Hæc et alia quã plurima Datiui iunguntur. Mo-
se byc godzien Rzeczypospolitey/ id ē, Ido-
neus. Trudno mi. Occupatus sum. Dicimus etiã,
Trudno to ná mie. Trudno to nań. Jes-
mu to trudno. Dicitur et podobien ku brá-
tu/ et podobien do brátá. Káždemu do-
bremu życiłow. Cnocliwy przyiaciel.
Syn Oycu postusny. podobien brátus
pro etiam dicunt, Ochapia sie do brátá/ Fra-
tri similis, de facie intelligitur, Stráśny wśya-
tkim. Srog nieprzyiacielowi. Groźny/
idem Silny/ et Silen. Wistá brzegowi
silna. Rowny. Wierny. Sklonny. po-
zyteczny. Szkodliwy. Spolny. Quæ omnia
et alia prope infinita huius generis Datium adsci-
sunt.*

*Et cõposita ex przy/ vt, Przyrodny. przy-
stoiny. przyległy. przychylny.*

Accusatiui & Ablatiui constructio.

Hi duo casus raro in oratione absq̃ verbo aut Præ-

M

positione

positione ponuntur. Proinde in Verbis & præpositionibus eorum constructionem exequemur. Ablativo ca, u effertur nonnulla, ut Wloch rodem. Stad rodem. Sed hac rariora.

PRONOMINIS SYNTAXIS.

In Etymologia Pronominis, quadam ad Syntaxim pertinentia delibauimus accuratè obseruanda. In Pronomine primitiua tertia persona, Sic obseruandum est omnibus personis & numeris accommodari, ut in eius inflexione videre est. Stárám sie o sie. Stáray sie o sie. Stára sie o sie. &c. Niewiem o sobie. Niewieś o sobie. Niewie o sobie. Niewiem nic ná sie! id est do siebie. Quodam Latine quidam uno modo reddere conantur per Se, turpiter impingunt. Znam wielką iego łaskę przeciw sobie. Summam eius erga me beneuolentiam agnosco. pro quo barbari dicunt, erga se, Polonico idiomate decepti. Radowáli sie sobie. Robie sobą. Ego meo corpore laboro. Robiś sobą. Tuocorpore. Robi sobą. Suo corpore. Item, Mam s sobą co czynić. Multa mihi incumbunt negotia. Mas s sobą co czynić. Ma s sobą co czynić. Idē sciendum de Pronomine possessiuo swoj. Nie damci swego mieczá! id est, mego. pożyję

Pożyję mi swego konia. Wydał wszystkie
swoie pieniądze. Recte dixeris, Day mi noż
swoy/ id est tuum cultellum. quod usitatus est
quam Twoy. Mam swoiey maiechności
dosyć. non autem Moyer. cum tamen Moyl
usitatum sit.

Swa/ pro Swolá. Feminini generis, abso-
lute interdum ponitur, ut, Káidy swa porze.
Ja w swa/ á ty w swa. Káidy w swa.
Subauditur autem Rzecz/ vel aliquid simile.

Swoy/ interdum accipitur pro eo qui se alte-
ri opponat. Vt cum dicimus, Ja sie swego nie
boie. Radby swego ubil.

Me/ & Twe/ contractum á Moie/ & two
ie/ vsurpatur etiam absolute. ut, By w me. Si
in me hoc esset potestate. By w twe. Si in tua.
By w iego. Si in eius. By w ich. Si hoc penes
ipsum esset. Nie stoi zá me. Stoi zá nasze.

Ich/ numeralibus & quibusdam adiectiuis et
Aduerbijs adiungitur. Dwá ich. Pieć ich.
Siedm ich. Wiele ich. Máo ich. Siłá
ich. Præponitur etiam in oratione. Mam ich
wiele. Widzialem ich niemáto. Intelligen-
dum autem aliquod substantium quod in oratio-
ne præcessit. Wypádly sárny z lása/ Wiele
ich bylo? Quot erant? Wy wiódł Brol cży-
stych ludzi ná wojnę/ á wiele ich zgine-
ło. &c.

VERBORVM SYN- TAXIS.

Nos methodi gratia in Verborum Syntaxi ordinem Latinorum sequemur, quatenus lingua huius ratio & idiotismus feret.

Verbo personali finito præponitur nominatiuus legitime coharēs. *Ja cżytam. Ty cżytaś. On cżyta.*

Ante autem monuimus, ista Pronomina Verbis non præponi, nisi discriminis & singularis cuiusdam demonstrationis causa. Vt si dicas, *Thyś Pánienádzieiś moiś. Tu Domine, & non alius, spes mea es. Cnothá cżyłowiekń wśedý żáleca.* In quibusdam subauditur nominatiuus. Vt, *Młowia. Powiedáia. Plota. Szemrza.* Vbi intelligitur, homines. Et hæc Verba in impersonalia transeunt. Et hæc absolutè ponuntur *Grzmi. świta. Blyśka sie. Mirzcha sie.* A Latinorum consuetudine hæc differunt, & personali constructioni adscribuntur: Vt, *Idzie deśeć. Pluit. Idzye śnieg. Ningit. Idzye grad. Grandinat. Wńarźnie. Est gelu.*

Quæ figurate efferuntur cum Latinis conueniunt, paucis quibusdam exceptis. Collectiua notanda sunt, quæ interdum non facile agnoscuntur. Vt *Łotrostwo!* pro *Łotrowie.* Et Collectiuorū more construuntur. Vt, *Łotrostwo mu bebnń podbýáia. Reius in Zodiaco.*

Verbi Substantiui & similium constructio.

Hoc Verbum partim cum Latino sermone conuenit, partim suam peculiarem habet Syntaxim.
Bog iest naywiejsze dobro. Deus est summum bonum.

Pronominatio vsurpamus ablatiuum secundum & interdum eandem rem dupliciter efferimus.
Ociec moy iesth dobry gospodarz & dobrym gospodarzem. Ten v mnie bogaty / & bogaty. Quod dicendi genus non temere sed cum iudicio est vsurpandum. Verba quae his sunt affinia sic plane construuntur. Vt, Bráth twoy zostat Rástellanem. non autem Rásthellan. Bedzyes v mnie wdziecinym gosciem. Czyni sie pánem. Sstat sic glupim / Madrym / id est factus est. Swietym go zowa. &c. Obráli go Cesárzem. Vczy nili go Krolew. Eleganter subauditur Verbum Sum. Jeslim enotliwy. Jesliś dobry. de quibus supra diximus. Item, Moia to rzecz. Jest. Nie mey cho głowy rozum. Nie do tego mi teraz. s. iesth. Nie mi do tego. Nie dlugo mnie. Nie dlugo páná / s. bez dzie. Non diu erit superstes herus. Interdum variatur constructio. Bedzie koniec tey rzeczy. Nie bytby nigdy koniec. Nie byloby nigdy kon

M 3

gdy kon

gdy Póncá. Pro Verbo substantiuo omnis perso-
na & vtriusq; numeri impersonaliter, & quidem
frequentissime vsurpatur. Nie máś/ cum geni-
tiu. Nie máś pırwá w kárczimie. Nie
máś iuz ná swiecie komu wierzyć. Nie
máś páná domá. Nie bylo go. Nie máś
ludzi ná swiecie/ wszytko zdzićáło. Et ob-
serua huius Verbi coniugationem cum verbo sub-
stantiuo conuenire, idq; in tertijs personis singula-
ribus.

Genitiuum admittit se pius. Jam iest dobrej
nádzieie. Cztowiek ten iest ostrego wzro-
tu/ Okrutnego serca/ wielkiego wzrostu.

Datiuum asciscit interdum: Jest mu dzies-
sieć lat. Było mu sto lat gdy umarl. Trz-
lata temu. Anno ab hinc tertio. Coz ma. Nie
mu. Subm. est. Item, Być mrozowi. Być
dzdzowí. Być śniegowi. Być mu w kárc-
cimie. Żal mu. Dużno mu. Trudno mu.
Milo mu. Nie milo mu. Rad mu. Nie
rad mu. & similia, quæ exponuntur varie, ob-
seruata cuiuslibet verbi significatione. Vt, Być
dzdzowí. Pluet & c. Być pijánicy w kárcz-
mie. Helluo cauponam adibit. Jestże mu być
czystym cztowiekiem. Verbum substanti-
uum aliquando indui significat. Vt, W swieto
zawždy bedzie w kóstowney śacie. Gdy
ste ożenił/ był w háttasowey śubie. Ecli-

pticós inter-

pticoſ interdum dicimus. *Ná tym málo. Ná*
tym wiele. ſ. ieſth/ vel należy. Nic mi do
tego/ ſ. ieſt. Nihil mihi cum hac re negotij.

Verba quædam apud Latinos geſtum aut ſtatū
aliquem ſignificantia, Nominatiuum à tergo ha-
bent. quem Poloni vel per Aduerbiũ vel peri-
phraſi exponunt. E ormit ſecurus. Spi beſpiceſ
nie. Bibu ierumus. Piſe ná cicio. Incedit ſordi-
datus. Plugáwo chodzi. Vbi notandum eſt,
verbum Chodzić/ pro indui accipi. vt Latine in-
cedere. It cubitum incœnatus. Idzye ſpác/ vel
kt. dzie ſie nie wiecierzątać/ vel nie wie-
cierzamyſy. Nocturnus obambulat. Po nocy
chodzi/ & w nocy/ et nocturny obyciaiem.
Quædam Verba pro nominatiuo habent genitiuum
partem ſignificantem, vt in his verſibus.

Bom widział iedno kſiaże tu pod zam-
kiem w polu/ Ano ſie z nim wtoczył dzi-
wnego kaſolu. id eſt, dziwny kaſol. &c.

Verba Genitiuo iuncta.

Longum eſſet Verba omnia ſimplicia enumera-
re, quæ genitiuum poſtulant. Nos igitur paucis in-
preſentia erimus contenti, uſus reliqua ſuppedita-
bis. Broniç. Vetare, Tueri. Tego nam bro-
ni ſum nienie. Viyć/ Zazyć/ Vzywać. Vti.
Mácać. Attrectare. Vczyć. Docere. Litho-
wać.

wać. Dolere. **Quod** **o** **Lito** mi tego dicitur.
Et **Żalować**. **Quod** **o** **Żal** mi tego dicitur.
Szchedz. Cauere, Custodire, **o** **Szchedz** sie.
Waiyć sie. Audere. **Waiyć**. Estimare, Accu-
 sat. admittit. **Letać** sie. **Bać** sie. Timere.
Wiśrować sie. Cauere. **Chybić**. Aberrare.
Szukać. Querere. **Mścić** sie. Vlcisci.
Jać sie. Iungitur etiam accusatio cum **Prapof**.
Ża. **Jać** sie tego / **o** **Jać** sie **ża** to. Aggredi.
Życiyc. Optare. **pożyciyc**. Mutuum dare **o**
 accipere. **CzeKać**. Expectare.
Wylić. Aberrare, Fallere.
Boli mie **glowa**. **Boli** go **serce**.
Patrzyć. Attendere, Inspicere.
Eknać sie. Tangere. **Dzierżec** sie. Retinere.
Inharere alicui rei.
Życiyc. **Żadać**. **Winślować**. Optare.
Sluchać. Audire. **Wławyć** **Eknać**. Assuescere.

Verba composita Genitiuum
 admittentia.

Quae ex **Od** componuntur, interdum Genitino
 iunguntur. *Vt*, **Od** **stapil** **swey** **sprawiedli**
wości. *A suo iure recessit.* **Od** **mowić** **komu**
dobrodziejstwa. Beneficium negare. **Od** **żec**
sie **pjanstwa**. Ebrietatem verbis conceptu re-
 pudiare, vel abinurare, quod est **Odprzysiadz**.
Oduczyć

Wduczyć się z tego. Dediscere quod malum est.
Neque tamen omnia Verba ex Do composita hanc
admittunt Symaxim. Quae ex Do/ Dostać pie-
niędzy. Pecuniam nancisci Doczekać się
scia/ & doczekać się. Post longam expectationē
felicitatem consequi. Vt paucis rem complectur,
omnia verba ex Do composita genitiuo iunguntur,
tamen si & alios amittunt casus.

Qua ex Ua. Uabyć/ Uabywać. Acqui-
rere, Parare. Quod tamen non est perpetuum.

Uażyć wieńców/ geby. Uawyknać
ciego. Uażyć głowę. & quae passiva p
sunt/ effertur Uażyć i sie chlebą.

Pozbawić kogo gardła.

Quadam ex Ua/ vi. Uadrobiono tego
łasa. Huius syluae bona pars excisa est.

Qua ex Po/ plerumque genitiuum asciscunt. Po-
prawować ciego. Quippiam resarcire. Po-
ciągać. Attrahere. Pozwalam wam tego.
Hoc tibi concedo. Pożyć nieprzyjaciela. Ho-
stem in potestatem redigere. Sed multo plura sunt
quae Accusatiuo iunguntur.

Qua ex Pod/ saepius hanc habent syntaxim.
Podeprzeć wprost. Pauperem fulcire, eique
patrocinari. Alia infinita Accusatiuo iunguntur.

Qua ex Prze/ interdum habent genitiuum. vt,
Przebaczyc cudzych występki. Ignosce-
re. Przepłacać. vt. Przepłaciłem cho su-
m 5 tno.

End. Iniquo pretio pannum emi. Vnde Nieprze-
placony/ cui nullum pretium equari possit.
Przesiadło nam tey biesiady. Pœnas luim^o
ob comessationem, & similia. Cœtera Accusatiuos
asciscunt. Przestać złości. A vitis sibi tē pare.

Quæ ex Przy/ raro admittunt genitiuum, nisi
quando pars, non totum significatur. Przytożyć/
& Przystać swoego. De suo aliquid adicere.
Przytłuczyć sie ztego nasienia. Przystrze-
gać czego. Przycygnąć. Przystrzuchać sie.
Przybywa frasunku. Przybywa nocy.

Quædam ex Wy/ vt, Wygrać zawodu.
Sed raro.

Quæ ex V/ Sapius Genitiuum asciscunt, vt,
Wlać winą s konwoie. Effundere vini aliquid
ex amphora. Wchodzić frasunku. Molestiam
vitare. Czczyć komu wstacząc. Famam alicu-
ius rodere.

Quæ ex Z/ raro tamen accidunt. Zaniechać.
Zamieścić obiada. Zająć ostkoſy. Zapo-
mnąć powinności.

Quæ ex Z/ Wiele sie przyiaciotebrało. mul-
ti amici conuenerunt. Zbyć kłopotu. Curas
abigere.

Regula, quam ego Partis nuncupo.

Hac regula huius lingua est fere propria: ideo
non faci-

non facile à peregrinis percipi potest. Quoties autē
pars alicuius rei non totum intelligitur, verbo adiū-
gi debet Genitiuus, vt, Day mi chlebá. Da
mibi panem. Váley piroá. Infunde zythum.
Weźmi srebrá. Accipe argenti. Day mu se-
rá/ Pieniedzy/ etc. Dato illi caseum, Pecuniā.
Złodziey wziawšy pieniedzy vciekł. A-
blata pecunia fur aufuit. In quibus omnibus in-
telligendum est hoc Genitiuo partem rei signi-
ficari. Si enim dixeris. Day mi chleb/ Syr/
Pieniadze/ Srebro. totum intelligendum erit,
id est, Da mihi totum panem, integrum caseū, om-
nem pecuniam, totum argentum.

Regula Negationis.

Omnia verba Negatio q̄b̄ p̄ponitur, Genitiuū
admittunt, etiam si citra negationē aliis casibus cō-
nectantur. Vc̄y nít rzec̄ siebie godna. Rem
se dignam admisit. Nie vc̄y nít tego co mu
rozkazano. Imperio non paruit. Mam pie-
niadze. Nie mam pieniedzy. Sunt mihi pe-
cunia, pecunia careo. Sic Mam chleb/ nie
mam chlebá. Miał mu to zá złe. Nie
miał mu tego zá złe. Hoc in eo non reprehen-
dit. Quod dicendi genus omnes fere peregrinos licet
huius lingue non imperitos fugit.

Verba Datiiuum admittentia.

In hoc

In hoc idiomate, sicut & apud Latinos, quoddā
bet fere verbum admittit Dativum cum aliis casu-
bus, ut, Przyczytać komu naukę wielką.
Alicui eruditionem in signem tribuere. Dziś rā-
dzi ubogim biera / bogatym dawaia.
Hodie fere spoliatur pauperes, ditantur opulen-
ti. Życzyć sobie szczęścia. Sibi felicitatem o-
ptare. Żwierzam ci zdrowia mego. Tibi sa-
lutem meam credo. Przypinąć komu popres-
gow. Aliquem urgere metaphora ab equis sum-
pta, qui ut expeditiores sint, arctius succinguntur.
Et Wadzić komu. Alicui nocere. Szkodzić /
idem, & sexcenta huius generis.

Reperias tamen quaedam verba, quorum pro-
prius est Dativus. Dziwnie się śaleństwu
ludzkiemu. Hominum miror vesaniam. Przy-
patruie się mądrym ludziom / aby mi z
nich mogł brać przykład. Sapientes accura-
te intueor, ut eos imitari possim. Przysłucha-
wam się ciemu. Id ausculto. Sunt qui dicant,
Wierz to / meo iudicio non satis apposite. Wie-
rz ciemu. Hoc credo. Wierz tobie. Tibi cre-
do. His adde. Słuzę ci każdemu / & każ-
demu się ci rad zachowuję. De omnibus libens
bene mereor. Vnde elegans vocabulum Zachow-
wanie, quod & obsequium & gratiam interpre-
tari soleo. Vt si dicas, Ten mi wśeddy dobre
zachowanie. Hic apud omnes gratosus est. ac
si dicas,

si dicas. *Nła wielka łáske v ludzi. Vel. obsequio multos sibi amicos peperit. Sed hac parergos. Solgować komu. Alicui indulgere, parere. Pomoc/ & Pomagác komu. Luuare quempiam. Zábieżec cżemu. Al cui rei occurrere. Zástapic nieprzyiacielowi. Hosti infidias ponere, vel de improviso aggredi. Vstapic komu. Alicui cedere. Rádze tobie. Tibi consulo. Quanq̃ Przykrzyć sie komu. Alicui esse tedio. Zaigrác komu. Illudere cuipiam, quod metaphorice pro molestiam facessere capitur. Hoc verbum & alia q̃ plurima bifariam efferuntur. Rádze tobie. Tibi consulo. Rádze sie ciebie. Consulo te. Z opilstwá mu przysłá tá nies moc. Ex crapula morbum contraxit. & przysłá nań. Quanq̃ interdum hac differunt. Przyniešiononam dobra nowine. Allatus est ad nos fœlix nuntius. & przyniešiono do nas. Dáruieć ty kšiegi. Do tibi hunc librũ. & Dáruie cie tymi kšiegámi. Dono te libro. Bez dzie mi to ku pożytkowi/ & Przydzie mi to s pożytkiem. Hoc mihi erit lucro. Sed hac sunt propemodum infinita, & ab ipso vsu petenda.*

Accusatiuus post Verbum.

Attiuis verbis subiicitur accusatiuus, & hac regula nihil est facilius. Tamen si interdum occurrunt locutiones attiuę in quibus, pro accusatiuo genitiuus po-

nitius ponitur. Ma trzech synow. Tres ha-
bet filios & c. Exempla regularia infinita sunt:
Miluie cnote. Amo virtutem. Zabit ges nā
obiad. Anserem in prandium mactauit. Roza
dawam pieniadze. Pecuniam largior. Pię
wino. Bibo vinum. Minat miasto. Prate-
rur urbem. Przestoczył grńnice. Meas trā-
silyt. Jam was cnoty nāuczyl. Virtutem
vos docui, & hic est duplex Accusatiuus. A La-
tinis hac differunt. Vmārlnagla śmiercia.
Repentina obijt morte. id est mortem. Interdum ꝑ
Accusatiuo vsurpatur Genitiuus post imperati-
uum, vt, Dāy mi nożā! mieczā. & infinita
alia, attamen in aliis modis vsurpatur accusatiuus,
vt, Dā mu noż! miec; & c. Quod Latini hoc
loco de mensura aut spacio tradunt, nihil ad huius
lingue Syntaxim pertinent. Vt, Adhuc absum ā
Cracouia dci vnus iter. Jeszcze do Brāko-
wā mam 3 dzien iāzdy. ad Genitiuorum par-
tis constructionem pertinet. Mam imienia nā
trzy mile. Præpositionis est constructio. Sic illa,
Nā wzwyś. Nā & wzwyś. Nā mieś. & c.
Vt, Jest tey wieże nā wzwyś 50. lotier.
Turris huius altitudo est 50. cubitorum.
A Latinis hac & similia differunt. Mam cie
zā ściesliwego. Te beatum iudico. Briję wy
stepel przed thoba. Calote culpam. Prośe
cie o thoi & Prośe tego. Hoc ā te peto. Pys-
tam o cjas

tam o ciás y o mieysce. *Quaro tempus & lo-*
cum, vel, de loco & tempore. Et, Pytam drogi.
De via interrogo, &, Pytam sie o drodze.
Idem, Vbrał sie w śarthe. Vestem induit, &
Oblołł śáte. & contrarium, Zwołłł. Exiit.
Obuł sie w trzewiki. & Obuł trzewiki.
Induit calceos. Sat mu swa córke za żone.
Dedit ei filiam vxorem. Biore cie za sędziego
vel, Dam sie ná cie. Sumo te iudicem. Głos
wá mie boli. Bół go boli. Doleo caput. Da
let latus, quae duo videntur Synecdochice offerri.

Ablatiui cum Verbo constructio.

In Verbi substantiui constructione monuimus,
Ablatinum sapius pro Nominatiuo usurpari in
haec lingua, quod alius linguis nunquá accidit, quod
sciam. Dicunt igitur Poloni. Nie bądź głupim
pro głupi, id est, imprudens aut stultus ne esto.
Wc. ynit go pánem. Ad honores eum euexit,
vel ad opes. Żowie sie ślachcicem. & mieni
sie, pro ingenuo se venditat. Jesth prostym
chłopem, plebeius est, vel priuatus. Nie cym
sie cym, cymes nie jest. Quod non sis, esse no-
li. Vel, pro eo qui non sis, ne te vendites. & c.

Sunt & Verba infinita, quorum proprius fere
est Ablatiuus. Nos aliquot exempla subiicisse eri-
mus contenti. Plockami sie nie paray. Quod
etiam dicitur, Nie bawó sie. Nugus ne occupa-

tor, est enim parác sie/ & báwić sie/ occupa-
ri. Vnde Zabáwá/ occupatio. Brzydźić sie
złoscia. A málitia abhorrere. Tłie ober de sie
ná tydzien ósmiadzieśiat złorych. Brás
kówác osóba mi/ pókár mem. &c Dele-
ctum personarum & ciborum & cet. habere. Vnde
Brák/ delectus, & Motonymice, pro re qua habi-
tu delectu vilior est iudicata. Száfowác pies-
niadźmi. Pecuniam administrare, Distribueré,
Dispensare. Inuenias tamen apud Póci as hoc ver-
bum cum accusatiuo. Vt, Dobrá swe porzaz
dnie śáfuić. Sic Władáć/ Regere, Guberna-
re. Bog wszytkim władnie. Deus regit om-
nia. Dobrze wożem kieruić. Scite currum fle-
ktit. Mních śali ludźmi. Monachus dementat
homines. Ludźmi może kłámáć/ ale Bo-
giem nie. Mentiri hominibus facile est, at Deo
non item Skłamat inna. Memendacio sefel-
lit. Pachnie Roża. Rosam olet & Metaphori-
ce, To powożem pachnie. Res suspendio di-
gna. Quam Metaphoram sané elegantem habent &
Galli, dicunt enim: Il sent la hart. Restim redolét.
ad verbum. B siegi przypádly prochem.
Situm libri contraxerunt. Kámieniem ć śnać.
Lapidem torfit, iecit. Trwoży soba. Animo
perculsus est. Komu kłjem/ więzieniem/ etc.
groźić. Alicui minari fustem, vincula. Aliter,
Cælum minatur pluuiam, B yć dz dzorowi, & záf-
niosto sie

nio sto sie ná deszeż. & sexcenta huius generis.

Item passiva verba ablatiuum admittunt cum
præpositionibus. Tametsi vt ante monui rarior sit
passiuorum usus in hac lingua. Passiua autem hic
intelligo, quæ circumlocutione efferuntur. Jam
ieşt od ciebie chwalon/ & Bywam od cie
bie chwalon/ Proşon. &c. A te laudor, ro-
gor, uel inuitor. Wiele mie zlego od ciebie
podkåło. Multis à te incommodis sum affectus.
Jam ieşt od niego bårzo pocieşon. Ma-
gna me affecit voluptate. Boday aby pñanşt
wo bylo od Brolå Polski wymołåne.
Vtinam à Rege Sarmatia proscribatur ebrietas.
Od iadnego nie słyşan. A nemine auditus.
Ziemia bywa zågrzanå/ id est, zågrzewa
sie od słońcå. A sole terra caleşcit. Cirpie od
niego/ & mam krzywde. Patior ab eo iniu-
riam. Wole od sasi: då być łupion/ niżli od
nieprzwiązcielå zåprzedan. Malo à ciue spo-
liari, quàm ab hoste venire.

Quæ instrumentum significant, ablatiuo iungũ-
tur. Bijeń go vbit. Bacillo hominem cecidit.

Żådęgo råtuy cżym możeş. Omnibus qũo
possis opitulare. Zåchowanim przjåzn stoi
y bywa zåchowanå. Obsequio retinetur amor

Modum significantia, ablatiuum regunt. Tes-
go dowiodł wielkå biegtoscia. Rem pere-
gu magnâ dexteritate. Sortelem tego dostal.

N

Id astr

Id astu est assequutus. Vyrzyś czym cie potę-
ka. Videbis quo, vel quomodo te excipiet.

Causa ablatiuo effertur. Czym sie to dzieje!
iż gonie mą? Qui sit, quod abest. vel, quanam
eius absentia causu est? Tamen si etiam genitiuo hic
sape cum Præpositione utimur. Vt, Z miłości
enoty to czy nie. Hoc virtutis amore facio. We-
seli sie s swey prace. I labore suo latatur. V-
surpatur etiam in causa significanda Præpositio od
Vt, Od wielkiego frasunku/ schme. Curis
macrescit, exhauritur. Item præponimus interdū
Præpositionem Przed/ Vt, Przed wielkim
dostatkkiem iuż sie zapomniał. Hominem
transuersum agunt nimia opes. Præpositio Dla
cum genitiuo idem significat. Dla swych truda-
ności/ nie moge cząsem y ieść. Ita sum occu-
patus, ut interdum vix cibum sumere liceat. Idem
significat Prze/ Prze niesposobne zdrowie.
Ob aduersam valetudinem. Prze swę niedobre
zdrowie niemogłem tego vczynić. Ad-
uersa me valetudo impedit, quominus id facerem.

Quæ Latini hoc loco commemorant, cum Polo-
nico idiomate non conueniunt. Vt, Nostri confli-
antur graui pestilentia. Dicis Sarmatice, Jest
miedzy naszymi scogie powiechrze/ abo
mor. Laborare febrī. Miec febre/ A febre
stękać/ Goracike/ Żimno. Laborare morbo,
Niemoc/ Chorować. Laborare capite, & la-
borare pe-

borare pedibus, & ex pedibus. *Uá glowe / y n á*
nogi niemoc. Quod etiam dicitur, *Boli go*
glowá / Bola go nogi. Laborat ex capite, ex
pedibus.

Quæ pretium significant, Ablatiuo rarius esse-
runtur. *Rupit sobie kord zá swe wlasne*
pieniadze. Suis ipsius numus ensem emit, &
Wlasnemi pieniadzmi. Præponitur inter-
dum Præpositio *Zá* / cum ablatiue. *U t, Zá naya*
mem zábit sasiá dá. Pretio vicinum interemit.
& cum Præpositione *Z.* cum Genitiue. *Z grossá*
sie za dzien wiedznał. Pactus est unius diei la-
borem asse, seu grossó, ut vulgus loquitur. *Ja z*
tego nie bede robił. Hoc pretio non locabo me-
am operam. *U t, máś nie drozszego! iáko to*
co prosbami kupuie. Nihil carius constat
quàm quod præcibus emitur, *Sluzy zá pienia-*
dze. Zá co tobie mam sluzyć.

U t, stoi to imienie zá sto grzywien. Hic
fundus centum minis non stat, vel non aequat cen-
tum minarum pretium. *Wiele cie to kosztuje?*
Quanti hoc emisti? Dziesiec grossy. A sibus de-
cem. *To cie niemáto bedzie kosztowáto.*
Hoc tibi paruo non stabit. Quod etiam dicunt,
Przyptáciś tego. Hoc loco fit memio duorum
verborum, licere & liceri. *U t, Quanti hoc licet in*
foro, id est venit. Po ciemu to ná rynku.

Licera ant & licitari est Polonice in rebus mercato

viii, Sąc/ Postapić/ Vt, Zą dziesięć wieź
niów dąie złoty czerwoný. Captiuos decem
aureo licetur numo. Zą the kupia postepuieć
sto złotych. Has merces centum florenis licitor.
Cenić autem est, pretium indicare. Vt, Dro-
go cenić sukno. Carum pro panno vel panni
pretium indicare.

Item verba hac Stać/ & Przedać/ cum prae-
positione & Accusatiuo iunguntur, & à Latina
Syntaxi differunt. Zą co ten towar stoi. Quan-
ti ha merces aestimatur? Zą sześć groszy to prze-
dąie. Sex asibus hoc vendit. Item Waiyc sine
Praepositione, & respondet Verbo valeo. Aureus
numus Pannonicus duobus & quinquaginta asibus
valet. Czerwony złoty waiy groszy pięć
dziesiąt y dwą. id est, Piecdziesiąt y dwą
groszą. Quanti? Zą co? Po czemu? Tanti. Zą
to. Po temu. Dicimus etiam. Zychy iesth w
rychże pieniadzach iąko loni. Tanti frumē-
tum venit, quanti anno superiore. & Zą ty pię-
niadze. Eodem pretio. Pluris, Wiecey/ Dro-
żey. Wiecey mie to kóstiue. Hoc pluris emi.
Drożej em to kupit. Idem, constructione tamē
differant. Minoris emi quā tu. Taniej em ku-
pit niż ty. à Tanie/ id est leuiter, seu leui pre-
tio. Zą co zą to. Quouis pretio, vel quantumuis
magno pretio. Ledą zą co. Vilißimo pretio.

Ablatiuos etiam ista cum praepositione asciscūt.
powsciaj

Powściągać się od gniewu. *Abstinere ab ira.* Hąmować się od ztego. *A malo sibi temperare.* Od każdego bierze co może. *Ab omnibus aufert quod potest.* Wstąpić komu z drogi. *Cedere alicui via.* Jesth s Krakowá do Wiedniá mil 50. *Distat 50. miliaribus.* Abesse domo. Nie być domá. *Vnde, Nie było go domá / aberat domo. & Nie był domá.* W mieście / we dworze / ná rynku. *in vrbe, in aula, in foro.* Hinc Niebytność / *absentia, & praesentia bytność. quod frequentius circumloquimur.* Przy mnie to nigdy nie bywa. *Id nunquam fit in mea praesentia, vel, w bytności mey / & c.* Jam jest rozny od niego. *Differo ab illo. quanquam differre interdum est Oda kładąc. S-yem odłożono. Dilata sunt Comitia.* Item, Idzie droga / szródkiem. *Incedit via, it medio, quae sine praepositione efferuntur.* Quadam bifariam proferri solent. *Przestkoczył prog. Transiijt limen. & Skoczył przez prog.*

Temporis Nomina.

Varie ista apud Polonos efferuntur. Aliquando enim Genitium habent: Tych czasow mą to enotyńá swiecie. Rara inter mortales virtus hac tempestate. Tego dnia umárt. Eo die obył. Tey godziny mi się syn wrodził. Hac

horanatus est mihi filius. Interdum prapponitur
Zá / Vt, Zá čás / o iego tho sie dziato. Hoc
accidit eius saeculo. Zá Brolá Zygmuntá. Re
gnante Sigismundo. Zá mnie tho nie bedzie.
Hoc non fiet me superstite. Zá niego, Eius tem
pestate. Zá żywotá iego. Dum vixit, Eo vinen
te. Aliquando cum Prapositione W / & Accus.
W ony čásy wielki był pokoy. Ea tempesta
te summa pax vigeat, & po ten čás / hoc tem
pore. Po ty látá. Zá krotkie látá. Hysce an
nis. Paucis annis. Po thy dni. Hysce diebus. W
dzien niedzielny / & w niedziele. & ita de re
liquis. Vt, W now Májá bedzie stráśnie z
ćmienienie słońcá. Nouilunio Maij ingentem sol
pauetur eclipsim. W rok. Anno exacto, vel post
annum, quod etiam dicimus, Po roku.

Differunt tamen hac, Jest ieszcze w swoich
leciech młodych. Est adhuc virenti aetate. Et,
Wrocil sie we trzy látá. Anno tertio redijt.
Dicimus etiam, Był v mnie tymi čásy. Su
perioribus diebus apud me fuit. Rychło potym.
Długo potym, paruo & longo post tempore.
Ode trzech lat v mnie nie był / & trzy lát
tá temu iáko v mnie nie był / Przez ty trzy
látá v mnie nie był. Triennio ab hinc apud me
non fuit. W ten čás / & Tłá ten čás. Hoc
tempore. Pod ten čás. Sub id tempus. O tym
czesie / O tey dobie / O te dob, Hoc tempore.
Hoc mo-

10
Hoc momento. Swá dni go nie było. Biduo
abfuit. Dziesięć lat z Moskwa walczymy.
Decem annos cum Moscho bellum gerimus. We
dnie y w nocy robi. Dies atq, noctes laborat.
Już trzy godziny na dzień. Iam hora diei ter-
tia. Pierwsza godzina w noc. Prima noctis ho-
ra. Już mus pięćdziesiąt lat. Est natus cir-
citer quinquaginta annos. Quemadmodum etiam di-
cimus, Mam z dziesięć złotych. Mihi sunt
circiter decem floreni, p quo etiam dicunt okolo.
Do trzech lat. Na trzy lata. Ad triennium
e in triennium Na świtanin. Ipso diluculo.
Zá kilka dni. Paucis diebus. Trzeciego dnia
Márca do mnie przyiechał. Ad me venit
tertio Martij die.

Locorum Nomina.

Ad locum, Jechał z woyskiem do We-
sier. Exercitum duxit in Pannoniam. Sic, Do
miasta/ do domu/ do zamku/ do wsi.

E loco, Wrocil sie z Wloch/ ábo przyie-
chał. Redijt ex Italia. Sic, Z miasta/ z domu
z zamku/ ze wsi.

In loco, Niemiec chce/ ábo chce sie Niem-
cowi w Wegrzech panować. Germanus in
Pannonia vult regnare. Jam jest w miescie.
Jde z miasta. Jde do miasta.

Per locum. Vt, Na Krákov pojedziem.

Ibimus Cracouia. Łásem / & ná lís. Borem
 & ná bor / & prz: 3 wieś. Locorum Nomina
 sine praepositionibus non usurpantur, prater dos
 mą / quod est Aduerbium. Nieśká w Brás
 kowie. Degit Cracouie. Uczyl sie we Włos
 szch. In Italia deit operam literis. Inepti qui
 dam Sarmatae Latinissantes promiscue confundunt
 urbium & regionum nomina. Dicunt enim, Est I
 talia, pro est in Italia, & iuit Italiam, pro iuit in
 Italiam: quia etiam dicunt, est Cracouia, iuit Pa
 tauium. Sed hac parengos.

Numeralia Nomina.

Quaedam ad hanc rem pertinentia in Etymologia
 delibauimus. Caterum quod ad Cardinalia seu pri
 mitiua attinet. Vt, vnus, Duo, Tres. Obseruan
 dum est in constructione, quid vsus obtinuerit. Vt,
 Chłopi ednym Wotem robi. Vno bono fa
 cit opus agricola. Swoimá Wotmi / Trzes
 mą / & Trzeci Wotmi. Ceterum wotmi.
 Quae sequuntur hanc habent Syntaxim: Piac cya
 Wotow. Szescia wotow. Siedmia wot
 ow. Osmia Wotow. Dziemia cia Wot
 ow. Dziesiacia Wotow. Sed hac vsus do
 cebit. Ad interrogationem Quot? wiele: ista No
 mina respondent. Quanquam Wiele Polonicum
 latius patet, quàm Quot Latinum. Significat enim
 ut quantum. Wiele srebrá, Quantum argenti.

Wiele pánow: Swá. Wiele pań: Trzy.
Wie lat: sto.

Ordinalia respondent quæstioni Quotus, a, um.
pro quo Poloni propriam vocem nō habēt. Sed ab-
utuntur nomme interrogatiua. Ktory/ vt Quotus
in ordine, Ktory w rzędzie. Primus, Pierwszy
Secundus, W. ory. Tertius, Trzeci. etc.

Distributina circumloquimur per Po/ vt Po-
iedynkiem s kim czynie. Singulariter certa-
mine cum aliquo pugnare. Po iednym/ Singuli.
Po dwu/ Bini. Po trzech/ Terni. Po czterech/
Quaterni. Po pięci. Quini. Singulis da-
tus est annulus. Káidemu po pierścieniu da-
no. Po trzech złotych sic nam wyszłkim
dostało. Singuli ternos florenos accepimus. Po
dziesięci. Deni, Po dwudziestu/ Vicini. Po
trzydzięci. Triceni etc. Po stu/ Centeni. Po
tysiącu/ Milieni. Po wielu lat m.ia. Quot
annos nati sunt singuli.

Obseruandum etiam huius linguae idioma. Dici-
mus enim, Dwá poległi/ et dwá ich pole-
gło. Duo ceciderunt. Dziesięć naszych zabi-
to/ a pięć rannych. Decem ē nostris interempti,
quinq; autem vulnerati. Dwadziestcią rześiecy
na placu zostáło. Viginti milia in conspectu de-
siderata sunt. Non dices Sarmatice, Wiele są.
Quot sunt. Sed, Wiele ich jest. Nege iam
Wiele przyiecháli. Quot aduenerunt. Sed.

Wiele ich przyjechało. Wiele ich pije.
Quot bibunt. Et ita de reliquis.

Infinitivus.

Latina Infinitivi constructio in Polonico sermone raro locum habet. Significavit mihi surdus, se cras ad me venturum. Písal do mnie iś iutroś v mnie będzie. Aiunt eum esse Cracoviam. Powiadaia iś iest w Krakowie. Quod dici potest: Powiadaia go być w Krakowie. Powiadaia o wielkim głodzie we Włoszech. Aiunt Italiam magna laborare fame. Nie powiadaie go być v mnie. Cane dicas eum apud me esse.

Pragne cie widzieć/ Stoba mowić. Cupote videre, Te alloqui: pro quibus etiam dicunt, Radbym sie s toba widział/ & radbym cie widział. Radbych s toba mówił. Myśleiechac precz. In animo habeo peregre proficisci. Musze mowić/ ti: dykaza. Iussus loqui cogor. Nie mozesz ztazona mieścić. Cum mala uxore vivere nequeo. Ucie go spiewać/ Grac/ Tancowac. Doceo hominem cantare, ludere, saltare. Godzi sie mowić. Licet loqui. Przystoi/ & Rusze mu sie panu vpo forzyć. Aequum est vt hero sit supplex. Trafia sie techac do miasta. Contingit urbem adire.

Godzi

Godzi sie o tym wiedziec. Id scire refert.

Serzeż sie by cie nie poznat byc smetnym
Cauene te tristem esse sentiat. Quod melius dicitur.

Serzeż sie : by po tobie smetku nie poznat
Zdasie sobie madrym/ & byc madrym.
Sibi sapiens videtur. Tlie przysthoi mu byc
Nobilitatem. Non conuenit ei nobilitas. **M**

~~Wymie refert wolno/ ale enoelime~~

~~hucile godzi sie Roma cum liceant omnia non~~ *menar y*
Tcet eff. probum. Ju; mam cjas iechac stad
Tempus est hinc abeundi. Tlie dale mu iechac
Non patitur eum proficisci.

Praterea ut ante monui, infinitiuus pro futuro
saepc usurpatur. Vt, Choć zlodziey raz y dwa
wcie cie/ przed sie mu gardlo dac. Fur licet
semel atq; iterum aufugerit, tamen capite penas lu
ei. & alia infinita huius generis. Item eclipticos
infinitiuo utimur in interrogatione. Vt, A iuz iea
thac panie? Num proficiscendi tempus est? vel
Mene ire? subintel. iubes. A bracie? Capiamne?
Qua phrasi utimur, cum de eare de qua agitur, p
cessit oratio.

Latinorum more eleganter utimur infinitiuo in
narrationibus pro indicatiuo. Skoro przyiechac
to Rycerstwo/ to bracie/ to lupie/ &c. Vbi
aduenerit milites, mox capere, & pdari, s. ceperunt.

De primitiuis & frequentatiuis, vide quae
in Etymologia annotauimus, sum enim diligenter
obser-

obseruanda, et distinguenda. Vt, Dam/ Das-
wam. Rozeznat/ Rozeznawal. Wys-
wiodt/ Wywodził. Przywiodt/ Przy-
wodził.

Impersonalia.

Antea demonstratum est, duplicem esse imper-
sonalium verborum terminationem. Aut enim ter-
tiam personam indicat, presentis plurali: nume: my-
tuantur. Vt, à Miluiet/ Amo, fit Miluia. A-
matur. Aut similia sunt passiuis, quae particulam
sie/ adiunctam habent. Vt, Godzi sie/ Decet.
Quibus adduntur haec, et similia: Trzebá et Po-
trzebá. ubi subauditur iest/ Opus est, vel oportet,
et Tesno/ cum genitiuo, Tadet. Videntur
et haec impersonalia habere formam: Oto idzie.
De eo agitur. Ná rym stáneto. Sic constitutum
est. Porro impersonalia verba casus suos habent in
constructione. Quae ab actiuis oriuntur, constructi-
onem habent interdum absolutam, et sine casu. Vt
Wspedy miluia. Vbiq, amatur. Ná rymtu sie
bija. In foro pugnatur. W polsje sie o wiá
resárza. quod actiuum non est. In Sarmatia de
Religione contenditur. Casum haec recipiunt:
Rymu sie bija. Fustibus pugnatur. Złodzi-
iá obieśa. Fur suspendio necabitur. et sexcenta
huiusmodi.

Quaedam hoc modo construuntur: Nie godzi
sie cudzes.

sie cudzego pragnać. *Alienum concipiscere non decet.* Godzi sie każdemu o drugim zbażeniem wiedzieć. *Omnes decet saluari doctrina imbui.* Nie godzi sie abys miał o tym wiedzieć/ do czego nie me maś. *Non decet ea te scire quae ad te nihil attinent.* Cum nominativum asciscit est personale. *Vt, Tho mi sie nie godzi/ vel Przysłoi.* Hoc me non decet, vel mihi non licet. In alia significatione: *Ná to sie nie godze.* Ad hoc non sum idoneus. *Then sie náwoyne godzi.* Bello idoneus, aptus. *Trzebá/* genitivo interdum iungitur, ut ante docuimus.

Do kaźdey rzeczy pilności trzebá/ & po trzebá/ quod est nomen declinabile, & necessitatem significat. In omni re diligentia est opus. Interdum verbum praecedit. *Trzebá sie temu wczyc/* Eo dices vnic. *Eum literis operam dare oportet, qui doctus esse velit.*

Impersonalibus annumerari possunt, *Naleiy.* Decet, Conuenit. Cuius constructio est duplex. *Vt Nie naleiy ná dobrego człowieka zdradzac.* Virum bonum fallere non decet. *Naleiy kaźdemu cnoty pilnowac.* Virtutem colere queng decet. Et cum casu, *To tobie/ & ná cie naleiy.* Hoc te decet. Eiusdem significationis est *Przysłoi.* Sed dativo tantum iungitur. Item verbum substantiuum saepe pro refert & interest ponitur, eclipsice tamen. *Vt si queras: Coż ná tym?*

Sub.

Sub. iest/ Latine, quid refert. Wiele nã tym.
Multum interest. Nãlõ nã tym. Parui inter-
est. Tamen si pro interest aliquando dicimus Nã-
leży/ & Przystoi/ Vt, Przystoi każdemu
Boga chwalić. Interest omnium Deum cole-
re. Nãleży to Rzeczypospolitey/ aby nã-
użbył zachowane. Respub: refert conserua-
re literas. Pro Nãleży/ & Przystoi/ Dicimus
interdum Jest/ cum genitiuo. Vt, Nãleży to
drego cłowiekã/ mowić pirzchliwie.
Non est sapientis temere loqui. Sapius tamen ad-
dimus rzecz. Vt, Nãleży to rzeczy. Hoc ti-
bi non conuenit, vel, non tuum est. &c. Nãleży
do tego. Nihil mea refert. Coż tobie do tego
s. iest. Quid tua interest.

Zal mi tego/ & lito mi tego/ usurpantur
subaudiendo verbum (iest) pro pœnitet, dolet,
miseret; pro quibus dicunt Zal mi/ Lito mi. Tes-
tino cum genitiuo, ut ante monui, significat tadet.
usurpant etiam hanc phrasin, Już mi sie tu vs-
przykrzyło. Huius loci iam pertasum est, quod
personaliter offerūt, To mi sie mieysce vprzy-
krzyło. Wstydy mi s. iest. Me pudet, cum Ge-
nitiuo.

Trãfia sie/ Przygadza sie/ Bywa/ sunt
fere Synonyma, & significant, Accidit, Euenit,
Contigit. Chce sie. Libet. Wolno s. iest. Go-
dzi sie. Licet. Zda sie. Placet. Lepiej s. iest.
Prasat

Præstat Aduerbiū pro verbo. Varie exponitur
verbum vacat. Dicimus enim, Non mihi vacat,
Trudno mi. Omnibus vacat. Wszytū tas
cio/ &c. Dosyć/ Aduerbiū, id est Satus, v-
surpatur pro verbo impersonali, Sufficit, pro quo
figurate dicimus, Poty kryś/ quod haftenus signi-
ficat. Est enim Aduerbiū loci. Constat mihi.
Wiem. Non constat inter omnes, Nie zgadz-
ia sie wszyscy. Zgadzam sie z nim/ Mihi
cum illo constat. Debet, Ma. Apparet, Znac-
infinitiuus est, &c.

De Aduerbio pauca.

Comparatiua sic construuntur, vt, Lepiej spie-
wam niżli & niż ty. Melius te cano. Superlati-
ua autem hoc modo. vt, Nalepiej ze wszy-
stych uczynił/ Optime omnia mfecit. & Nale-
piej uczynił niż wszyscy. Item Comparatiuus
& Superlatiuus sui positiui constructionem sequū-
tur. Vt, Bliżej miast. / prope urbem. Bli-
żej miast. / propius urbem. Nablżej miast-
ta/ proxime urbem.

Dosyć & Mądo/ genitiuo iunguntur. Dos-
yć wymowy/ á mądo rozumu/ Satus elo-
quentia, sapientiæ parum. Partim, dicimus, Cies-
łcia. Pridie, Dzień przed/ cum ablatiuo. Vt,
Dzień przed Wielkanocą/ Pridie Pascha.
Vulgue

Vulgus Romanum dicit *Willa*. *Postridie*, *Właś*
zaiutr3 / & admittit *po* / *vt*, *Właśaiutr3 po*
Wielkieynocy / *Postridie Pascha*. Reliqua pete
ex superioribus.

De Coniunctione.

*Differentiam A & I Coniunctionum copulati-
 uarum vide in Etymologia.*

Aby / *Vt* & *Ne*, sic construuntur: *Proſie cie*
abyś tego nie ciyut / *Peto à te ne id facias.*
Dicitur & Żeby. *Boie sie aby sie Ociec nie*
roźniemogł / *Vereor ne pater in morbū incidat,*
pro aby & żeby. *Ponitur ſapius ſimplex Wy*. *vt*
ante docuimus. Bifariam dicimus. Nie wat

vt.	{	<i>Gdy</i> / <i>tempus.</i>	<i>pie iż sie wroci</i> / & <i>Nie wat</i>
		<i>Jako</i> / <i>ſimiliter.</i>	<i>pie aby sie nie miał wrocić</i> /
		<i>Jako</i> / <i>i. quā.</i>	<i>Non dubito quin reuertatur.</i>
		<i>Chocia.</i>	<i>Raieć ie cha</i> / & <i>Raieć aś</i>
vt.	{	<i>Woday.</i>	<i>byś ie chał. lube ut proficiſca-</i>
		<i>aby.</i>	<i>ris, & proficiſci.</i>

vt. *Ji.* *Boie sie iż sie nie oſtoi* / *Metuo ut ſubſtet.*
Quod uel Ji sie tobie nā zdrow u polepſzyto / *raś*
Quia, iż. dem temu / *Te conualuiſſe gaudeo. Cetera an-*
te dicta ſunt.

Quo ad, Jle / *vel Co* / *vt*, *Jle* / & *Co bedzie*
mogto być / *Quo ad eius fieri poterit.*

De Prepo-

De Præpositione.

Quæ Præpositiones quibus iungantur casibus, dēxi in Etymologia. Sed mira est quarundam præpositionum varietas, quæ multum negotij huiuslingua imperitiis faceffit. Nos quo ad eius fieri poterit, rem perspicuè explicabimus.

Do / i. **Ad**, **podz do mnie** / Veni ad me, & hac est propria significatio. Caterum interdum latius patet eius vis. Vt cum dico: **Nie znam** / & **Nie wiem nic do siebie** / Nullius rei mihi sum conscius. **Do siebie** **stapáia nogámi**. De antipodibus, qui sibi aduersa figunt uestigia. **Do tego nie mam przekázy** / Hac in re nullum sentio obstaculum. **Nie mam do ciebie żadney winy** / Nulla in rete culpo. **Ostárżono mie do páná**. De me apud herum habita est conquestio. Et si quæ sunt similia.

B / quoties pro **Bu** / ponitur, consonantem præcedit **Wolam k tobie**. Qua de re aliàs à me dictum est. **Bu** / promiscuè tam vocabuli quàm consonantibus præponitur. Vt, **Bu iármárkowi** / Ad nundinas. **Bu lásu** / ad syluam. quod etiam versus significat. Vt si dicas, **Jechat tu Krás Potowoi** / Cracoviam versus profectus est. **Nie mam sie k temu** / Eo non inclinat animus.

V / & **Przy** differunt, tamen si interdum confunduntur. Vt, **V Oyczá mieśka** / & **przy**
O Oycu

Oycu mieřka/ *Apud patrem habitat. Differunt*
ut si dicas: Choć v Oyczą mieřka/ á wždy
przy nim nie był gdy vmarł/ vel przy ie-
go śmierci/ Licet apud patrem degit, tamen ei
morienti non adfuit. Quod me pte dixeris: Nie był
v niego/ vel nie był v śmierci tego. Przy
thymem był/ Huic rei interfui. Był przy o-
biedzie/ prandio interfuit. Przy tobie/ te pra-
sente. Coram me, Przy mnie to mówiono/
Hoc me praesente dictum est.

Przed/ *duplicem habet casum. Żać c przede*
psy vcieka/ Fugit Lepus persequentes canes.
Przed śmiercią/ ante obitum. Przed świtą
niem/ ante diliculum. Przed pánem/ Coram
hero, Hero praesente. Dicunt etiam: Powiem to
przed pánem/ hoc hero dicam. Ad verbum, co-
ram hero. Nie wiem czo mam czynić przed
tym złym sąsiádem/ hareo, adeo mihi mole-
stus est hic malus vicinus. vel, Ob malum vicinũ,
ę pra malo vicino, vehementer angor. Chtop
przed chwastem dobrze sie nie wóscieciel
Pra tot herbis noxijs parum abest quin rusticus in-
saniat. Mam droge przed soba/ Mihi est pe-
regre proficiscendum. In hac significatione iungũ
tur ablatiuo. Quoties autem in motu significádo ad-
hibetur, habet accusatiuum. Vt si dicas, Nie no-
śa plotek przed káptany/ Nugae ad pontifi-
ces non deferuntur. Nie trzebá przed sie ledź
czego

tego braci / Non quiduis aduertendum, aut in
 animum recondendum est. Vel, non quiduis ten-
 tandum aut aggrediendum. Vnde elegans vox cõ-
 posita ex tribus. Przed sie wziecie cie / Conatus, cõ-
 ptum, Italice, impreha. Wyßedt przed miã
 sto / Extra urbem egressus est. Prze / cum accu-
 satiuo, vt, Przeto / propterea. Prze swetrus
 dności / nie mogł przysć / Obsuas occupatio-
 nes venire non potuit. Item, Nie mam nie
 prze gościã / Non est quod apponam ho / piti.
 Prze Bog / Opem implorantis est, per Deum, uel
 pietatis indicium est. Przez / cum genitiuo, vt,
 Przez Kłopotu to nie bedzie / Hac res mole-
 lestia non carebit. Et Synonima sunt, Przez / bez
 proci / Oproci / Krom / Kromia / O-
 krom / quæ omnia respondent præpositioni, Sine,
 & genitiuum asciscunt. Przez / etiam accusatiuo
 iungitur, vt, Przez miãsto / per urbem. Przez
 pole / per agrum. Przez las / per syluam. Et no-
 tandum discrimen inter Przez / & po / Dicimus
 enim: Przez plot przestoczyl / sepem transitit.
 Przez miãsto poiedziem / Urbem transiciemus.
 Chodzi po miescie / per urbem incedit, vaga-
 tur. Przez pole / Przez gore. Interdum usur-
 patur pro. Zã polem / Zã gora / post agrum,
 post montem ad verbum.

Przeciwo / Aduersus, Contra, è regione, da-
 tiuum exigit. Przeciwo Bogu / aduersus De-
 um. Nies

am. Mieszkam przeciwko Katuszowi/
ē regione curie habito. Sumitur et in bonam par-
tem pro in uel erga. Vt, Znam łaskę tego prze-
ciwko sobie/ Noui hominis erga me benenolētiā
Zá/ varia significat, quo fit ut varios quoq; ca-
sus habeat. Primum accusatiuo iungitur, et signi-
ficat pro. Zá głowe dał sto grzywien/ Ca-
dem redemit, uel luit miniscentum. Oko zá oko/
Oculus pro oculo. List zá listh/ Czapka/ zá
czapke/ Dobrze zá dobrze/ Zte zá zte/ et sex-
centa huius modi Nie mam co robić/ Non est
quod laborem. Mam zá co pánu dziekować
Est quod hero agam gratias. Zá pieniądze wszy-
stkiego dostanieś. Wet zá wet. Poyde s-
toba zá teb/ tecum pugnabo. Zá pásy chodźcie
Luffari. Wzial go zá reke/ Manu ipsum ap-
prehendit. Mam zá to/ Existimo. Deinde abla-
tiuo iungitur, et significat post uel trans. Vt,
Mieszká za wiśla/ trans Istulam habitat. Jśc
zá kim/ Sequi alterum. Zá miastem/ post uel
prope urbem. Pśi mu zá vchem wyta/ pro-
uerbium, quo significamus, aliquem in angustijs ner-
sari. ad verbum sonat, Eius aures allatrant canes.
Cum motui significando adhibetur, Accusatiuum
habet. Vt, Jechal zá rzekę/ profectus est trans
fluium. Jest zá rzekę/ est trans fluium. qui-
etem significat. Item dicimus, Przyczynić sie
zá kim/ alicuius nomine alterum rogare. Vnde
Przyczyná/ deprecatio. Zá roszanim/ pro

Nározkazanie/imperio. Já prośba/pro,
Ná prośbe/vt, Vcýñ to já moia prośba
Já moia przyczyña / Hoc mea deprecationi
concede. Hoc me rogante facito.

W/ & W:/ duos admittunt casus. Cum quie-
tem designant, ablatiuo iunguntur. vt, Jest w do-
miu/ Jest w miescie/ Pije w kárzynie/
Ma kótki we łbie. We dnie/ interdiu, W
nocy/ noctu, We spiaczki/ inter dormiendum.
quod est aduerbium, Sicut & Wrecz/ Cominus.

Quando motui adhibentur, accusatiuū asciscunt.
Przyiał gościa w dom/ hospitē excepit in a-
des. Poyde do ciebie w dom/ adibo tuas ades.
Dał mu w gebe/ colaphū ei infixit. Wnie to
w leb/ prouerbiū, in meū caput hoc recidit. Vde-
rzyli w sie/ in se mutuo irruerunt, uel impetum
fecerunt. Wpádli w błoto/ in cœnū deciderunt
Mowit mu w oczý/ in os ei dixit.

W/ interdum cum hoc casu tpi significando adhi-
betur. vt, W dzień nowego Látá/ Calen: la-
nuarij. Nie godzi sie w święto robić/ die fe-
sto opus facere ē nefas. Sed de his qdam antea deli-
baurimus. Wdawa sie w rzecz cudza/ negotijs
alienis se immiscet. Wrywa sie w czudza po-
wieść/ orationem alterius interrumpit.

Wiedzy/ ablatiuum asciscit, cum quietē signifi-
cat. vt, Acho miedzy dobrymi bywa/ be-
dzie dobrym/ probus euadet, qui inter bonos uer-

satur. Jest zgodá miedzy sasiády. **Miedzy**
mna/á miedzy toba. Quando motū significat,
accusatiuū admittit. *ut.* **Nie chodź miedzy pi**
łane/ Temulentis nete adiungito.

Pod/ quietē significans, ablatiuum habet. **Pod**
ziemiá/ **Pod niebem/** **Pod soba/** sub se. *Vn*
de **Podsobny/** equus quadrigarius q aurigā por-
tat. Formulas iurandi sic interdū effingunt: **Pod**
ma cnotha/ **Pod ma wiára/** **Pod mym**
zbáwieniem/ quasi dicas, meā virtutē, fidē, sa-
lutem iuro. **Pod wina/** multo interposita, quod
vulgus ait, sub pœna. **Pod pokrywka/** sub spe-
rie uel in speciē. Quando motū significat, accusatiuū
habet. *ut.* **Moskwicin/** **Tátary pod sie pod**
bit/i. **Pod moc swa/** Moschus Scytas subegit,
uel in suam redegit potestatem.

Peculiare est. **Pod ten czás/** hoc tpe. *Itē.* **Zey**
dzie sie ten kon pod páná/ equus hic portando
hero aptus. **Podieзде dobry pod páchołká/**
Mannus famulo idoneus. **Nieprzyiaciel sie**
pod nas podsádzá.

Uá/ quietē significās. cū ablatiuo, sup et in. **Uá**
Trzi go-głowie/ sup et in capite. **Uá gorze/** sup monte
dziny na et in monte. **Uá ziemi/** humi. Interdum ponitur
dzien. *p w/* **Uá miescie/** *p w* **miescie/** in oppido.
Accusatiuū asciscit in motu. *ut.* **Poide ná cie iá**
koná Tátárziná/ ego in te ruā ueluri in Scythá
Szedł ná miásto/ **Uá pole/** in in tibi, rus,
uel in agrū. **Nie mi ná to nie odpowiedziá!**

ad hac ~~monstrum~~ n. Wydat swe pienias
 dze ná fráštki/ in nugas effudit pecuniam. Ná
 twe stowo to wczynie/ tuis uerbis fretus hoc fa
 ciá. Ná moie próšbe wczyni tho. To zle ná
 mie wiedzie/ inique hoc mihi obicit. Próšcie cie
 ná obiad. Trefit ná obiad/ et w obiad/ in
 uito te ad prandium. Tráfit ná głodnego pás
 chotká/ vel ná chudzinę/ incidit in hominem
 omniū indigū. Dác ná wiáre. Dác ná borgę
 credere merces alicui/ . vendere nō p̄senti pecunia.
 vender a crédito Ital. Dácie sie ná cie/ ná twe
 zdánie/ ná twoy rozsádek/ tuo arbitrio stare
 volo. Przymiodł go ná háł/ puerbiū, in sum
 mas eū deduxit angustias. Szli chłopi ná ry
 by/ p̄scatū p̄fecti sunt. Et late patet in hoc genere
 hac particula. Podzmy ná przepiórkę/ eamus
 uenatū Coturnices. Pošty dzieci ná grzyby
 pueri fungos collectum iuere.

Nád/ viriū, seruit casui. Quoties motū signifi
 cat accusatiuo iungitur. vt, Chwala tego nád
 wšytki inel/ supra oēs alios laude hic uehitur.
 Huc adiungenda sunt: Nád to/ p̄terea. Nád o
 byczay/ p̄ter solū. Nád rozum to iest/ hoc
 supra ingenū est. Quētē cū significat, ablatiū
 asciscit. vt, Stoi nád nim. Stoi nád robo
 tnikę/ ad uerbum, stat sup eū, ille imminet, eū
 diligent. obseruat, oparys instat. Ma nád
 ba páná/ hero subiectus est, uel, dño sub
 Nád miástem moy dom siedzi/ domus.

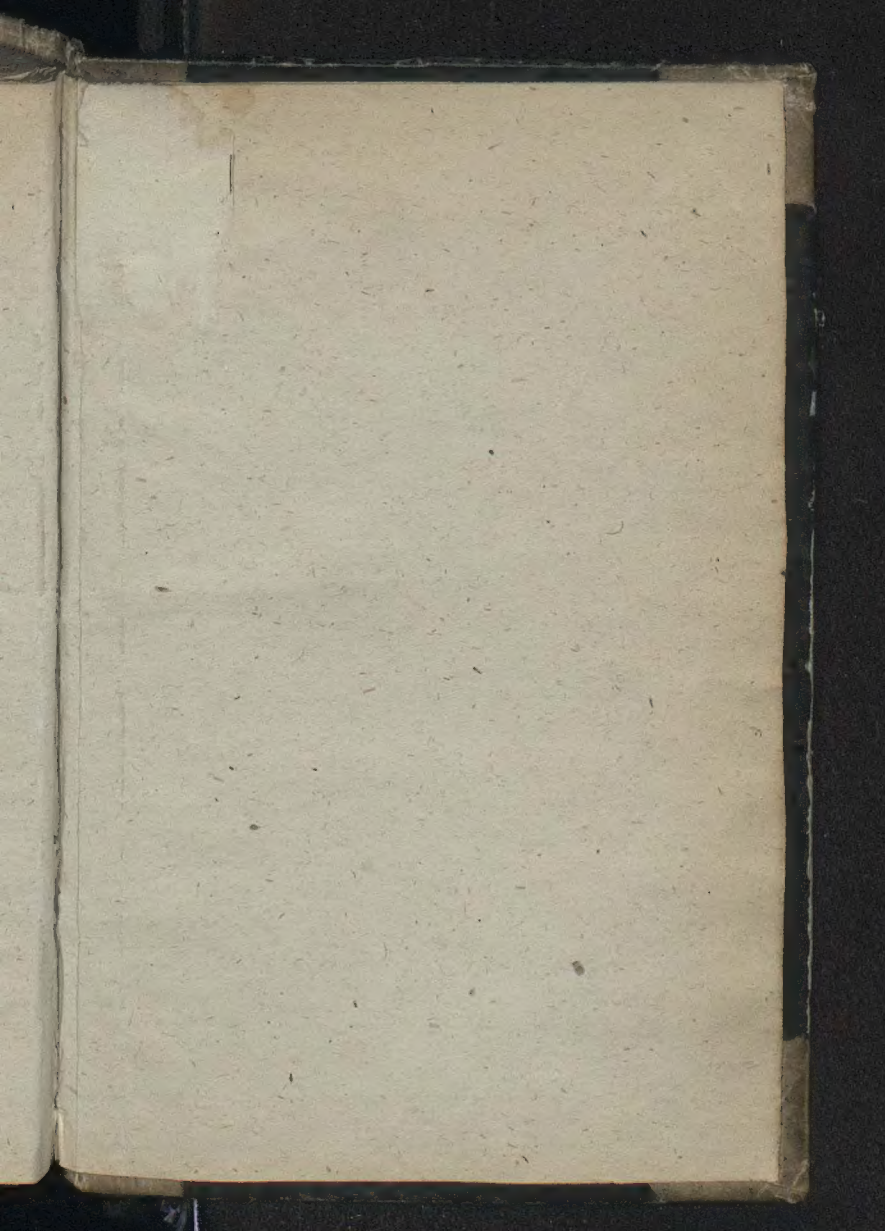
sic, urbi imminet. Zmiłuy sie n. o. inna / me
miserere. Wiśi nad nim pomsta / Ultio illi
impendet. Po / varie usurpatur, uariamq. habet
cōstructionē. Interdū significat Tenu, et accusati-
uoiungitur. vt, Po kolano / genu tenu. Po pās
cingulo tenu. Po vsy / ad aures usq. Poty / ha-
tenu. Po Wiśte / ad Istulam usq. Interdum si-
gnificat id quod barbarē effertur, Pro. vt. Iuit pro
pane, quod latine dicitur, iuit petiū panē. vel, pa-
nis aff. rendi gratia, Szedt po chleb. Po czo
przyszedt / cuius rei gratia uenit? Po cie / accersit
te. Jechal do Megier po wino / in Pan-
noniā vini emendi gratia pfectus est. Interdum si-
gnificat, Ex, et ablatiuo iungitur. vt, Nie ches
po tobie iedno ściyrości / nihil aliud exte uo-
lo, quā synceritatē. Wiele wziat po żenie / mul-
tū accepit dotis nomine, ad verbum, ex uxore. Nie
mi po tym / hac res mihi plane est supuacanea.
hac re non indigeo. Znam po nim wielka mi-
tość / summā ex eo beneuolentiā agnosco. ad uer-
bum latine, summam eius in me beneuolentiā ex-
perior. Po tobie znam / ze sie śnieciś / Ex te
agnosco animi aggritudinē. Po / interdum signifi-
cat, post. vt, Po tym / postea, Po tobie / post
te, Po nim / post eum, Po obiedzie / post pran-
dium, à prandio. Po spráwie / rebus iam
transactis. Już po Sejmie / pe msta
sunt Comitia. Już po nim /
mortuus est.

BIBLIOTEKA

146

mei
o illi
abee
fati-
das
ba-
n si-
pro
l, pa
c30
er si-
an-
n si-
hce
e no
mul
tic
nea.
mi
uer-
ex-
tate
nifi-
post
pran
n

QD Cinema

